Ετος ΙΑ'

Τεῦχος 247ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Ὁ ἀκοίμητος φρουρὸς τῆς πατρίδος, ὁ Ἕλληνας στρατιώτης, πάνω στὰ κακοτράχαλα βουνὰ τῶν συνόρων μας, ἕτοιμος πάντοτε νὰ ἀμυνθῆ κατὰ πάσης ἔξωθεν ἐπιβουλῆς καὶ νὰ προστατεύση τὰ ἱερὰ καὶ ἀπαραβίαστα δικαιώματά μας

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΚΑΛΛΙΔΡΟΜΙΟΥ 12 — ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 627-469

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 60.— Ἑξάμηνος δραχμαὶ 30.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 2.50
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ ΙΑ'. | ΑΘΗΝΑΙ 1 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1963 | ΤΕΥΧΟΣ 247ον

«Οὐδέποτε τὸ κομμουνιστικὸ κόμμα ἠγωνίσθη γιὰ ὑγιεῖς ἀρχές, οὔτε καὶ ἀκολούθησε ποτὲ πολιτικὴ ποὺ ἐξυπηρετεῖ τὴν ἀνθρωπότητα. Τὸ κόμμα αὐτὸ εἶναι τὸ πλέον ἄχαρο καὶ διεφθαρμένο ἐπεισόδιο στὴν παγκόσμιο πολιτικὴ ἱστορία...».

Guy Aldred, Ἐφημ. «Κόσμος», 1943

Τὸν Αὔγουστο τοῦ 1949 οἱ ἔνοπλες ἐθνικὲς δυνάμεις συνέτριψαν κατὰ κράτος στὶς κορυφὲς τοῦ Βίτσι καὶ τοῦ Γράμμου τοὺς συμμορῖτες. Τὰ ξενοκίνητα ὄργανα τοῦ κομμουνισμοῦ, πανικόβλητα, ἐλεεινὰ καὶ τρισάθλια, ζήτησαν σωτηρία στὶς χῶρες τοῦ παραπετάσματος.

Ἡ Ἑλλὰς ἀνέπνευσεν. Ἡ φυλή μας διετήρησεν, ἀκόμη μιὰ φορά, τὴν τρισχιλιετῆ ὑπόστασί της. Τὸ ἑλληνικὸ ἔθνος σώθηκε ὡς ἐκ θαύματος.

Τέσσερα χρόνια περίπου κράτησε ὁ συμμοριτοπόλεμος. Μοναδικός του σκοπὸς ἦταν ἡ βιαία ἔνταξις τῆς Ἑλλάδος στὸ στρατόπεδο τοῦ σιδηροῦ παραπετάσματος. Πρόλογός του ἦταν ἡ Δεκεμβριανὴ ἐπανάστασις. Τὸν θλιβερό του ἐπίλογο ὅλοι τὸν ξέρουμε, γιατὶ ὑπῆρξε γιὰ τὴν πατρίδα μας χαρᾶς εὐαγγέλιο, νίκης περίτρανης σάλπισμα.

Ἡ νίκη ἐκείνη ὑπῆρξεν ἀποτέλεσμα τῶν μεγάλων ἀρετῶν τοῦ Ἕλληνος στρατιώτου. Στοὺς μέχρι τότε θρύλους, στὰ ἡρωικὰ κατορθώματα καὶ στὰ ὁλοκαυτώματα τῶν Ἑλλήνων πολεμιστῶν, προσετέθησαν μὲ χρυσᾶ γράμματα τὰ ὀνόματα τῶν θρυλικῶν βουνῶν **«Γράμμος - Βίτσι»**.

Ἡ Πολιτεία μας, σὰν ἐλάχιστο δεῖγμα τρανῆς εὐγνωμοσύνης στὰ ἡρωικά

της παιδιά, ποὺ μὲ τὴ θυσία τους ἔδωσαν σ' ἐμᾶς τὸ δικαίωμα νὰ ἀναπνέουμε ἐλεύθερα, μακρυὰ ἀπὸ τὴν δυσωδία τοῦ κομμουνιστικοῦ ὀχετοῦ, καθιέρωσε τὴν 3η Σεπτεμβρίου κάθε χρόνου σὰν μέρα γιορτῆς τῶν ἀρετῶν τοῦ Ἕλληνος πολεμιστοῦ.

Ἡ νίκη τῶν ἐθνικῶν ἐνόπλων δυνάμεων στὸ Γράμμο καὶ στὸ Βίτσι, ἡ ἐθνικὴ αὐτὴ ἐπέτειος, ἀποτελεῖ ἕναν ἀπὸ τοὺς νεώτερους σταθμοὺς τῆς ἱστορίας μας.

Ὁ κομμουνιστοσυμμοριτισμὸς μὲ τὶς καταστροφές, τὰ ἀποτρόπαια ἐγκλήματα καὶ τὸ παιδομάζωμα θέλησε νὰ μεταβάλη σὲ ἐρείπια τὸν μαρτυρικὸ τοῦτο τόπο. Σκοπὸς του ἦταν ἡ ἐξαφάνισις τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου, γιατὶ μόνον ἔτσι θὰ μποροῦσε νὰ ἐπιτύχη στὰ ἀνόσια σχέδιά του.

Ὑπελόγιζε ὅμως χωρὶς τὸν οἰκοδεσπότη, χωρὶς τὸν ἀφέντη. Γιατὶ ὁ ἀφέντης, ἡ ἑλληνικὴ δηλαδὴ ψυχή, ζωντανεμένη στὰ στήθια τῶν Ἑλλήνων στρατιωτῶν, ὥρθωσε περήφανα τὸ ἀνάστημά της καὶ φώναξε «Ὄχι».

Ὄχι, δὲν θὰ περάσης. Ἐδῶ εἶναι Ἑλλάδα. Σ' αὐτὴν ἐδῶ τὴ χώρα γεννήθηκε καὶ ἀνατράφηκε ἡ ἐλευθερία. Αὐτὴ ἐδῶ ἡ χώρα εἶναι ποτισμένη μὲ αἷμα ποὺ χύθηκε γιὰ τὴν ἐλευθερία. Σ' αὐτὴν ἐδῶ τὴν χώρα δὲν ἔχει θέσι ἡ τυραννία. Ἐδῶ ὑψώνεται ἕνας Παρθενώνας.

Καὶ νίκησε ἡ ἑλληνικὴ ψυχὴ καὶ θριάμβευσε ξανὰ ὁ Ἕλληνας πολεμιστής. Δὲν ἔχει σημασία ἂν χρειάστηκε νὰ γίνουν πολλὲς θυσίες. Σημασία ἔχει ὅτι κρατήθηκε στὴ θέσι της, ψηλὰ στὴν Ἀκρόπολι τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἡ γαλανόλευκη. Ἔμειναν ἀλώβητα τὰ πανάρχαια ἰδανικὰ τῆς φυλῆς μας. Ἡ ἐλευθερία δὲν γονάτισε, δὲν λύγισε. Νίκησε ἀγῶνα τραχύ, νίκησε νίκη μεγάλη.

Τὸν Αὔγουστο τοῦ 1949 στὶς βουνοκορφὲς τοῦ Γράμμου καὶ τοῦ Βίτσι ἀντήχησε ξανὰ ἕνα καινούργιο καὶ ἀποφασιστικὸ «Ὄχι». Ὁ ἀντίλαλος τοῦ «Ὄχι» αὐτοῦ συνέτριψε τὸν κομμουνιστικὸ συρφετὸ καὶ ἔσωσε τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὸν ἀφανισμό. Ἡ ὕλη δὲν νίκησε τὸ πνεῦμα. Τὸ σκοτάδι δὲν μπόρεσε νὰ νικήση τὸ φῶς.

Ὁ Γράμμος, τὸ Βίτσι καὶ ἡ Μουργκάνα θὰ παραμείνουν στὸ πέρασμα τοῦ χρόνου σὰν φωτεινὰ σύμβολα καὶ θὰ ὁδηγοῦν τοὺς ἐπιγενομένους σὲ νέους ἀγῶνες γιὰ τὴν ἐλευθερία, τὴν ἀνεξαρτησία καὶ τὴν ἀκεραιότητα τῆς πατρίδος μας. Θὰ φωτίζουν τὸν δρόμο τοῦ καθήκοντος καὶ θὰ σφυρηλατοῦν τὴν ἑλληνικὴ ψυχή.

Βαρὺ τὸ τίμημα τῆς ἐλευθερίας. Οἱ τόσες καὶ τόσες ὅμως θυσίες δὲν πῆγαν χαμένες.

Μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτῆς τῆς ἐπετείου ἂς στρέψουμε εὐγνώμονα τὴ σκέψι στοὺς ἡρωικούς μας νεκροὺς καὶ ἀποτίοντας φόρον τιμῆς ἂς τοὺς ὑποσχεθοῦμε ὅτι θὰ φανοῦμε καὶ ἐμεῖς ἀντάξιοι συνεχιστές των, ἂν κάποτε ἡ μοῖρα τὸ θελήση...

Δὲν θὰ παραδώσουμε τὰ ἱερὰ καὶ τὰ ὅσια στοὺς ἐχθροὺς τῆς φυλῆς, ὅποιοι καὶ ἂν εἶναι αὐτοί.

Κλείνοντας τ' αὐτιά μας στὰ γλυκόηχα συνθήματα τῶν κομμουνιστῶν, στὶς σειρῆνες τοῦ διεθνοῦς κομμουνισμοῦ, εἴμαστε ἕτοιμοι νὰ πεθάνουμε μὲ τὸ ὅπλο στὰ χέρια, φτάνει νὰ μείνη τοῦτος ὁ τόπος ἀτόφιος καὶ ἀλέκιαστος ἀπὸ κάθε βαρβαρικὸ μίασμα.

Ι. ΡΑΪΚΟΣ

ΟΙ ΕΚ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΝΕΟΤΗΤΑ

Ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας εἰς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κ. **ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

4) Πύλη τοῦ ἐξευτελισμοῦ τῶν τιμίων καὶ ἠθικῶν ἀτόμων.

Ἀναλόγους ἐπίσης κινδύνους περιέχει καὶ μία ἄλλη συγγενὴς τακτικὴ διαφόρων κινηματογραφικῶν ταινιῶν, αἱ ὁποῖαι παρουσιάζουσι τοὺς μὲν σαθροὺς ἥρωάς των ὡς εὐφυεῖς καὶ ἱκανούς, ἐνῷ ἀπὸ τῆς ἄλλης πλευρᾶς γελοιοποιοῦν τοὺς τιμίους καὶ ἠθικούς, τοῦτο δὲ ἰδίως εἰς κωμωδίας. Τοιουτοτρόπως ὅμως καὶ πάλιν δημιουργοῦνται ψευδεῖς ἐντυπώσεις καὶ γεννᾶται εἰς τὴν ψυχὴν τῶν νεαρῶν θεατῶν συμπάθεια πρὸς τὴν σαθρὰν εὐφυΐαν καὶ ἱκανότητα καὶ περιφρόνησιν πρὸς τὴν τιμιότητα καὶ τὴν ἠθικήν.

5) Πύλη τῆς προβολῆς πολυτελοῦς ζωῆς.

Λίαν ἐπικίνδυνος πύλη πρὸς τὴν διαφθορὰν εἶναι καὶ ἡ σκηνοθεσία φαντασιώδους, ἀκολάστου καὶ ἡδυπαθοῦς πολυτελοῦς ζωῆς. Πλοῦτος ζωῆς, πολυτελεῖς κατοικίαι, ὀνειρώδεις ἐπιπλώσεις, καταπλήσσουσαι ἀμφιέσεις, ἀποστίλβοντα κοσμήματα, συνεχεῖς διασκεδάσεις, αὐτοκινητοδρομίαι, ταξίδια, πλῆθος ὑπηρετῶν καὶ ὑπηρετριῶν, ἀνέσεις, γενικῶς κατακλυσμὸς εὐτυχίας. Καὶ γενικῶς παρουσιάζεται ἡ εἰκὼν μιᾶς ψευδοῦς «μεγάλης ζωῆς», καθ' ἣν οἱ ἥρωες καὶ αἱ ἡρωΐδες ἀπολαμβάνουσι τὴν χλιδὴν χωρὶς κἂν μάλιστα νὰ ἐργάζωνται καὶ νὰ κερδίζωσι τὰ πρὸς τὸ πολυτελῶς ζῆν κατόπιν μόχθου καὶ ἱδρῶτος.

Τὸ τραγικὸν ἀποτέλεσμα εἶναι ὅτι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον παρουσιάζεται ψευδὴς εἰκὼν τῆς ζωῆς, ἣν ἀποθαυμάζουσιν οἱ νεαροὶ θεαταί, νέοι καὶ νεάνιδες, ἐνῷ ἀπὸ τῆς ἄλλης πλευρᾶς κτίζεται ἐντὸς τῆς ψυχῆς των ἀφ' ἑνὸς μία λίαν ἐπικίνδυνος «φυγοπονία» καὶ ἀφ' ἑτέρου ὑλιστικὴ κοσμοθεωρία καὶ τάσις πρὸς θησαυρισμὸν διὰ παντὸς τρόπου, ἔστω καὶ διὰ τῆς ἐκπορνεύσεως προκειμένου περὶ νεανίδων, ἔστω καὶ διὰ τῆς ὁδοῦ τῶν ἐγκλημάτων κατὰ τῆς περιουσίας προκειμένου περὶ νέων. Καὶ πέραν ὅμως τούτου ἐντὸς τῆς ψυχῆς τῶν νεαρῶν ἀτόμων, ἅτινα ἀντικρύζουσιν ἐπὶ τῆς ὀθόνης ἕνα προκλητικὸν πλοῦτον, καὶ τὰ ὁποῖα εἶναι τυχὸν τέκνα πενήτων, διαβιοῦντα ὑπὸ συνθήκας μιᾶς θλιβερᾶς κατοικίας, ὑποσιτισμοῦ, ἀσθενειῶν, γογγυσμῶν καὶ ἀγωνιῶν καὶ σκληρᾶς τραχείας ἐργασίας, σπείρεται ἐν μίσος κατὰ μιᾶς ἀδίκου κοινωνίας. Καὶ τοιουτοτρόπως ἡ ψυχὴ αὕτη χάνει τὸ φῶς της, τὸ ὁποῖον λέγεται ἀγάπη πρὸς τὸν πλησίον. Καὶ περαιτέρω οὕτω πως θεμελιοῦται καὶ διὰ τοῦ τρόπου τούτου τὸ ἀντιανθρώπινον φαινόμενον τοῦ μίσους καὶ τῆς πάλης τῶν τάξεων καὶ τῆς ἐχθρότητος μεταξὺ τῶν συνανθρώπων.

Δυστυχῶς δέ, ὡς διαπιστοῦται καὶ ὑπὸ τῆς Ἐγκληματολογίας, «τὸ θέλγητρον πολυτελοῦς ζωῆς ἄνευ τοῦ κόπου ἐργασίας εἶναι τὸ κλασσικὸν αἴτιον τοῦ πλείστου τῶν ἐγκλημάτων κατὰ τῆς περιουσίας. Διὸ ταινίαι προβάλλουσαι ἡδυπαθῆ καὶ πολυτελῆ ζωὴν ἄνευ ἐργασίας, παρακολουθούμεναι συχνάκις, διαφθείρουσιν ἠθικῶς πληθὺν νεαρῶν ἀτόμων, ἅτινα ἄλλως θὰ διῆγον βίον ἔντιμον». («Κωνσταντίνου Γ. Γαρδίκα. Ἐγκληματολογία. Τόμος Α'. Ἔκδ. δ'. Ἀθῆναι. 1959». σ. 324). Τοῦτο δ' ἀπέδειξαν καὶ ἔρευναι, αἱ ὁποῖαι διεξήχθησαν ἐν ἀμερικανικοῖς σωφρονιστηρίοις, διότι ἐδείχθη ὅτι τὸ ἓν τρίτον περίπου τῶν καταδίκων ἀνηλίκων ἐτέλεσαν τὰ ἐγκλήματα αὐτῶν, «ἵνα ζήσωσι βίον πολυτελῆ, ὃν ἀπευθαύμαζον ἐν κινηματογραφικαῖς ταινίαις» («Κ.Γ. Γαρδίκα. Αὐτόθι).

6) Πύλη τῆς προβολῆς περιπετειῶν.

Τέλος εἰδικώτερος ἐπιπρόσθετος κίνδυνος γεννᾶται διὰ τοὺς ἄγοντας τὴν ἀνώριμον ἡλικίαν τῆς φαντασίας, τῆς μυθομανίας καὶ τοῦ πόθου τῆς περιπετειώδους ζωῆς καὶ ἐστερημένους ἐν ταὐτῷ πείρας, ὡσαύτως ἐκ μιᾶς ἄλλης τακτικῆς τῶν παραγωγῶν κινηματογραφικῶν ταινιῶν, οἱ ὁποῖοι παρουσιάζουσι φανταστικὰ περιπετειώδη ταξίδια καὶ περιπετειώδεις ἀνὰ τοὺς ὠκεανοὺς καὶ ἀνὰ τὸν κόσμον περιπλανήσεις. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὅμως ἡ ὀθόνη δημιουργεῖ ψευδῆ ἐμπειρίαν περὶ τῆς περιπετειώδους ζωῆς, ἐνῷ ταυτοχρόνως ἐξάπτει ἐπίσης τὴν πρὸς περιπέτειαν ροπὴν τῆς ἀνωρίμου νεότητος, προωθοῦσα ταύτην εἰς τὰς τοσοῦτον ἐπικινδύνους ἐγκαταλείψεις τυχοθηρικὰς τῆς οἰκογενειακῆς ἑστίας, εἰς ἀσκόπους περιπλανήσεις, ἀνὰ τὴν χώραν ἢ καὶ ἀνὰ τὸν κόσμον, εἰς γηίνας ἢ θαλασσίας ἀλητείας κ.ο.κ.

Γ'. Εἰδικαὶ διαπιστώσεις:

Ἀνάγκη ὅμως, πρὶν ἢ φθάσωμεν εἰς τὸ τελικὸν τμῆμα τῆς πάλης ἐναντίον τῶν ἐκ τοῦ κινηματογράφου κινδύνων, ὅπως προβῶμεν καὶ εἰς ὡρισμένας εἰδικὰς σχετικὰς διαπιστώσεις, ἠθικῶν κινδύνων, ἀφορώσας ἔνθεν μὲν εἰς τὰ παρακολουθοῦντα τὸν κινηματογράφον μικρὰ παιδία, ἔνθεν δὲ εἰς τοὺς παρακολουθοῦντας τὴν ὀθόνην παθολογικοὺς ἀνηλίκους.

1) Ἠθικοὶ κίνδυνοι διὰ τὰ παρακολουθοῦντα τὸν κινηματογράφον μικρὰ παιδία.

Καὶ ἐν πρώτοις ὡς πρὸς τὰ μικρὰ παιδία. Οἱ γονεῖς λοιπὸν καὶ ὁ πολὺς κόσμος φαντάζονται ὅτι ταῦτα, μὴ δυνάμενα ὡς ἐκ τῆς μικρᾶς ἡλικίας των νὰ ἀντιληφθῶσι τὰς θεωμένας σκηνὰς τοῦ κινηματογράφου, δὲν δέχονται ἀντιστοίχους συγκινήσεις καὶ δὲν βλάπτονται.

Ἐν τοσούτῳ ἡ ἀλήθεια εἶναι μία ἄλλη: Ἤτοι ἡ θέα σκηνῶν τραχείας καὶ κυνικῆς βίας, σκληρότητος καὶ βαναυσότητος, συγκρούσεων, τραυματισμῶν, πυροβολισμῶν, ἐμπρησμῶν κτλ. ἢ ἡ θέα γενετησίων σκηνῶν προκαλεῖ εἰς τὰ παιδία θολὰς ἐντυπώσεις, διεισδυούσας εἰς τὰ βαθύτερα ψυχικὰ στρώματα αὐτῶν. Καὶ θὰ ἔλθῃ ἀργότερον ἡ ἐποχή, σὺν τῇ βαθμιαίᾳ προόδῳ τῆς ἡλικίας καθ' ἣν αἱ βυθισθεῖσαι αὗται ἐντυπώσεις εἰς τὸ ὑποσυνείδητον θὰ ἀναπηδήσωσι μετ' ἰσχύος ὡς συγκεχυμέναι καὶ ὠχραὶ ἀναμνήσεις εἰς τὴν ψυχικὴν ἐπιφάνειαν καὶ θὰ ἀσκήσωσι μίαν ὕπουλον λανθάνουσαν καὶ ἰσχυρὰν βλαπτικὴν ἐπιρροήν (Boeck). (Σχετικῶς καὶ «Κωνσταντίνου Γ. Γαρδίκα. Ἐγκληματολογία. Τόμος Α'. δ' Ἀθῆναι, 1959». σ. 324 ὑποσ. 1).

2) Ἠθικοὶ κίνδυνοι διὰ τοὺς παρακολουθοῦντας τὸν κινηματογράφον παθολογικοὺς ἀνηλίκους.

Καὶ κατὰ δεύτερον λόγον ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐπιρροὴν τοῦ κινηματογράφου εἰδικῶς ἐπὶ τῶν παρακολουθούντων παθολογικῶν ἀνηλίκων, οἱ ὁποῖοι καὶ φοιτῶσι συχνότερον εἰς τοὺς κινηματογράφους. Τὸ θέμα ἀφορᾷ πρῶτον εἰς τοὺς θεωμένους τὰς σκηνὰς ὀλιγοφρενεῖς ἢ ἀμβλύνοας. Οὗτοι, ὑφιστάμενοι ἰσχυρῶς τὴν ἐκτεταμένην ὑποβλητικὴν ἐπιρροὴν τῶν πάσης φύσεως κτηνωδῶν σκηνῶν βαναύσου γενετησίας βίας ἢ σκηνῶν βαναύσου καὶ τραχείας αἱματηρᾶς βίας κατὰ τῆς ζωῆς, τῆς σωματικῆς ἀκεραιότητος ἢ κατὰ τῆς ἰδιοκτησίας ἢ σκηνῶν ἐμπρησμοῦ, ἀφομοιοῦσι ταύτας πλήρως καὶ τείνουσι νὰ ἐπαναλάβωσι τὰς σκηνὰς οἱονεὶ μηχανικῶς.

Τὸ θέμα ἀφορᾷ δεύτερον εἰς τοὺς ψυχικῶς νοσοῦντας ἀφ' ἑνὸς καὶ εἰς τοὺς ψυχικῶς ἀνωμάλους ἀφ' ἑτέρου. Ἐν προκειμένῳ ἡ ἐντύπωσις ἐκ τῶν φρικτῶν κινηματογραφικῶν σκηνῶν εἶναι ποικίλη ἀναλόγως τοῦ εἴδους τῆς ψυχικῆς νόσου ἢ τοῦ εἴδους τῆς ψυχικῆς ἀνωμαλίας. Πάντως ἓν εἶναι βέβαιον ὅτι ἡ ἐντύπωσις πλανᾶται

ἐντὸς τῶν σκοτεινῶν στρωμάτων τοῦ ὑποσυνειδήτου, ἵνα ἴσως μεταβληθῇ μίαν ἡμέραν εἰς κινητήριον δύναμιν πρὸς ἀπομίμησιν. Αἴφνης κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον οἱ ἐκ τῶν ψυχικῶς νοσούντων μελαγχολικοὶ θεαταὶ ἢ οἱ ἐκ τῶν ψυχικῶς ἀνωμάλων καταθυμικοὶ δύνανται μηχανικῶς νὰ παρωθηθῶσιν εἰς ἀνατριχιαστικὰς αὐτοκτονίας. Ἤ λ.χ. οἱ ἐκ τῶν ψυχικῶς νοσούντων παρανοϊκοί, ὑπομανιακοὶ ἢ ἄλλοι καὶ οἱ ἐκ τῶν ψυχικῶς ἀνωμάλων ἐκρηκτικοί, φανατικοὶ ἀγωνισταὶ ἢ ἄλλοι δύνανται μηχανικῶς νὰ παρωθηθῶσιν εἰς πράξεις κτηνώδους βίας. Ἤ λ.χ. οἱ ἐκ τῶν ψυχικῶς νοσούντων πάσχοντες ἐξ ἐπιληπτικῶν ἰσοδυνάμων καὶ ἐξ ἐπιληπτικῆς λυκοφωτικῆς καταστάσεως δύνανται κατὰ τὴν στιγμὴν τῶν κρίσεων αὐτῶν νὰ καταστῶσιν ἀνεύθυνοι μηχανικοὶ μιμηταὶ τῶν κινηματογραφικῶν σκηνῶν βαναύσου καὶ κτηνώδους βίας. Ἤ λ.χ. οἱ ἔχοντες γενετησίας ἀνωμαλίας ἀνήλικοι θεαταί, ἀναλόγως τοῦ εἴδους τῆς ἀνωμαλίας, ἰδιαιτέρως ἑλκύονται ἰσχυρῶς κατὰ τὰς γενετησίας κρίσεις των πρὸς οἱονεὶ μηχανικὴν ἀπομίμησιν λ.χ. ὑπὸ σαδιστῶν ἑνὸς ἀλγολαγνικοῦ στραγγαλισμοῦ ἢ ἀκρωτηριασμοῦ κ.ο.κ.

V. Πάλη κατὰ τῶν κινδύνων τοῦ κινηματογράφου.

1. Γενικῶς.

Ἀλλ' ἂς ἔλθωμεν εἰς τὸ τελευταῖον τμῆμα τῆς πάλης ἐναντίον τῶν κινδύνων ἐκ τοῦ κινηματογράφου.

Ἀφήνομεν ὅμως εἰς τὴν Γαλλίδα Odette Philippon προηγουμένως, ἡ ὁποία ἐν ἔτει 1950 συνέγραψεν ἐπιστημονικὰ πορίσματα κατόπιν μιᾶς παγκοσμίου συγκριτικῆς ἐρεύνης ἐπὶ τῆς νεανικῆς διαφθορᾶς ὑπὸ τὸν δίκαιον τίτλον: «La jeunese coupable vous accuse», νὰ χαρίσῃ μίαν βραχύλογον παραστατικὴν συγκεφαλαίωσιν. (Σχετικῶς: «Ἀδελφότητος Θεολόγων «ἡ Ζωή». Κινηματογράφος καὶ νεότης. Ἀθῆναι. 1954» σ. 11):

«Ἡ σύγχρονος νέα γενεά, ἀνατεθραμμένη μὲ τὰ σύγχρονα φίλμς, δεδομένου ὅτι ἑκατομμύρια νέοι φοιτοῦν εἰς τοὺς κινηματογράφους καθ' ἑκάστην ἑβδομάδα, γεννᾷ νευρικούς, αἰσθησιακοὺς καὶ φιληδόνους, παθολογικῶς ἀναλγήτους ἢ βιαίους, ὀνειροπόλους ἢ ἀνθρώπους τῶν περιπετειῶν, διανοητικῶς ἀνισορρόπους, ἐξοικειωμένους εἰς τὴν τραχεῖαν βίαν, τὴν τρομοκρατίαν καὶ τὴν ληστείαν. Ὅ,τι πολυτιμότερον ἔχει μία χώρα, ἡ νεότης της, εἶναι παραδεδομένον εἰς οἰκονομικὰ συμφέροντα ἀνεξέλεγκτα, ἅτινα πλήττουν τὰς ζωτικὰς αὐτῆς δυνάμεις μὲ συνενόχους οἰκογενείας, αἱ ὁποῖαι φαίνεται ὅτι εἶναι τυφλαί, ἐφ' ὅσον σιωποῦν καὶ δὲν διαμαρτύρονται, καὶ τὸ Κράτος, τὸ ὁποῖον ἀπὸ μακροῦ ἀδιαφορεῖ».

Τὸ θέμα δὲ τῶν ἐνδεικνυομένων μέτρων πάλης κατὰ τῶν κινδύνων τοῦ κινηματογράφου θὰ ἐρευνήσωμεν νῦν ἐν βραχυλογίᾳ, ἀφοῦ προηγουμένως ἀναφερθῶμεν εἰς τὰς ὁμάδας διαφόρων κοινωνικῶν ὁμάδων καὶ ἀποχρώσεων, τὰς ὁποίας εὑρίσκομεν ἐναντιουμένας κατὰ τῆς πάλης καὶ ἀφοῦ ἀναφερθῶμεν ἐν συνεχείᾳ καὶ εἰς τὰ παρ' αὐτῶν προβαλλόμενα ἀντίθετα ἐπιχειρήματά των.

2. Ὁμάδες ἐναντιουμένων κατὰ τῆς πάλης ἐναντίον τῶν κινδύνων ἐκ τοῦ κινηματογράφου.

Θὰ φανῇ λοιπὸν ἀπίστευτον, ἀλλὰ πάντως κακῇ τῇ μοίρᾳ συναντῶμεν κύκλους ἀτόμων, τὰ ὁποῖα ἀντιδρῶσιν ἐναντίον τῆς πολιτικῆς κατὰ τῶν κινδύνων τοῦ κινηματογράφου, τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν ἔχουσιν ἀληθῶς τοιαύτην δύναμιν, ὥστε παραλύουσιν ἀκόμη καὶ τὰ στοιχειώδη μέτρα πάλης ἐναντίον τῶν τοιούτων κινδύνων.

α') Ἀντίδρασις ὑπὸ καλλιτεχνικῶν καὶ λογοτεχνικῶν κύκλων.

Καὶ ἐν πρώτοις μίαν τοιαύτην ἀντίδρασιν ἀσκοῦσι καλλιτεχνικοὶ καὶ λογοτεχνικοὶ κύκλοι, οἱ ὁποῖοι ἐπιμένουσι νὰ ἔχωσιν ἀποφασιστικὴν καὶ αὐθεντικὴν γνώμην ἐπὶ τῶν θεμάτων τοῦ κινηματογράφου. Τοιουτοτρόπως οἱ

κύκλοι οὗτοι παρασύρουσιν ἀφ' ἑνὸς μὲν τὰς ἐπιτροπὰς προληπτικοῦ ἐλέγχου τῶν κινηματογραφικῶν ταινιῶν εἰς καλλιτεχνικὰ καὶ λογοτεχνικὰ κριτήρια,, τὰ δὲ δικαστήρια, τὰ ἐκδικάζοντα κινηματογραφικὰς παραβάσεις εἰς ἀπαλλαγὰς τῶν κατηγορουμένων, ἐμφανιζόμενοι ὡς ἀπὸ περιωπῆς βαρύνοντες μάρτυρες ὑπερασπίσεως.

Ἐν τοσούτῳ τὸ ἐκπληκτικὸν ἐν προκειμένῳ εἶναι ὅτι δὲν ἔχει ἐπαρκῶς νοηθῆ ὅτι τὸ θέμα τῶν ἐπιτροπῶν προληπτικοῦ ἐλέγχου τῶν κινηματογραφικῶν ταινιῶν καὶ τῆς ἐκδικάσεως τῶν κινηματογραφικῶν παραβάσεων δὲν εἶναι παντάπασι λογοτεχνικὸν καὶ καλλιτεχνικόν, ἀλλὰ ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον ἠθικόν.

Δὲν παραγνωρίζομεν βεβαίως καὶ τὴν ἀξίαν τῆς ὡραιότητος, ἣν ἐνσαρκώνουσι τὰ καλλιτεχνικὰ δημιουργήματα, πολλῷ δὲ μᾶλλον ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πατρίδι, ἡ ὁποία ἐγέννησε τοὺς ἀθανάτους θείους καὶ οὐρανίους καλλιτέχνας τῆς γλυπτικῆς, τῆς ἀρχιτεκτονικῆς, τῆς λογοτεχνίας κ.τ.λ.

Ἀλλ' ἡ τοιαύτη πλευρὰ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ πρέπει νὰ ἀγάγῃ εἰς τὴν κατάργησιν τῶν ἠθικῶν καὶ παιδαγωγικῶν κριτηρίων καὶ εἰς τὴν δῆθεν διὰ μιᾶς καλλιτεχνικῆς ὁδοῦ τροφοδοσίαν τῆς διαφθορᾶς, ἀλλ' ἁπλῶς ὁδηγεῖ μίαν ἔχουσαν φρόνησιν καὶ νοῦν πολιτείαν εἰς τὴν θέσπισιν, παραλλήλως πρὸς τὸν θεσμὸν ἐπιτροπῶν προληπτικοῦ ἠθικοῦ καὶ παιδαγωγικοῦ ἐλέγχου τῶν κινηματογραφικῶν ταινιῶν **καὶ εἰς τὴν δημιουργίαν τοῦ θεσμοῦ ἐπιτροπῶν προληπτικοῦ καλλιτεχνικοῦ** ἐλέγχου τῶν κινηματογραφικῶν ταινιῶν, τῶν δύο πτυχῶν οὐχὶ ἀνταγωνιζομένων, ἀλλὰ συνεργαζομένων διὰ τὴν ἠθικὴν ἀφ' ἑνὸς καὶ τὴν καλλιτεχνικὴν ἀφ' ἑτέρου ἐξύψωσιν.

β') Ἀντίδρασις ἐκ μέρους τῶν ἐχόντων ἰσχυρὰ οἰκονομικὰ συμφέροντα ἐκ τῶν κινηματογράφων.

Φανατικὴν καὶ ἀνένδοτον ὅμως ἀντίδρασιν, δυστυχῶς ὁλοκληρωτικῶς σαρώνουσαν τὴν πολιτικὴν κατὰ τῶν κινδύνων ἐκ τῶν κινηματογράφων εἰς τὰς διαφόρους χώρας, δυστυχῶς δὲ καὶ παρ' ἡμῖν, ἀσκοῦσιν οἱ ἔχοντες ἰσχυρὰ οἰκονομικὰ συμφέροντα ἐκ τῶν κινηματογράφων. Θησαυρισταὶ καὶ κερδομανεῖς καρχαρίαι τοῦ πλούτου, οἱ ὁποῖοι, κινούμενοι ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τοῦ ἐλατηρίου τοῦ κέρδους, «ἔχουν ὡς μόνον κριτήριον τὴν ἐμπορικότητα τῶν ταινιῶν» (Θεοφ. Παπακωνσταντίνου). Οὗτοι, ὄντες χρηματοδόται ἐφημερίδων, ὑποδουλώνουσι ταύτας κατασιγάζοντες τὸν ἐξ αὐτῶν ἔλεγχον ἢ ὄντες χρηματοδόται τῶν διαφόρων διεκδικούντων τὴν ἐξουσίαν πολιτικῶν κομμάτων ὑποδουλώνουσι τὰς ἑκάστοτε κυβερνήσεις διὰ τῶν κομματικῶν χρηματοδοτήσεων, καὶ τοιουτοτρόπως θέτουσιν ἀφανῶς ἐκποδὼν πᾶσαν κρατικὴν πολιτικὴν ἐναντίον τῶν ἐκ τοῦ κινηματογράφου κινδύνων, ἀπαλλασσόμενοι οὐσιαστικῶς καὶ τῶν πλέον πενιχρῶν ἐνοχλήσεων.

Δεῖγμα καὶ τοῦτο ὑποδουλώσεως τῆς ἠθικῆς εἰς τὸν θεὸν τοῦ ἀργυρίου, τὸν Μαμωνᾶν.

γ') Ἀντίδρασις ἐκ μέρους τῶν ἐμφανιζομένων ὡς προοδευτικῶν.

Σοβαρὰν ὡσαύτως ἀντίδρασιν κατὰ τῆς πολιτικῆς ἐναντίον τῶν κινδύνων ἐκ τοῦ κινηματογράφου συναντῶμεν ἐκ μέρους τῶν δῆθεν προοδευτικῶν διανοουμένων.

Οἱ κύκλοι δ' οὗτοι, θεωροῦντες τὰ ἠθικὰ κριτήρια ὡς πεπαλαιωμένα, ἀποφαίνονται ἀφ' ὑψηλοῦ ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐκτεθῇ ἡ Ἑλλὰς εἰς τὰ ὄμματα τῆς διεθνοῦς κοινῆς γνώμης ὡς ὑποανάπτυκτος, ἐφαρμόζουσα ἀναχρονιστικὴν καὶ πεπαλαιωμένην πολιτικὴν κατὰ τοῦ κινηματογράφου. Τοιουτοτρόπως ὅμως καὶ οἱ κύκλοι οὗτοι ἐπηρεάζουσι διὰ μιᾶς τοιαύτης φοβίας τὴν κοινὴν γνώμην, τὰς ἐπιτροπὰς προληπτικοῦ ἐλέγχου τῶν κινηματογραφικῶν ταινιῶν καὶ τέλος τὰ ἐκδικάζοντα τὰς κινηματογραφικὰς παραβάσεις ποινικὰ δικαστήρια.

Δεῖγμα κάμψεως τῆς ἠθικῆς χάριν ἑνὸς δῆθεν προοδευτικοῦ πνεύματος.

(Συνεχίζεται)

ΕΔΟΛΟΦΟΝΗΣΑΝ ΕΝΑ ΛΕΠΡΟ ΓΙΑ ΝΑ ΚΛΕΨΟΥΝ ΤΟ ΚΕΜΕΡΙ ΤΟΥ

Ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. **ΣΠΥΡΟΥ ΛΕΩΤΣΑΚΟΥ**

Σκαλίζοντας τὰ πρῶτα μου ἀρχεῖα γιὰ τὸ ἀστυνομικὸ ρεπορτάζ καὶ τὶς πρῶτες μου σημειώσεις γιὰ τὰ παληὰ ἐγκλήματα, ποὺ ἀπησχόλησαν πρὶν πολλὲς δεκαετηρίδες τὴν Ἀστυνομία γιὰ τὴ διαλεύκανσί τους. βρίσκω ἀρκετὰ στοιχεῖα γιὰ ἕνα ἔγκλημα ποὺ ἔγινε στὸν Πειραιᾶ κατὰ τὰ τέλη Ἰανουαρίου τοῦ 1924 καὶ ποὺ καθὼς φαίνεται εἶναι καὶ τὸ πρῶτο ἔγκλημα ποὺ ἀνεκάλυψε καὶ διαλεύκανε ἡ Ἀστυνομία Πόλεων, ποὺ εἶχε παραλάβει τὴν Ἀσφάλεια καὶ τὴν Τάξι στὴ γειτονικὴ μεγαλόπολι λίγους μῆνες προηγουμένως, τὸν Μάιο τοῦ 1923. Ἦταν ἕνα ἔγκλημα σατανικό, ποὺ μὲ εἶχε ἀναγκάσει ἐκεῖνο τὸν καιρὸ νὰ κατέβω κάτω στὸν Πειραιᾶ καὶ νὰ κάνω ρεπορτάζ γιὰ τὴν πρώτη μεγάλη ἐπιτυχία τοῦ Τμήματος Γενικῆς Ἀσφαλείας Πειραιῶς, τὸ ὁποῖον διηύθυνε τὸν καιρὸν ἐκεῖνο ὁ τότε ἀστυνόμος καὶ ἤδη συνταξιοῦχος ἀστυνομικὸς διευθυντὴς κ. Παναγιώτης Καλκάνης, μὲ διευθυντὴ τῆς Ἀστυνομίας τὸν ὑπέργηρο συνταξιοῦχο τώρα Ἀρχηγὸ κ. Ἰωάννη Καλυβίτη.

Ἐκεῖνα τὰ χρόνια, μετὰ τὴ Μικρασιατικὴ καταστροφή, ὅταν τὰ κύματα τῆς προσφυγικῆς δυστυχίας τῆς διωγμένης ἀπὸ τὴν Ἰωνία εἶχαν κατακλύσει κυρίως τὴν Ἀθήνα καὶ τὸν Πειραιᾶ, πρὶν ἀκόμα ἀρχίση ἡ διοχέτευσις αὐτῶν πρὸς τὴν ὑπόλοιπη Ἑλλάδα, ὁ ἀμερικανικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς εἶχεν ἐγκαταστήσει ἕνα πρόχειρο νοσοκομεῖο σὲ μεγάλες καὶ μικρὲς σκηνές, ποὺ τὶς εἶχε στήσει κάπου ἔξω ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ, μὲ ἀποκλειστικὸ σκοπὸ νὰ νοσηλεύη τοὺς δυστυχισμένους πρόσφυγες. Μέσα σ' αὐτὸ τὸ νοσοκομεῖο, ποὺ οἱ γιατροί, οἱ νοσοκόμοι καὶ τὸ ὑπηρετικὸ προσωπικὸ ἦταν βέροι Ρωμηοί, γιατὶ οἱ Ἀμερικανοὶ πλήρωναν μόνον τὰ ἔξοδα, γινόντουσαν δεκτοὶ ὅλων τῶν εἰδῶν οἱ ἄρρωστοι, ὡς καὶ οἱ λεπροὶ ἀκόμα, οἱ ὁποῖοι ὅμως ἔμεναν ἀνὰ ἕνας ἢ ἀνὰ δύο σὲ χωριστὰ τσαντήρια, στὴν ἄκρη τοῦ νοσοκομείου.

Καὶ ἀκριβῶς σ' ἕνα τέτοιο τσαντήρι τὸ πρωινὸ τῆς 30 Ἰανουαρίου 1924, ἐνῶ ἔκανε ἕνα φοβερὸ διαβολόκρυο, βρέθηκε πεθαμένος ἕνας νοσηλευόμενος λεπρός, ὁ Διονύσης Κλάδης. Τὸ ξυλιασμένο πιὰ κορμί του βρέθηκε μπρούμυτα πεσμένο μπροστὰ στὸ ντιβάνι-κρεβάτι του καταμέλανο. Μερικοὶ νοσοκόμοι, ποὺ πῆγαν νὰ δώσουν στὸν λωβιασμένο τὸ πρωινὸ ρόφημα καὶ τὸν βρῆκαν πεθαμένο, εἰδοποίησαν τοὺς γιατροὺς καὶ αὐτοί, ἀφοῦ ἔρριξαν μιὰ ματιὰ στὸ πτῶμα τοῦ νεκροῦ, ἔβγαλαν τὸ συμπέρασμα: «Θάνατος ἐκ ψύξεως».

—Μὰ γιατρὲ δὲν βλέπεις κάτι μελανιὲς στὸ λαιμό του καὶ κάτι κτυπήματα; παρατήρησε κάποιος νοσοκόμος.

Μὰ ὁ γιατρὸς δὲν εἶχε καιρὸ γιὰ χάσιμο ὥστε νὰ τὰ προσέξη. Καὶ ἔβγαλε τὴν ἀπόφασί του.

—Στὶς τελευταῖες του στιγμὲς ποὺ θὰ τουρτούριζε ἔπεσε ἀπὸ τὸ ντιβάνι του κάτω μπρούμυτα πεθαίνοντας καὶ ἔγιναν οἱ ἀμυχὲς καὶ τὰ μικροτραύματα. Δὲν τὸν βλέπετε πῶς ἔχει μελανιάσει ἀπὸ τὸ κρύο;

Ἡ ἄδεια ταφῆς ἐβγῆκε μὲ αὐτὴ τὴ δικαιολογία καὶ ὁ φουκαρὰς ὁ Διονύσης Κλάδης, ὁ λωβιασμένος, θάφτηκε τὴν ἄλλη μέρα 31 Ἰανουαρίου σὲ μιὰ ἀπόμερη γωνιά, στὸ μοναδικὸ νεκροταφεῖο τῆς Ἀναστάσεως στὸν Πειραιᾶ.

Ὕστερα ἀπὸ τρεῖς μέρες ὅμως ἕνας κύριος παρουσιάστηκε στὸ διοικητὴ τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Πειραιῶς ἀστυνόμο κ. Καλκάνη.

—Μὲ συγχωρῆτε κ. διοικητὰ γιὰ τὴν ἐνόχλησι. Λέγομαι Νῖκος Κοντομητρόπουλος. Εἶμαι διαχειριστὴς στὸ νοσοκομεῖο τοῦ ἀμερικανικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ

καὶ ἤλθα νὰ σᾶς καταγγείλω ὅτι κάποιο στυγερὸ ἔγκλημα φαίνεται ὅτι ἔγινε στὸ νοσοκομεῖο μας καὶ δὲν τὸ πρόσεξαν οἱ γιατροί.

—Λέγετε, κύριε, σᾶς ἀκούω. Τί συμβαίνει; ρώτησε ὁ κ. Καλκάνης.

—Νά, πέθανε στὶς 30 Ἰανουαρίου, σὲ μιὰ σκηνὴ τοῦ νοσοκομείου μας κάπως ἀπομονωμένος, ἕνας φουκαρὰς λεπρός. Διονύσιο Κλάδη τὸν λέγανε. Καὶ μόλις σήμερα τὸ πρωὶ παρουσιάσθηκαν σὲ μένα κρυφὰ δυὸ νοσηλευόμενοι στὸ νοσοκομεῖο μας λεμβοῦχοι, ποὺ ἔμεναν σὲ δίπλα σκηνές, ἕνας Ἀλέξανδρος Πετρόπουλος καὶ ἕνας Ἀλέξανδρος Φάρκης, καὶ μοῦ εἶπαν ὅτι ὁ θάνατος τοῦ Κλάδη δὲν προῆλθε ἀπὸ ψῦξι, ὅπως εἶπανε οἱ γιατροί μας, ποὺ φαίνεται ὅτι τὸν ἐξήτασαν ἐντελῶς πρόχειρα, ἀλλὰ ἀπὸ στραγγαλισμό. Τὸν ἔπνιξαν κάτι νοσοκόμοι μας γιὰ νὰ τοῦ κλέψουν τὶς οἰκονομίες. Τὸ κεμέρι ποὺ εἶχε ἀπάνω του.

—Ὥστε ἔχουμε στραγγαλισμὸ μὲ ἐλατήριο τὴ λῃστεία, εἶπε ὁ κ. Καλκάνης. Πᾶμε ἀμέσως στὸ νοσοκομεῖο σας νὰ ἀρχίσω ἀνακρίσεις. Ἀλλὰ μὲ τρόπο ὥστε νὰ μὴν ὑποψιασθοῦν οἱ δρᾶστες τίποτε καὶ μᾶς φύγουν.

Καὶ ὁ διοικητὴς τοῦ Τμήματος Ἀσφαλείας Πειραιῶς κ. Καλκάνης, ἀφοῦ ἀνέφερε τὴν καταγγελία τοῦ διαχειριστοῦ τοῦ νοσοκομείου στὸν διευθυντὴ τῆς Ἀστυνομίας κ. Καλυβίτη, ἐγκατεστάθη σὲ μιὰ μεγάλη σκηνή, ποὺ ἐχρησίμευε ὡς γραφεῖο τοῦ νοσοκομείου τοῦ ἀμερικανικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, καὶ ἄρχισε τὶς ἀνακρίσεις του, ἀφοῦ φρόντισε ἐγκαίρως νὰ διαδοθῇ ὅτι ἡ ἀνάκρισις γινότανε γιὰ κάτι σεντόνια ποὺ εἶχαν δῆθεν κλαπῆ ἀπὸ τὴν ἱματιοθήκη τοῦ νοσοκομείου, ὅπου στὴν πραγματικότητα δὲν εἶχε γίνει καμμιὰ ἀπολύτως κλοπή.

Πρῶτος ἐξετάσθηκε ὁ βαρκάρης Ἀλέκος Πετρόπουλος. Καὶ νὰ τί εἶπε :

—Ἐνῶ κοιμώμουνα στὸ τσαντήρι μου, κοντὰ στὸ τσαντήρι τοῦ μακαρίτη τοῦ Κλάδη, ἄκουσα, στὶς 2 τὰ ξημερώματα τῆς 30 τοῦ Γενάρη, βήματα ἀνθρώπων ἔξω ἀπὸ τὸ διάδρομο ποὺ μᾶς χωρίζει. Περπατοῦσαν ἄνθρωποι καὶ τράβηξαν πρὸς τὸ τσαντήρι τοῦ λωβιασμένου Κλάδη. Μὰ ὕστερα ἀπὸ ἕνα λεπτὸ τῆς ὥρας ἄκουσα ἕνα φοβερὸ μουγγρητό. Πῶς κάνει τὸ βόδι ὅταν τὸ σφάζουν οἱ μακελλάρηδες; Τὸ μουγγρητὸ αὐτὸ ὅσο πήγαινε καὶ ἔσβηνε καὶ ὕστερα ἀκούστηκε ἕνα «ντούπ», σὰν κάτι νὰ ἔπεφτε μέσα στὸ τσαντήρι τοῦ φουκαρᾶ τοῦ Κλάδη. Στὸ ἀναμεταξὺ ἔσπρωξα καὶ ξύπνησα σιγὰ-σιγὰ καὶ τὸν ἄλλο συνάδελφό μου, τὸν βαρκάρη Ἀλέκο Φάρκη καὶ ἄκουσε κι' αὐτός. Τοῦ εἶπα ὅμως νὰ κάνῃ μῶκο καὶ νὰ μὴν βγάλῃ ἄχνα, μήπως ἤτανε τίποτε κακοῦργοι καὶ μᾶς σκοτώνανε καὶ μᾶς. Ὕστερα μισανοίξαμε μιὰ χαραμάδα στὸ ἄνοιγμα τοῦ τσαντηριοῦ μας καὶ ἐπειδὴ εἶχε φεγγάρι εἴδαμε νὰ βγαίνουν ἀπὸ τὸ τσαντήρι τοῦ Κλάδη δυὸ ἀδελφοὶ ποὺ δουλεύουνε σὰν ὑπηρέτες ἢ νοσοκόμοι στὸ νοσοκομεῖο μας, τὸν Ἀνέστη Κόνσουλο, παιδὶ πρᾶγμα 14 χρόνων, τὸν ἀδελφό του Ἀντώνη, ποὺ εἶναι δυὸ χρόνια μεγαλύτερός του καὶ ποὺ κατάγονται ἀπὸ τὴν Νέαν Ἔφεσο καὶ ἄλλον ἕναν πρόσφυγα νοσοκόμο, τὸν Κώστα Χαλιμαντᾶ, 20 χρόνων. Σιγοκουβεντιάζανε, ἀλλὰ ὁ ἄνεμος ἐρχότανε ἀπὸ τὸ μέρος ποὺ βαδίζανε καὶ ἔτσι ἐρχότανε ἡ ὁμιλία τους σὲ μᾶς.

—Πόσα ; ρώτησε ὁ μικρὸς ὁ Κόνσουλος.

—Πέντε, ἀπάντησε ὁ Χαλιμαντᾶς.

—Πεντακοσάρικα ἢ χιλιάρικα; ξαναρώτησε.

—Χιλιάρικα... Σωθήκαμε.

Ὁ Ἀνέστης Κόνσουλος ζήταγε ἀμέσως τὸ μερίδιό του. Μὰ ὁ ἀδελφός του ὁ Ἀντώνης τὸν καθησύχασε.

—Κάτσε βρὲ ἥσυχος καὶ δὲν θὰ σὲ ἀδικήσουμε. Αὔριο θὰ πάῃ ὁ Χαλιμαντᾶς στὸν Πειραιᾶ καὶ θὰ κάνῃ λιανὰ καὶ θὰ πάρῃς τὸ μερίδιό σου. Πρόσεξε ὅμως μὴ βγάλῃς ἄχνα πουθενὰ γιατὶ χαθήκαμε.

Ὁ κ. Καλκάνης ἐξήτασε ἀμέσως καὶ τὸν Ἀλέκο Φάρκη, ὁ ὁποῖος ἐπεβεβαίωσε τὴν κατάθεσι τοῦ Πετρόπουλου καὶ ὕστερα ἐνήργησε κεραυνοβόλα. Ἔπιασε ἀμέσως

καὶ τὸν Ἀνέστη καὶ τὸν Ἀντώνη Κόνσουλο. Ἔγιναν κατακίτρινοι καὶ οἱ δύο σὰν τὸ φλωρί. Ὁ Χαλιμαντᾶς δὲν βρέθηκε στὸ νοσοκομεῖο. Εἶχε φύγει τὸ πρωὶ ποὺ βρέθηκε νεκρὸς ὁ Κλάδης καὶ δὲν ξαναγύρισε. Ὁ Ἀνέστης καὶ ὁ Ἀντώνης στὴν ἀρχὴ ἀρνήθηκαν ὅτι ξέρουν τίποτε. Μὰ ἔπεσαν σὲ ἕνα σωρὸ ἀντιφάσεις καὶ ὅταν ἐξετάσθηκαν σὲ ἀντιπαράστασι μὲ τοὺς δυὸ αὐτόπτες μάρτυρες, τὸν Ἀντώνη Πετρόπουλο καὶ τὸν Ἀντώνη Φάρκη, ἀναγκάσθηκαν νὰ ὁμολογήσουν. Βρῆκαν ὅμως τὴ δικαιολογία νὰ ποῦν ὅτι ἔμειναν ἔξω καὶ φύλαγαν «τσίλιες» καὶ ὅτι μέσα στὸ τσαντήρι μπῆκε μονάχα ὁ Χαλιμαντᾶς, ποὺ ἔπνιξε τὸν Κλάδη ἐνῶ κοιμώτανε βαρειά. Ἀλλὰ φαίνεται ὅτι καὶ ὁ Ἀντώνης Κόνσουλος ὅταν ὁ Κλάδης ἄρχισε νὰ μουγγρίζη σὰν τὸ βόδι μπῆκε μέσα καὶ ἔδωσε κι' αὐτὸς ἕνα χέρι γιὰ νὰ βοηθήση στὸ στραγγαλισμό. Ὕστερα τὰ δύο ἀδέλφια ἄρχισαν νὰ καταριοῦνται τὸν Χαλιμαντᾶ.

—Μᾶς τὴν ἔσκασε ὁ ἄτιμος, ἔλεγαν. Αὐτὸς ἐπῆρε τὰ πέντε χιλιάρικα ποὺ βρήκαμε στὸ κεμέρι τοῦ λωβιασμένου ποὺ κρεμότανε ἀπὸ τὸ λαιμό του. Μᾶς εἶπε ὅτι θὰ κατέβαινε στὸν Πειραιᾶ νὰ τὰ κάνη ψιλὰ γιὰ νὰ τὰ μοιράσουμε καὶ μὴν τὸν εἴδατε.

Μὰ ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια Πειραιῶς ἔπρεπε νὰ δέση καλὰ τὴν ὑπόθεσι. Δὲν μποροῦσε νὰ ἀρκεσθῆ μονάχα σὲ καταθέσεις μαρτυρικὲς καὶ σὲ ὁμολογίες κατηγορουμένων. Ἐπῆρε ἐντολὴ ἀπὸ τὸν Εἰσαγγελέα Πειραιῶς καὶ ἰατροδικαστή, ἔκαμε ἐκταφὴ τοῦ πτώματος τοῦ Κλάδη καὶ προσεκτικὴ νεκροτομὴ ἀπὸ τὴν ὁποίαν βγῆκε «στραγγαλισμὸς καραμπινᾶτος», δηλαδὴ κάτι παρὰ πάνω ἀπὸ ὀφθαλμοφανής. Ἐπίσης ἀμυχὲς ἀπὸ νύχια ἐν ζωῇ καὶ κτυπήματα καὶ τραύματα μεταθανάτια ὅταν μετὰ τὸν στραγγαλισμὸ τοὺς ἔπεσε ἀπάνω τὸ πτῶμα.

Ἔψαξα ἀρκετοὺς μῆνες τώρα τὶς ἐφημερίδες τοῦ 1924. Μὰ δὲν βρῆκα στοιχεῖα ὅτι πιάστηκε ὁ Χαλιμαντᾶς, ποὺ φαίνεται ὅτι, ἔχοντας τὰ πέντε χιλιάρικα ἀπὸ τὸ κεμέρι τοῦ λεπροῦ ποὺ εἶχε στραγγαλίσει, ἔφυγε ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ καὶ χάθηκε σὲ κάποια ἐπαρχία μέσα στὴν ἀναμπουμπούλα τῆς προσφυγιᾶς καὶ τῆς δυστυχίας. Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ἦταν ἄλλως τε εὔκολα καὶ τὰ ἐγκλήματα καὶ ἡ ἀτιμωρησία τῶν δολοφόνων. Ἡ ἀνθρώπινη ζωὴ δὲν εἶχε τότε καμμιὰ σημασία.

Σ. ΛΕΩΤΣΑΚΟΣ

Οἱ ἀστυνομικοὶ ποὺ μελετοῦν συνεχῶς προσφέρουν μεγάλη ὑπηρεσία στὴν κοινωνία καὶ στὸν ἑαυτό τους.

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ» σᾶς δίνουν ἐκλεκτὴ πνευματικὴ τροφή.

Η ΣΚΟΠΙΜΟΤΗΣ ΤΟΥ ΘΕΣΜΟΥ ΤΩΝ ΟΡΚΩΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ

Ἐκ τοῦ ἀμερικανικοῦ περιοδικοῦ
«Reader's Digest», κατὰ μετάφρασιν
Ἀρχιφύλακος κ. **ΚΩΝ. ΛΑΨΑΝΗ**

Ὁ θεσμὸς τῶν Ὁρκωτῶν Δικαστηρίων δὲν εἶναι βέβαια τέλειος, ἡ πεῖρα ὅμως ἔχει ἀποδείξει ὅτι ἀποτελεῖ τὴν μεγαλυτέραν ἐγγύησιν κατὰ τῆς τυραννίας καὶ τῆς ἀδικίας.

Κάθε χρόνο 1.500.000 περίπου Ἀμερικανοὶ πολῖται ἐγκαταλείπουν τὰς ἐπαγγελματικάς των ἀσχολίας διὰ νὰ συμμετάσχουν ὡς ἔνορκοι εἰς Ὁρκωτὰ Δικαστήρια. Μερικοὶ ἀπασχολοῦνται μόνον ὀλίγας ἡμέρας εἰς τὸ δικαστήριον, ἐνῶ ἄλλοι, ἐπιλεγέντες νὰ δικάσουν μίαν σοβαρὰν καὶ πολύπλοκον ἀστικὴν ὑπόθεσιν ἢ ποινικὴν τοιαύτην, ἀπασχολοῦνται ἐπὶ ἑβδομάδας καὶ ὁλοκλήρους πολλὰς φορὰς μῆνας. Ἐτησίως οἱ ἔνορκοι Ἀμερικανοὶ πολῖται ἀπασχολοῦνται συνολικῶς ἐπὶ 15 ἑκατομμύρια ἐργασίμους ἡμέρας, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον στοιχίζει εἰς αὐτοὺς ἢ τοὺς ἐργοδότας των 300 ἑκατομμύρια δολλάρια. Δύναται δὲ νὰ λεχθῇ ὅτι αἱ προσωπικαὶ αὐταὶ θυσίαι τῶν Ἀμερικανῶν πολιτῶν ἀποτελοῦν μέρος μόνον τοῦ συνολικοῦ κόστους, τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖται διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ θεσμοῦ τῶν Ὁρκωτῶν Δικαστηρίων. Πολυάριθμοι δικαστικοὶ ὑπάλληλοι ἐργάζονται ἐντατικὰ διὰ τὴν ἐπεξεργασίαν, τὸν ἔλεγχον καὶ τὸν τελικὸν καταρτισμὸν τῶν πινάκων τῶν ἐνόρκων. Οἱ μισθοὶ τῶν δικαστῶν, δικαστικῶν ὑπαλλήλων, στενογράφων καὶ βοηθῶν αὐξάνουν μὲ τὰς ὑπερωρίας τῶν προσώπων αὐτῶν κατὰ τὰς συνεδριάσεις τῶν Ὁρκωτῶν Δικαστηρίων.

Τοιουτοτρόπως καὶ εἰς τὰς μικρὰς ἀκόμη πόλεις ἓν Ὁρκωτὸν Δικαστήριον εἶναι δυνατὸν νὰ στοιχίσῃ εἰς τοὺς φορολογουμένους ἀρκετὰς ἑκατοντάδας δολλαρίων. Εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην, ὅπου μία δίκη Ὁρκωτοῦ Δικαστηρίου διαρκεῖ κατὰ μέσον ὅρον 4 περίπου ἡμέρας, ἡ δίκη αὐτὴ στοιχίζει περὶ τὶς 3.000 δολλάρια.

Ἐπειδὴ ἀκριβῶς τὰ Ὁρκωτὰ Δικαστήρια εἶναι δαπανηρὰ καὶ αἱ συνεδριάσεις των πολυήμεροι, οἱ ἀνυπόμονοι μεταξὺ ἡμῶν ἔχουν ἐπανειλημμένως ζητήσει τὴν ἀντικατάστασιν τῶν δικαστηρίων τούτων ὑπὸ ἁπλῶν τακτικῶν τοιούτων, ἀλλὰ τὸ αἴτημά των ἔχει ἐπιμόνως ἀπορριφθῇ. Διότι οἱ Ἀμερικανοὶ πολῖται θεωροῦν τὸν θεσμὸν τῶν Ὁρκωτῶν Δικαστηρίων ὡς ἓν ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου, ὡς τὴν μεγαλυτέραν ἐγγύησιν δι' ἴσην δικαιοσύνην δι' ὅλους. Ὁ θεσμὸς οὗτος εἶναι ἀνυπολογίστου ἀξίας, διότι ἡ πεῖρα μᾶς ἔχει διδάξει ὅτι ἴσταται ὡς φρουρὸς ὅλων τῶν ἐλευθεριῶν μας.

Τὰ πρῶτα Ὁρκωτὰ Δικαστήρια συνεκροτήθησαν εἰς τὴν Ἀγγλίαν πρὸ 900 ἐτῶν περίπου, ὁ σκοπός των ὅμως δὲν ἦτο ὡς σήμερον, ἡ περιφρούρησις δηλαδὴ τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ ἀτόμου. Εἰς τὴν πραγματικότητα ἦσαν ὄργανα ἑνὸς ξένου τυράννου, τοῦ Γουλιέλμου τοῦ Κατακτητοῦ. Διὰ νὰ μὴ ἀποφύγῃ τὴν βαρεῖαν φορολογίαν κανένας ἀγρὸς καὶ καμμία ἀγέλη ζώων ὁ ἰσχυρὸς αὐτὸς μονάρχης ὥρισε δι' ἕκαστον φέουδον καὶ δι' ἕκαστον χωρίον δωδεκαμελῆ ἐπιτροπήν, τῆς ὁποίας τὰ μέλη ἦσαν ὑποχρεωμένα νὰ βεβαιώσουν ἐνόρκως τὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα τῶν περιοίκων των. Αἱ ἐπιτροπαὶ αὐταί, αἱ ὁποῖαι ἀπετέλεσαν τὴν ἀπαρχὴν τῶν Ὁρκωτῶν Δικαστηρίων, μὲ τὰς ἀποφάσεις των διὰ τὴν φορολογίαν τῶν πολιτῶν, κατέληξαν εἰς τὸν καταρτισμὸν τοῦ πρώτου φορολογικοῦ καταλόγου τῆς Ἀγγλίας κατὰ τὸ ἔτος 1086. Ἀλλὰ οἱ ἐλεύθεροι Βρεττανοὶ συντόμως ἀντελήφθησαν κάτι, τὸ ὁποῖον ὁ Νορμανδὸς κατακτητὴς δὲν εἶχε προβλέψει. Τὰ Ὁρκωτὰ Δικαστήρια, σχηματιζόμενα ἀπὸ ἰδικούς των γείτονας, προσέφεραν εἰς αὐτοὺς τοὺς μικροϊδιοκτήτας τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀντιμετωπίσουν τοὺς ἅρπαγας τῆς γῆς Νορμανδοὺς εὐγενεῖς τιτλούχους. Ἐπειδή, δηλαδή, ἦσαν

συχνόταται αἱ ἀντιδικίαι διὰ κτηματικὰς διαφορὰς μεταξὺ φεουδαρχῶν καὶ μικροϊδιοκτητῶν, οἱ τελευταῖοι προσέφευγαν εἰς τὰ Ὁρκωτὰ Δικαστήρια, μόνα ἁρμόδια νὰ ἀποφαίνωνται εἰς ποῖον ἓν τεμάχιον γῆς ἢ ἄλλο περιουσιακὸν στοιχεῖον νομίμως ἀνῆκεν. Τοιουτοτρόπως, δηλαδή, ἐνῶ ὁ Γουλιέλμος ὁ Κατακτητὴς ὥρισε τὰ πρῶτα Ὁρκωτὰ Δικαστήρια (ἐπιτροπὰς ἐξ ἀγροτῶν) μὲ ἀποκλειστικὸν σκοπὸν τὴν εἴσπραξιν βαρείας φορολογίας, αὐτά, ἐπιλαμβανόμενα καὶ τῶν κτηματικῶν διαφορῶν, ὠφέλησαν τοὺς μικροϊδιοκτήτας, διότι τοὺς ἐπροστάτευον ἀπὸ τὰς ἁρπακτικὰς διαθέσεις τῶν φεουδαρχῶν.

Κατὰ τὸν 12ον αἰῶνα τὰ διὰ τὰς ἀστικὰς διαφορὰς Ὁρκωτὰ Δικαστήρια ἀπέσπασαν τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ λαοῦ εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ὥστε οἱ Ἄγγλοι νὰ θεωρήσουν τὸν θεσμὸν αὐτὸν ὡς τὴν βάσιν τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ ἀτόμου, ὅταν τὸ ἔτος 1215, κατόπιν πολλῶν ἀγώνων, κατώρθωσαν νὰ πείσουν τὸν βασιλέα Ἰωάννην νὰ τοὺς παραχωρήσῃ τὸ Σύνταγμα «Magna Carta», διὰ τοῦ ὁποίου ἀνεγνωρίζετο ἡ προσωπικὴ καὶ πολιτικὴ ἐλευθερία τῶν Ἄγγλων. Εἰς αὐτὸ τὸ Σύνταγμα διὰ πρώτην φορὰν γραπτῶς ἐνεφανίζετο ἡ ἱστορικὴ ὑπόσχεσις κατὰ τὴν ὁποίαν: «Οὐδεὶς ἐλεύθερος πολίτης φυλακίζεται ἢ ἀποστερεῖται τῆς προστασίας τῶν νόμων ἢ ἐκπατρίζεται ἢ ἄλλως πως κακοποιεῖται παρὰ μόνον συμφώνως πρὸς ἀπόφασιν δικαστικήν, λαμβανομένην ἀπὸ ἀνθρώπους μὲ ἴσα δικαιώματα (ἐνόρκους) καὶ συμφώνως πρὸς τὸν νόμον τῆς πατρίδος».

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν 400 ἑπομένων ἐτῶν οἱ Ἄγγλοι ἐπεδόθησαν εἰς συνεχεῖς ἀγῶνας ὥστε νὰ ὑποχρεώσουν τοὺς διαδόχους τοῦ βασιλέως Ἰωάννου νὰ τηρήσουν τὸ Σύνταγμα αὐτό. Τὴν μεγαλυτέραν των νίκην οἱ Ἄγγλοι ἐπέτυχον κατὰ τὸ ἔτος 1670 ὅταν ὁ Κουάκερος William Penn ἐκατηγορήθη ἐπὶ διαταράξει τῆς κοινῆς ἡσυχίας, ἐπειδὴ ὡμίλησε πρὸς συγκεντρωθὲν πλῆθος εἰς δημοσίαν ὁδόν, μετὰ τὸ κλείσιμον τοῦ κέντρου «Κοινωνία τῶν Φίλων», ὑπὸ τῶν κυβερνώντων. Οἱ ἀποτελοῦντες τὰ Ὁρκωτὰ Δικαστήρια ἀντελήφθησαν ὅτι ἡ ἐλευθερία τοῦ λόγου διέτρεχε κίνδυνον καὶ παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι δὲν ἦσαν Κουάκεροι (μέλη τῆς αὐτῆς χριστιανικῆς ὀργανώσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνῆκεν ὁ κατηγορηθεὶς William Penn) ἐψήφισαν ὑπὲρ τῆς ἀθωώσεως τοῦ William Penn, πλὴν ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου, ὑπείκων εἰς τὰς ἐντολὰς τῶν κυβερνώντων, δὲν ἀπεδέχθη τὴν ἐτυμηγορίαν τῶν ἐνόρκων καὶ ἐνέκλεισεν αὐτοὺς εἰς τὸ κρατητήριον ἐπὶ τρεῖς συνεχεῖς ἡμέρας, χωρὶς τροφὴν καὶ ὕδωρ. Ἐπειδὴ δὲ οἱ ἔνορκοι οὗτοι ἐν συνεχείᾳ ἐπέμειναν πεισμόνως εἰς τὴν ἀρχικήν των ἀπόφασιν, τῆς ἀθωώσεως δηλαδὴ τοῦ William Penn, ἐνεκλείσθησαν εἰς τὰς φυλακάς, πλὴν προσφυγόντες εἰς τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον ἠθωώθησαν, διότι καὶ οἱ 12 δικασταὶ ἐψήφισαν ὑπὲρ τῆς ἀθωώσεώς των. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐπαγιώθη ἡ ἀρχὴ καθ' ἣν: ἡ ἐτυμηγορία τῶν ἐνόρκων περὶ ἀθωώσεως τοῦ κατηγορουμένου δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τίθεται κατὰ μέρος, ὁ δὲ κατηγορούμενος, ἅπαξ ἀθωωθεὶς ὑπὸ τοῦ Ὁρκωτοῦ Δικαστηρίου, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑποβληθῇ εἰς νέαν δίκην διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν.

Καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν ἀκόμη τῆς ἐπαναστάσεώς των οἱ Ἀμερικανοὶ ἤθελον νὰ εἶναι βέβαιοι ὅτι οὐδεμία κυβέρνησις πλέον θὰ ἐσκέπτετο νὰ τοὺς ἀποστερήσῃ τῆς προστασίας τοῦ θεσμοῦ τῶν Ὁρκωτῶν Δικαστηρίων. Ἀμέσως δὲ ἕνα μῆνα μετὰ τὴν ἀνακήρυξιν τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ ἀμερικανικοῦ Ἔθνους, ἡ Πολιτεία τῆς Πενσυλβανίας υἱοθέτησεν ἕν νέον Σύνταγμα, τὸ ὁποῖον προέβλεπε περὶ Ὁρκωτῶν Δικαστηρίων, τόσον διὰ τὰς ποινικάς, ὅσον καὶ διὰ τὰς ἀστικὰς ὑποθέσεις. Τὸ παράδειγμα δὲ τοῦτο ἠκολούθησαν καὶ πολλαὶ ἄλλαι Πολιτεῖαι, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡ Πολιτεία Ντελαγουάρε.

Ὅταν ὅμως συνῆλθεν ἡ Ἐθνοσυνέλευσις, ἡ ὁποία κατήρτισε τὸ Σύνταγμα τοῦ Ἔθνους ἓξ ἔτη μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἐπαναστάσεως, οἱ ἀντιπρόσωποί της κατηνάλωσαν σχεδὸν ὁλόκληρον τὸ θέρος τοῦ 1787 εἰς συζητήσεις σχετικὰς μὲ τὸν διαχωρι-

σμὸν τῶν ἐξουσιῶν τῶν καθ' ἕκαστα Πολιτειῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς 'Ομοσπονδιακῆς κυβερνήσεως ἀφ' ἑτέρου. Μόνον δὲ κατὰ τὰς τελευταίας ὀλίγας ἡμέρας τῆς 'Εθνοσυνελεύσεως αὐτῆς συνεζητήθη καὶ τὸ θέμα τῶν 'Ορκωτῶν Δικαστηρίων, καὶ ἐν σπουδῇ οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ "Εθνους ἔθεσαν μίαν διάταξιν εἰς τὸ Σύνταγμα, καθ' ἣν ὅλα τὰ ἀδικήματα δέον νὰ δικάζωνται ὑπὸ 'Ορκωτῶν Δικαστηρίων.

Κατ' αὐτὸν ὅμως τὸν τρόπον οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ "Εθνους ἔδειξαν ὅτι δὲν εἶχον σφυγμομετρήσει καλῶς τὴν κοινὴν γνώμην, ἔδειξαν, δηλαδή, ὅτι δὲν εἶχον ἀντιληφθῆ τὰς διαθέσεις τοῦ λαοῦ, τὴν ἀφοσίωσιν καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην ποὺ ἔτρεφεν ὁ λαὸς πρὸς τὰ 'Ορκωτὰ Δικαστήρια. 'Η ἔλλειψις ἀκριβῶς εἰς τὸ Σύνταγμα λεπτομερῶν διατάξεων διασφαλιζουσῶν ἄμεμπτον διαδικασίαν καὶ ἡ ἔλλειψις διατάξεως προβλεπούσης τὴν ἐκδίκασιν καὶ τῶν ἀστικῶν ὑποθέσεων ὑπὸ τῶν 'Ορκωτῶν Δικαστηρίων, προεκάλεσαν τὴν ἀντίδρασιν τοῦ λαοῦ καὶ τὴν ἐκ ταύτης καθυστέρησιν τῆς ἐπικυρώσεως τοῦ Συντάγματος. 'Η ἐπικύρωσις δὲ τοῦ Συντάγματος ἐγένετο ἀφοῦ προηγουμένως ἐπηνέχθησαν ὡρισμέναι βελτιωτικαὶ τροποποιήσεις εἰς ὡρισμένας διατάξεις καὶ προσετέθησαν ἄλλαι, διασφαλίζουσαι τὰ δικαιώματα τῶν πολιτῶν.

Τοιουτοτρόπως ὁ θεσμὸς τῶν 'Ορκωτῶν Δικαστηρίων ὑπῆρξε τὸ μόνον ἐκ τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου, τὸ ὁποῖον ἔτυχε πολλαπλῆς ἐγγυήσεως. Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Συντάγματος προβλέπει περὶ τῆς ἁρμοδιότητος τῶν 'Ορκωτῶν Δικαστηρίων δι' ὅλας τὰς ποινικὰς ὑποθέσεις. 'Η τροποποίησις τοῦ ἄρθρου 6 προβλέπει περὶ τοῦ δικαιώματος τοῦ κατηγορουμένου νὰ δικασθῇ ὑπὸ τοῦ 'Ορκωτοῦ Δικαστηρίου, δικάζοντος μετ' ἀπολύτου ἀντικειμενικότητος καὶ περὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ κατηγορουμένου ὅπως: 1) ἐξετασθῇ κατ' ἀντιπαράστασιν πρὸς τοὺς μάρτυρας, 2) παρουσιάσῃ ἰδικούς του μάρτυρας, οἵτινες ἤθελον καταθέσει ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ 3) νὰ παραστῇ εἰς τὸ δικαστήριον μετὰ συνηγόρου. 'Η τροποποίησις τοῦ ἄρθρ. 7 ἐπεκτείνει τὴν ἁρμοδιότητα τῶν 'Ορκωτῶν Δικαστηρίων ἐπὶ ὅλων τῶν διαφορῶν τοῦ ἐθιμικοῦ Δικαίου, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ποσοῦ ἄνω τῶν 20 δολλαρίων. Δύναται δὲ νὰ λεχθῇ ὅτι καὶ αἱ 50 ἀμερικανικαὶ Πολιτεῖαι εἰς τοὺς θεμελιώδεις των νόμους ἔχουν διατάξεις παρομοίας, διασφαλιζούσας τὸν θεσμὸν αὐτόν.

Κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετίας τὰ ἀμερικανικὰ Δικαστήρια ἔχουν καθιερώσει αὐστηρὰν διαδικασίαν διὰ τὸν καταρτισμὸν τῶν πινάκων τῶν ἐνόρκων. Οἱ ἁρδιοι ὑπάλληλοι τῶν 'Ορκωτῶν Δικαστηρίων καταρτίζουν κατ' ἀρχὴν μεγάλους πίνακας ὑποψηφίων ἐνόρκων, τοὺς ὁποίους ὑποψηφίους λαμβάνουν ἀπὸ φορολογικοὺς καταλόγους, ἐκλογικοὺς καταλόγους, τηλεφωνικοὺς τοιούτους ἢ καταλόγους συνδρομητῶν διαφόρων ἐντύπων. 'Η ἐκλογὴ τῶν ὑποψηφίων ἐνόρκων γίνεται εἴτε εἰς τὴν τύχην, εἴτε διὰ κλήρου, εἰς τρόπον ὥστε οἱ ἐκλεγόμενοι νὰ ἀποτελοῦν τρόπον τινὰ τὴν κοινὴν γνώμην τῆς περιοχῆς. 'Απὸ τοὺς πρώτους αὐτοὺς πίνακας καταρτίζονται διὰ κλήρου μικρότεροι πίνακες, οἱ ὁποῖοι ἐξετάζονται ἀπὸ τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ἀντιδίκων. 'Αμφότεραι αἱ πλευραὶ τῶν ἀντιδίκων ἔχουν ἀπεριόριστον τὸ δικαίωμα νὰ ἐλέγξουν τὸν πίνακα τῶν ἐνόρκων καὶ νὰ προκαλέσουν θέμα ἐξαιρέσεως οἱουδήποτε ὑποψηφίου ἐκ τῶν ἐνόρκων, διὰ τὸν ὁποῖον κατὰ τὴν ἔρευναν ἤθελεν ἀποδειχθῇ ὅτι οὗτος ἔχει συμφέρον τι ἐν σχέσει μὲ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δίκης ἢ ὅτι συνδέεται κατὰ κάποιον τρόπον μὲ τὸν ἕνα ἐκ τῶν ἀντιδίκων ἢ ὅτι εἶναι προκατειλημμένος ἐναντίον ἑνὸς ἀντιδίκου ἢ ἐναντίον τῆς φυλῆς εἰς τὴν ὁποίαν ὁ ἀντίδικος ἀνήκει ἢ ἂν ἀποδειχθῇ ὅτι ὁ ἔνορκος οὗτος ἔχει ἤδη πρὸ τῆς διεξαγωγῆς τῆς δίκης ἀποκρυσταλλώσει γνώμην περὶ τοῦ τίς ἐκ τῶν ἀντιδίκων εὑρίσκεται ἐν δικαίῳ. 'Αμφότεραι ἐπίσης αἱ πλευραὶ τῶν ἀντιδίκων δύνανται νὰ ζητήσουν ὅπως ἐνεργηθῇ ἔρευνα, ὅταν ὑποπτευθοῦν ὅτι ἔχει ἀσκηθῇ βία, ἀλλὰ δὲν δύνανται νὰ τὴν ἀποδείξουν.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δίκης λαμβάνονται αὐστηρὰ μέτρα, διὰ τῶν ὁποίων οἱ ἔνορκοι ἀπομονώνονται ἀπολύτως ἀπὸ τὰς διαφόρους διαδόσεις, φήμας καὶ σχόλια σχετικῶς μὲ τὴν δικαζομένην ὑπόθεσιν, οὕτως ὥστε νὰ εἶναι τελείως ἀνεπηρέαστοι

ἐν τῇ λήψει τῆς ἀποφάσεώς των. Ἐπίσης ἐντὸς τῆς αἰθούσης τῶν ἐνόρκων ὑπάρχει καὶ ἕνας σημαντικὸς ἄλλος παράγων, ὅστις ἐγγυᾶται περὶ τῆς πλήρους καὶ ἀντικειμενικῆς ἐξετάσεως τῆς ὑποθέσεως ἀπὸ πάσης πλευρᾶς, διότι οὐδεμία ἀπόφασις δύναται νὰ ληφθῇ, χωρὶς τὴν ὁμόφωνον γνώμην καὶ τῶν 12 ἐνόρκων. Ἡ διάφορος δὲ γνώμη ἑνὸς ἐκ τῶν ἐνόρκων δὲν εἶναι ποτὲ δυνατὸν νὰ τύχῃ περιφρονήσεως καὶ νὰ τεθῇ κατὰ μέρος. Ἐὰν ὑποτεθῇ ὅτι ὡρισμένοι ἔνορκοι δὲν ἐνθυμοῦνται καλῶς καταθέσεις μαρτύρων ἢ τῶν ἀντιδίκων ἢ ἐν οἱονδήποτε ἀποδεικτικὸν στοιχεῖον προσποριστὲν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, ἄλλοι ἔνορκοι θὰ τοὺς παράσχουν τὰς δεούσας διευκρινήσεις καὶ λεπτομερεῖς πληροφορίας διὰ πᾶσαν σημαντικὴν πτυχὴν τῆς δικαζομένης ὑποθέσεως. Μερικοὶ ἔνορκοι ἴσως ἑρμηνεύσουν κακῶς ὡρισμένα σημεῖα τῆς δίκης, οἱ ἄλλοι ὅμως ἔνορκοι θὰ προσπαθήσουν νὰ τοὺς διαφωτίσουν καὶ νὰ τοὺς ὑποδείξουν τὴν ὀρθὴν σειρὰν τῶν πραγμάτων.

Παρ' ὅλας ὅμως αὐτὰς τὰς πολλαπλᾶς ἐγγυήσεις, διὰ τῶν ὁποίων κατοχυρώνεται ὁ θεσμὸς τῶν Ὁρκωτῶν Δικαστηρίων, εἶναι δυνατὸν τὰ Ὁρκωτὰ Δικαστήρια, συγκροτούμενα ἐξ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν χωρὶς νομικὴν μόρφωσιν, νὰ δικάζουν ὑποθέσεις τόσον ἐπιτυχῶς μὲ ὀρθὴν καὶ ἀντικειμενικὴν κρίσιν, ὅσον οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος δικασταί; Ἡ καταφατικὴ ἀπάντησις εἰς τὸ μεγάλο αὐτὸ ἐρώτημα βασίζεται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι εἰς 700 δικαστήρια, μεταξὺ τῶν ὁποίων πλεῖστα ὅσα Ὁμοσπονδιακά, οἱ δικασταὶ συνεργάζονται μὲ τὸ Ἰνστιτοῦτον Σπουδῶν Ὁρκωτῶν Δικαστηρίων τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Σικάγου. Πρὸ ἐτῶν εἰς Η.Π.Α. ἐγένετο τὸ ἑξῆς πείραμα: Ἐπὶ 4.000 ποινικῶν ὑποθέσεων, αἵτινες ἐξεδικάσθησαν ὑπὸ Ὁρκωτῶν Δικαστηρίων, οἱ δικασταὶ (ὄχι οἱ ἔνορκοι) κατέγραψαν τὰς ἀποφάσεις τὰς ὁποίας θὰ ἐλάμβανον διὰ τὰς ὑποθέσεις αὐτάς, ἐὰν ἐδίκαζον αὐτοὶ μόνοι των, χωρὶς τοὺς ἐνόρκους. Κατόπιν ὅταν ἐγένετο παραβολὴ αὐτῶν τῶν ὑποθετικῶν ἀποφάσεων τῶν δικαστῶν μὲ τὰς ἀποφάσεις τὰς πραγματικάς, τὰς ὁποίας ἔλαβον οἱ ἔνορκοι ἐπὶ τῶν ἰδίων 4.000 ὑποθέσεων, κατεδείχθη ὅτι κατὰ ποσοστὸν 80% αἱ ἀποφάσεις τῶν δικαστῶν ἦσαν σύμφωνοι ἀπολύτως πρὸς τὰς ἀποφάσεις τῶν ἐνόρκων. Ὅσον δὲ ἀφορᾶ εἰς τὸ ὑπόλοιπον 20% τῶν ἀποφάσεων, οἱ δικασταὶ ἀπεδέχθησαν ὅτι αἱ ἀποφάσεις τῶν ἐνόρκων δὲν ἦσαν ἀποτέλεσμα κακῆς ἀπονομῆς δικαιοσύνης, ἀλλὰ ἁπλῶς κακῆς ἐκτιμήσεως τῶν μαρτυρικῶν καταθέσεων καὶ ἐν γένει τοῦ ἀποδεικτικοῦ ὑλικοῦ.

Τὸ σημαντικώτερον δὲ εἶναι ὅτι κατὰ τὰς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας ὑπῆρχε διαφωνία μεταξὺ δικαστῶν καὶ ἐνόρκων, κατὰ 90 % ἡ διαφωνία αὐτὴ ὠφείλετο εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ ἔνορκοι ἐψήφιζον ὑπὲρ τῆς ἀθωώσεως τοῦ κατηγορουμένου. Διότι εἰς τὰς ποινικὰς ὑποθέσεις κυριαρχεῖ ἡ ἀρχὴ τῶν ἐνόρκων καθ' ἣν: οὗτοι δὲν πρέπει νὰ καταδικάσουν τὸν κατηγορούμενον, ἐκτὸς ἐὰν πεισθοῦν ἀπολύτως ὅτι δὲν ὑπάρχει οὐδὲν ἴχνος ἀμφιβολίας περὶ τῆς ἐνοχῆς αὐτοῦ. Ἡ περὶ δικαίου συνείδησις τοῦ ἀμερικανικοῦ λαοῦ βασίζεται ἐπὶ τῆς πεποιθήσεως ὅτι εἶναι πολὺ προτιμότερον νὰ ἀθωώνωνται μερικοὶ ἔνοχοι παρὰ νὰ καταδικάζωνται ἀθῷοι, οἱ ὁποῖοι ἐκ δικαστικῆς πλάνης νὰ χάνουν τὴν ἐλευθερίαν των.

Ὅπως πᾶς ἄλλος θεσμός, τοιουτοτρόπως καὶ τὰ Ὁρκωτὰ Δικαστήρια, δεδομένου ὅτι ἀποτελοῦνται ἀπὸ ἀνθρώπους, δὲν εἶναι ἀλάνθαστα. Πάντως ἡ πεῖρα τῶν 900 ἐτῶν μᾶς ἔχει ἐδραιώσει τὴν πεποίθησιν ὅτι ἀποτελοῦν τὸ κάλλιστον μέσον ἀπονομῆς δικαιοσύνης καὶ ἴσως ἐπὶ πλέον τὴν μοναδικὴν εἰσέτι κατοχύρωσιν καὶ ἐγγύησιν κατὰ τῆς ἀδικίας. Πλειστάκις τὰ Ὁρκωτὰ Δικαστήρια, ἀντιπροσωπεύοντα κατ' οὐσίαν τὴν κοινὴν γνώμην, ἀπετέλεσαν τὸ μοναδικὸν μέσον ὑπερασπίσεως κατὰ σκληρῶν, πιεστικῶν καὶ ἀναχρονιστικῶν νόμων. Κατὰ τὸν 18ον αἰῶνα καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 19ου εἰς τὴν Ἀγγλίαν τὰ Ὁρκωτὰ Δικαστήρια ἦσαν ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα κατήργησαν, κατὰ τρόπον ἔμμεσον, τὰς ἀπανθρώπους τιμωρίας τοῦ ἀκρωτηριασμοῦ, τῆς ἀποκοπῆς τῆς γλώσσης, τοῦ στιγματισμοῦ, τοῦ ἐκπατρισμοῦ κ.τ.λ., διότι ἁπλῶς δὲν ἐπρόκειτο νὰ κηρύξουν ἔνοχον κάποιον ὁ ὁποῖος ἔκλεψεν ἓν τεμάχιον ἄρτου ὅταν

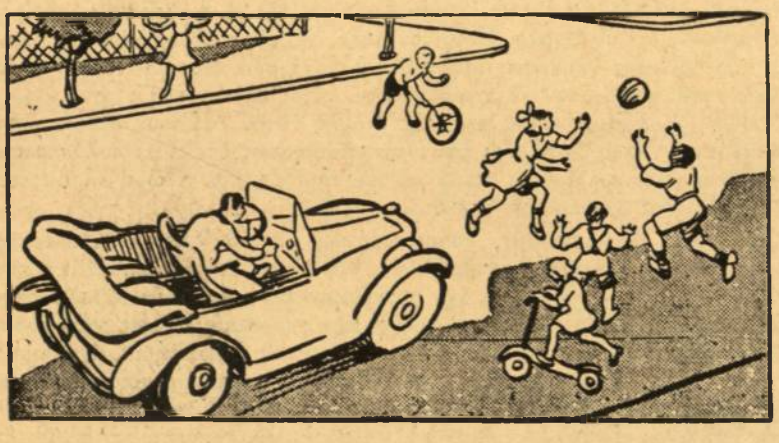
ἡ κλοπὴ αὐτὴ θὰ ἐσήμαινε ἀπαγχονισμὸν ἢ ἐξορίαν εἰς Αὐστραλίαν. Εἰς τὰς ἐν Ἀμερικῇ ἀποικίας τῶν Ἄγγλων τὸ δικαίωμα τῆς διὰ τοῦ τύπου κριτικῆς τῶν πράξεων τῶν δημοσίων ἀνδρῶν καθιερώθη κατ' ἀρχὴν ὑπὸ τοῦ Ὁρκωτοῦ Δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον ἠρνήθη νὰ καταδικάσῃ τὸν Tohn Peter Zenger, ὅταν οὗτος κατὰ τὸ ἔτος 1735 ἐκατηγορήθη ὡς λιβελλογράφος. Σήμερον ὑπάρχει ἡ ἐπαναστατικὴ τάσις τῆς κοινῆς γνώμης διὰ τὴν κατάργησιν τῆς θανατικῆς ποινῆς καὶ ἔχει μάλιστα ἐπιβάλλει εἰς ὅλας τὰς Πολιτείας ὅπως ἀναγνωρίσουν εἰς τοὺς ἐνόρκους καὶ τοὺς δικαστὰς τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιβάλλουν μικροτέρας τῆς θανατικῆς καταδίκης ποινὰς εἰς τὰς ὑποθέσεις κακουργημάτων πρώτου βαθμοῦ.

Τέλος τὰ Ὁρκωτὰ Δικαστήρια εἶναι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔθεσαν φραγμὸν εἰς τὴν ἐξ ὑπερβολικοῦ ζήλου ὡρισμένων ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων τάσιν νὰ προσπαθοῦν νὰ ἐκμαιεύουν τὴν ὁμολογίαν τοῦ κατηγορουμένου διὰ παρανόμων μέσων καὶ μεθόδων. Διότι οἱ ἔνορκοι ἀπεχθάνονται τὰ μέσα αὐτὰ πρὸς ἐκμαίευσιν τῆς ὁμολογίας τοῦ κατηγορουμένου καὶ πάντοτε δεικνύουν μεγάλην προθυμίαν διὰ τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ κατηγορουμένου, ὅταν ἀντιλαμβάνωνται ὅτι ὁ κατηγορούμενος ἔχει ὁμολογήσει τὴν ἐνοχήν του κατόπιν κακοποιήσεώς του.

Ἡ μεγίστη αὐτὴ κοινωνικὴ ἀποστολὴ τοῦ θεσμοῦ τῶν Ὁρκωτῶν Δικαστηρίων, ἡ διασφάλισις δηλαδὴ πολλῶν ἀτομικῶν ἐλευθεριῶν, ἔχει γίνει ἀρκούντως ἀντιληπτὴ ὑπὸ τῶν συγχρόνων ὁλοκληρωτικῶν καθεστώτων. Ὁ Χίτλερ, γνωρίζων ὅτι ἡ ἀνεξαρτησία καὶ εὐρεῖα δικαιοδοσία τῶν Ὁρκωτῶν Δικαστηρίων ἀπετέλει σοβαρὸν ἐμπόδιον εἰς τοὺς σκοποὺς τοῦ ναζιστικοῦ κόμματός του, κατήργησε τελείως τὸν θεσμὸν τῶν Ὁρκωτῶν Δικαστηρίων. Εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν ἐπίσης δὲν ὑπάρχουν σήμερον Ὁρκωτὰ Δικαστήρια.

Οὕτω, λοιπόν, ἀνατρέχοντες εἰς τὰς σελίδας τῆς ἱστορίας βλέπομεν, ὅτι ὁ θεσμὸς τῶν Ὁρκωτῶν Δικαστηρίων ὑπῆρξε τὸ πλέον ἀποτελεσματικὸν ὅπλον, τὸ ὁποῖον διαθέτει τὸ ὁπλοστάσιον τῆς Δημοκρατίας κατὰ τῆς τυραννίας.

ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΔΗΓΟΥΣ

Προσέχετε Ἰδιαιτέρως τὰ μικρὰ παιδιά, δὲν μπορεῖτε νὰ εἶσθε βέβαιοι διὰ τὰς κινήσεις των. Ὅταν τὰ βλέπετε νὰ παίζουν εἰς τὸν δρόμον ἢ εἰς τὰ πεζοδρόμια, ἐλαττώνετε τὴν ταχύτητα τοῦ αὐτοκινήτου σας, γιὰ νὰ εἶσθε βέβαιοι ὅτι δὲν θὰ συμβῇ δυστύχημα καὶ στὴν ἀνάγκη κορνάρετε δυνατά

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΦ·ΜΠΙ·ΑΪ

Ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀμερικανοῦ συγγραφέως Ντὸν Χουάιτχεντ «Ἡ ἱστορία τοῦ F.B.I.», κατὰ μετάφρασιν Ἀστυφύλακος κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΒΟΓΙΑΤΖΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ὁ Φόρμπς ἰσχυρίσθηκε ὅτι ἐτέλει ἐν διαζεύξει μὲ τὴν σύζυγό του καὶ ἡ στρατιωτικὴ ὑπηρεσία δὲν χορηγοῦσε οἰκογενειακὰ ἐπιδόματα σὲ παρόμοιες περιπτώσεις. Ὁ Φόρμπς ὑποσχέθηκε νὰ ὑπηρετήση κανονικὰ ὅλη τὴ θητεία του καὶ νὰ δείξη καλὴ διαγωγή. Κατόπιν τούτου τοῦ συγχωρήθηκε ἡ λιποταξία του καὶ ἐστάλη στὶς Φιλιππῖνες, ὅπου μάλιστα προήχθη σὲ λοχία. Οἱ συνάδελφοί του τὸν ἀποκαλοῦσαν «ὁ Γουίλλυ ἀπὸ τὸ ναυτικὸ» καὶ οἱ στρατιῶτες ἦταν ἐνθουσιασμένοι μαζί του.

Ὁ Φόρμπς ἀνέλαβε ἐργασία ὡς ἐπιστάτης κάπου στὶς νοτιοδυτικὲς Πολιτεῖες, ὅπου ἔκανε καὶ πολιτική. Ἀπὸ τὴ στιγμὴ ἐκείνη ἄρχισε νὰ ἀναδεικνύεται σὲ δεινὸ ρήτορα καὶ νὰ παρουσιάζεται ὡς ἄνθρωπος μὲ ἐξαιρετικὰ προσόντα καὶ πνευματικὲς ἱκανότητες.

Πρὸ τοῦ Α' παγκοσμίου πολέμου ὁ Φόρμπς εἶχε πάει στὴ Χονολουλοῦ ὅπου ἀνακατεύθηκε μὲ τὴν πολιτικὴ στὴ Χαβάη καὶ σὲ λίγο ἀνέλαβε διευθυντὴς τῶν ἐκεῖ δημοσίων ἔργων. Ἡ προνομιοῦχος αὐτὴ θέσις τὸν ἔφερε μεταξὺ τῶν προσκεκλημένων τῆς δεξιώσεως ποὺ ἐδόθη κατὰ τὴν ὑποδοχὴ τοῦ γερουσιαστοῦ Χάρντιγκ, ποὺ εἶχεν ἐπισκεφθῆ ἐπισήμως τὴ Χαβάη. Ὡραῖες κοπέλλες τοῦ νησιοῦ, σύμφωνα μὲ τὰ ἔθιμα, στόλισαν μὲ ἀρωματώδη στεφάνια καὶ γιρλάντες τὸν τράχηλο τοῦ γερουσιαστοῦ καὶ ὠργανώθηκαν ὑπαίθρια πάρτυ. Ὅταν ὁ Χάρντιγκ ἀναχώρησε ἀπὸ τὴ Χαβάη, εἶχε συνάψει τέτοιες σχέσεις μὲ τὸν Φόρμπς, ὥστε ἐκάλει καὶ προσεφώνει ὁ ἕνας τὸν ἄλλον μὲ τὰ μικρά των ὀνόματα. Ὁ «Τσάρλυ» Φόρμπς προσεκλήθη νὰ ἐπισκεφθῆ τὸν Χάρντιγκ στὴ Μάριον τοῦ Ὀχάϊο, ὅποτε ἤθελε.

Μετὰ ἦρθε ὁ πόλεμος. Ὁ Φόρμπς ὑπέβαλε αἴτησι καὶ ζήτησε νὰ καταταγῆ μὲ τὸν βαθμὸ τοῦ ταγματάρχου, πρᾶγμα ποὺ ἔγινε. Κανένας δὲν σκοτίσθηκε νὰ ἐλέγξη τὸ παρελθὸν τοῦ Φόρμπς καὶ τὴ λιποταξία του. Πολέμησε στὴν πρώτη γραμμὴ στὴ Γαλλία καὶ κέρδησε τὸ μετάλλιον ἐξαιρέτων πράξεων καὶ τὸν γαλλικὸ πολεμικὸ σταυρὸ προαχθεὶς σὲ ἀντισυνταγματάρχη.

Ὅταν τελείωσε ὁ πόλεμος ὁ Τσὰρλς Φόρμπς ἐπέστρεψε στὴν Ἀμερική. Ἐκεῖ ἄρχισε νὰ ὀργανώνη μιὰ ἐπιχείρησι στὸ Σῆττλ, ὅταν τὸ 1920 ἄρχισε νὰ ἀνατέλλη στὸν ὁρίζοντα τὸ πολιτικὸ ἄστρο τοῦ Χάρντιγκ.

Ὁ Φόρμπς ἦταν ἕνας τυχοδιωκτικὸς τύπος. Ἦταν ἀπὸ τοὺς πρώτους ποὺ ἐπεσκέφθηκαν τὸν Πρόεδρο στὴ Μάριον μετὰ τὴν προεδρικὴ ἐκλογή. Λέγεται ὅτι ὁ Φόρμπς ζήτησε ἀπὸ τὸν Πρόεδρο ν' ἀναλάβη τὸ ναυτικὸ ἐπιμελητήριο, ἀλλὰ τελικὰ ὁ Χάρντιγκ τοῦ εἶπε: «Τσάρλυ, δὲν κάνεις γιὰ τὴ δουλειὰ αὐτή. Ἔχω ὅμως μιὰ ἄλλη ἐξ ἴσου καλὴ θέσι γιὰ σένα. Πρόκειται νὰ ὀργανώσουμε ὅλους τοὺς ἐφέδρους πρὸς προστασία τῶν συμφερόντων των. Μὲ τὶς ἐπιτυχίες ποὺ εἶχες στὸ στρατὸ νομίζω πὼς θὰ τὰ καταφέρης. Μπορεῖς νὰ ἀναλάβης τὴ δουλειὰ αὐτὴ ἂν θέλης».

Καὶ φυσικὰ ὁ Φόρμπς ἤθελε. Ὡς διευθυντὴς τοῦ πλέον πολυδάπανου ὀργανισμοῦ τοῦ κράτους, σπατάλησε μέσα σ' ἕνα χρόνο πάνω ἀπὸ 450.000 δολλάρια γιὰ νὰ γίνη ὁ «σπουδαῖος» ἄνθρωπος τῆς περιόδου. Ἕνας δημοσιογράφος ἔγραφε ἀργότερα:

«Οἱ ἄδηλοι πόροι τοῦ Φόρμπς ἦταν πολλοί. Μόνον ὁ κανονικός μισθός του ἦταν 10.000 δολλάρια τὸ χρόνο. Ζοῦσε πολυτελέστατα, ἔδιδε πάρτυ τὰ ὁποῖα ἔμειναν ἱστορικὰ γιὰ τὶς ἐγκάρδιες φιλοφρονήσεις καὶ τὴν σπατάλη πλούτου. Ἡ οἰκογένειά του διαβιοῦσε στὴν Εὐρώπη».

Ἐνῶ ἄλλοι περίμεναν στὴν οὐρὰ γιὰ νὰ γίνουν δεκτοὶ ἀπὸ τὸν Πρόεδρο, ὁ

Φόρμπς ἦταν ἐλεύθερος νὰ μπαίνῃ αὐθαίρετα στὸ γραφεῖο του καὶ νὰ καλῇ τὸν Πρόεδρο μὲ τὸ μικρό του ὄνομα. Μὲ τὴν εὐφυία του καὶ τὸ πνεῦμα του, ἔδιδε κάποια ξεκούρασι στὸν Πρόεδρο ἀπὸ τὰ βάρη τῆς θέσεώς του, ποὺ κούραζαν τὸ ἀγαθὸ πνεῦμα του. Ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς Οὐάσιγκτων τὸ ἤξεραν αὐτό. Φυσικὰ ὁ Φόρμπς ἐκμεταλλευόταν πρὸς ὄφελός του τὴν ἐκτίμησι αὐτή.

Ὁ Φόρμπς ἦταν ἀπολύτως βέβαιος ὅτι τὸ Κογκρέσσο θὰ ἐνέκρινε τὰ 17.000.000 δολλάρια γιὰ τὸ νοσηλευτικὸ πρόγραμμα τῆς ὀργανώσεως παλαιμάχων καὶ παρεκίνησε ἕνα φίλο του ν' ἀναλάβῃ νὰ προμηθεύσῃ στὴν ὀργάνωσι τὰ ἀναγκαῖα ὑλικὰ γιὰ τὴν ἀνέγερσι νοσοκομείου καὶ θὰ εἶχε ἕνα κέρδος 34% ἀπὸ τὸν ἀνάδοχο ἀρχιτέκτονα. Ἀκόμα πρὶν ἐξαγγελθοῦν οἱ διαστάσεις τοῦ νοσοκομειακοῦ συγκροτήματος, ὅπως ἀποδείχθηκε ἀργότερα, ὁ Φόρμπς εἶχε δωροδοκήσει τὸν ἀρχιτέκτονα.

Ὁ Φόρμπς καὶ οἱ φίλοι του πραγματοποίησαν ἕνα ψυχαγωγικὸ ταξίδι μὲ τὴν πρόφασι «ἐξευρέσεως» καταλλήλου χώρου πρὸς ἀνέγερσι τοῦ νοσοκομείου. Φῆμες κυκλοφοροῦσαν ὅτι ὁ Φόρμπς καὶ μιὰ φίλη του κυρία πήδησαν σὲ μιὰ πισίνα μὲ τὰ ροῦχα τους—καὶ ὅτι ὁ Φόρμπς δανείσθηκε 5.000 δολλάρια σ' ἕνα παιγνίδι πόκερ—ποὺ δὲν τὰ ξαναπέστρεψε. Ἐλέγετο ἀκόμη ὅτι ἀπὸ τὴν ἀνοικοδόμησι τοῦ νοσοκομείου προέκυψεν ἕνα κέρδος ἐκ 450.000 δολλαρίων, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ Φόρμπς ἔλαβε τὰ 150.000. Ὑπῆρχαν ἐπίσης μυστικὲς συναλλαγὲς στὶς ὁποῖες ὄχι μόνον ὁ Φόρμπς, ἀλλὰ καὶ ὁ νομικὸς σύμβουλος τῆς ὀργανώσεως παλαιμάχων, Τσάρλς Κρέημερ, ἦταν ἀνακατεμένος.

Τὸ Νοέμβριο τοῦ 1922 ὁ Φόρμπς ὑπέγραψε ἕνα συμβόλαιο πρὸς διάθεσι τῶν πλεονασμάτων στρατιωτικῶν νοσοκομειακῶν εἰδῶν, ποὺ ἦταν ἐναποθηκευμένα στὴ Πέρρυβιλ τῆς Μέρυλαντ.

Ἡ κυρία Κρέημερ ἔστειλε ἕνα τηλεγράφημα στὸ σύζυγό της, ποὺ βρισκόταν στὴ Δυτικὴ Ἀκτή, ποὺ ἔλεγε: «... Νομίζω ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπιστρέψῃς ἀμέσως. Σκέψου ὁ συνταγματάρχης εἶναι ἀπατεών. Ἔχει διατάξει τὴν ἐκκαθάρισι στὴ Πέρρυβιλ ἐντὸς αὐτῆς τῆς ἑβδομάδος...».

Ὅταν οἱ ὑπάλληλοι τοῦ F.B.I. ἄρχισαν τὴ σχετικὴ ἔρευνα, ἀπεκάλυψαν ὅλα τὰ μαρτυρικὰ στοιχεῖα ποὺ ἐπιβεβαίωναν τὸ μεγάλο σκάνδαλο, τὸ ὁποῖο εἶχαν ξεσκεπάσει κατ' ἀρχὰς οἱ συγκλητικοί. Σὲ χρονικὸ διάστημα δύο μηνῶν εἶχαν μεταφερθῇ ἀπὸ τὴν Πέρρυβιλ 155 φορτία αὐτοκινήτων ἀπὸ τὰ στρατιωτικὰ πλεονάσματα. Ἀνάμεσα στὰ εἴδη αὐτὰ ἦσαν 98.955 πιτζάμες, ποὺ εἶχαν συγκεντρωθῇ ἀπὸ τὸν ἀμερικανικὸ Ἐρυθρὸ Σταυρὸ κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ πολέμου. Στὰ ἐπίσημα βιβλία ἦταν καταχωρημένα 2.000 σεντόνια. Στὴν ἀγορὰ ὅμως βρέθηκαν πάνω ἀπὸ 83.000 καινουργῆ σεντόνια, ποὺ εἶχαν προωθηθῇ στὴν κατανάλωσι. Τὰ σεντόνια αὐτὰ ἐπωλοῦντο πρὸς 27 σέντς τὸ καθένα, ἐνῶ ταυτοχρόνως ἡ κυβέρνησις τὰ ἀγόραζε πρὸς 1.03 δολλάρια.

Οἱ προϊστάμενοι τῆς Ὑπηρεσίας Προστασίας Δημοσίας Ὑγείας ἐξανέστησαν βλέποντας τὰ ἐφόδια αὐτὰ νὰ διοχετεύωνται στὴν ἀγορά, τὴν στιγμὴ ποὺ προωρίζονταν γι' αὐτοὺς καὶ τοὺς ἦταν ἀπολύτως ἀπαραίτητα. Τελικά, οἱ διαμαρτυρίες τους κατώρθωσαν νὰ φθάσουν στὸν Πρόεδρο Χάρντιγκ, μέσω τοῦ στρατηγοῦ Τσὰρλς Σῶγιερ, ποὺ ἦταν ὁ γιατρὸς τοῦ Λευκοῦ Οἴκου. Ὁ Χάρντιγκ ἐξέδωσε δύο διαταγὲς γιὰ νὰ σταματήσῃ ἡ μεταφορὰ τοῦ ὑλικοῦ ἀπὸ τὴ Πέρρυβίλ, ἀλλὰ καὶ οἱ δύο διαταγὲς ἀγνοήθηκαν.

Τελικά, ὅταν πλέον τὸ σκάνδαλο ἄρχισε νὰ ἀποκαλύπτεται, ὁ Χάρντιγκ κάλεσε τὸν Φόρμπς στὸ Λευκὸ Οἶκο. Λέγεται ὅτι ὁ Χάρντιγκ ἅρπαξε ἀπὸ τὸ γιακὰ τὸν Φόρμπς καὶ κουνώντας τον δυνατὰ τοῦ εἶπε: «Παλιοψεύτη. Μὲ γέλασες δυὸ φορές». Ὁ Φόρμπς εἶχε παυθῇ ἀπὸ τὴ στιγμὴ ἐκείνη. Βγῆκε ἀπὸ τὸ Λευκὸ Οἶκο ὠχρὸς καὶ τρέμοντας.

Τὸ F.B.I. παρακολούθησε μὲ μεθοδικότητα τὴν πορεία τοῦ πλεονάζοντος ὑλικοῦ ἀπὸ ἀποθήκη σὲ ἀποθήκη. Ἠλέχθησαν τὰ βιβλία τοῦ Στρατοῦ, τοῦ Ναυτικοῦ, τῆς Ὑπηρεσίας Προστασίας Δημοσίας Ὑγείας καὶ τοῦ Γραφείου Παλαιμάχων γιὰ νὰ ἐξακριβωθῆ ἡ ποσότης καὶ ἡ ἀξία τοῦ καταχρασθέντος ὑλικοῦ. «Ἡ συνολικὴ ἀξία τοῦ παρανόμως πωληθέντος ὑλικοῦ ἀνήρχετο σὲ 400.000 δολλάρια».

Ὁ Φόρμπς ἐστάλη στὴ φυλακὴ γιὰ τέσσερα χρόνια καὶ τοῦ ἐπεβλήθη πρόστιμο 10.000 δολλαρίων. Ὁ Τσάρλς Κρέημερ αὐτοκτόνησε.

Ἐνῶ ἐξελίσσοντο τὰ γεγονότα αὐτά, ὁ ὑπουργὸς Δικαιοσύνης ἠνωχλεῖτο συνεχῶς ἀπὸ ἀναφορὲς παραπόνων ποὺ τοῦ ὑπεβάλλοντο σχετικῶς μὲ τὴν κακὴ διοίκησι τῶν ὁμοσπονδιακῶν φυλακῶν τῆς Ἀτλάντα. Ὁ Στόουν κάλεσε στὸ γραφεῖο του τὸν Χοῦβερ καὶ μελέτησαν μαζὶ τὰ παράπονα αὐτά.

—Νομίζω ὅτι θὰ πρέπει νὰ τὴν ἐρευνήσης τὴν ὑπόθεσι αὐτή, εἶπε ὁ Στόουν. Οἱ ἀναφορὲς αὐτὲς φαίνεται νὰ περιέχουν κάτι τὸ θετικό.

Ὁ Χοῦβερ συμφώνησε μὲ τὴ γνώμη τοῦ ὑπουργοῦ.

Ὁ Χοῦβερ ἀνέθεσε ἀμέσως σὲ ὡρισμένους ὑπαλλήλους τὴν ἐξέτασι τῆς ἐπικρατούσης καταστάσεως στὶς φυλακὲς τῆς Ἀτλάντα. Μέσα σὲ δυὸ ἡμέρες οἱ ὑπάλληλοι διεπίστωσαν ὅτι ὁ δεσμοφύλαξ Α.Ε. Σάρταιν, ἠσχολεῖτο περισσότερο μὲ τὰ κέντρα διασκεδάσεως, παρὰ μὲ τὴν τήρησι τῶν κανονισμῶν τῶν φυλακῶν.

Ἡ πρώτη ἀναφορὰ ἔλεγε τὰ ἑξῆς:

«Ἐθεάθησαν φυλακισμένοι νὰ κυκλοφοροῦν στὸ προαύλιο τῶν φυλακῶν, ἀφρούρητοι, μέχρι τὶς 10 ἡ ὥρα τὸ βράδυ... Ἐπιτρέπεται σὲ φυλακισμένους νὰ ἐξέρχωνται στὴν πόλι φέροντες στολὴν καταδίκου καὶ χωρὶς νὰ συνοδεύωνται ἀπὸ φρουρούς... Φυλακισμένοι ἐθεάθησαν νὰ κάθωνται στὶς βεράντες κατοικιῶν τῆς Ἀτλάντα... Ἑπτὰ φυλακισμένοι ἐθεάθησαν νὰ κάθωνται στὴν αὐλὴ τῆς κατοικίας τοῦ δεσμοφύλακος... Ταχυδρόμος τῶν φυλακῶν εἶναι ὁ Γκρέϊντυ Γουέμπ, ὁ ὁποῖος ἐπὶ 25 χρόνια δὲν κάμνει τίποτε ἄλλο ἀπὸ τοῦ νὰ κλέβη τὰ δέματα τῶν κρατουμένων, οἱ δὲ βοηθοί του εἶναι ὅλοι κατάδικοι ποὺ ἐφυλακίσθησαν γιὰ παράβασι τῶν νόμων περὶ ταχυδρομείου».

Κατὰ τὸν ἔλεγχο τῆς ἐντὸς τῶν φυλακῶν ἐπικρατούσης καταστάσεως, ἀποκαλύφθηκε ἀπὸ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς F.B.I. ἕνα μεγάλο σκάνδαλο: κατάδικοι μὲ βαρειὲς ποινὲς πλήρωναν στοὺς ὑπευθύνους τῶν φυλακῶν ἀπὸ 1.500 μέχρι 5.000 δολλάρια γιὰ «μικρὲς ἐξυπηρετήσεις», γιὰ νὰ ἔχουν δηλαδὴ τὸ προνόμιο καὶ τὸ δικαίωμα νὰ συγκεντρώνωνται στὸ γκαράζ τοῦ δεσμοφύλακος καὶ νὰ παίζουν πόκερ 50 δολλάρια τὴν παρτίδα. Τὸ πιὸ συνταρακτικὸ ὅμως ἀπ' ὅλα ἦταν τὸ γεγονὸς ὅτι καὶ ὁ ἐφημέριος τῶν φυλακῶν ἐνείχετο σὲ δωροδοκίες.

Ὁ δεσμοφύλαξ Σάρταιν καὶ οἱ ἄλλοι ὑπεύθυνοι τῶν φυλακῶν προσεπάθησαν νὰ παραπλανήσουν τὴν ἐνεργουμένη ἔρευνα. Φοβέρισαν τοὺς μάρτυρες καὶ κατέβαλαν προσπάθειες νὰ βροῦν φυλακισμένους, οἱ ὁποῖοι θὰ διέψευδαν τὶς πληροφορίες ποὺ εἶχαν δοθῆ στοὺς ὑπαλλήλους τοῦ F.B.I. Παρ' ὅλη ὅμως τὴν ἀντίδρασί τους, οἱ ὑπάλληλοι τοῦ F.B.I. συνέχισαν τὴ δουλειά τους καὶ ἔφεραν σὲ φῶς τὴν πραγματικὴ κατάστασι τῶν φυλακῶν.

Ὁ ἐφημέριος ἐκάμφθη καὶ ὡμολόγησε. Ἀνέφερε στοὺς ὑπαλλήλους τοῦ F.B.I. ὅτι σὲ μιὰ περίπτωσι πῆγε σ' ἕνα ξενοδοχεῖο τῆς Ἀτλάντα ὅπου συνάντησε τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς σπείρας Σαβάνα, τὰ μέλη τῆς ὁποίας εἶχαν καταδικασθῆ γιὰ παράβασι τοῦ νόμου περὶ οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν. Ἐκεῖ συμφωνήθηκε νὰ καταβληθοῦν 10.500 δολλάρια ἀπὸ τὴ σπεῖρα στὸν ἐφημέριο καὶ ὁ ἐφημέριος τοὺς διαβεβαίωσε ὅτι οἱ ἑπτὰ ἀπὸ τοὺς καταδικασθέντας τῆς σπείρας θὰ ἐτύγχανον εἰδικῆς μεταχειρίσεως, ὅταν θὰ ἔμπαιναν στὶς φυλακὲς τῆς Ἀτλάντα. Ἀργότερα, συνέχισε ὁ ἐφημέριος, πῆγε μαζὶ μ' ἕνα φίλο τοῦ δεσμοφύλακος Σάρταιν, τὸν Λῶρενς Ρίηλ,

στὴ Σαβάνα, ὅπου ὁ τελευταῖος εἰσέπραξε τὶς 10.500 δολλάρια ἀπὸ τὰ ὁποῖα ὁ ἐφημέριος ἔλαβε 2.100 ὡς μερίδιο.

Ὁ Τζώρτζ Ρέμους Σινσινάτι, γνωστὸς ὡς «ὁ βασιλεὺς τῶν λαθρεμπόρων» καὶ ὁ Ἐμανουὲλ Κέσλερ «ὁ ἑκατομμυριοῦχος λαθρέμπορος», κατέθεσαν στοὺς ὑπαλλήλους τοῦ F.B.I. ὅτι πλήρωσαν στοὺς ὑπευθύνους τῶν φυλακῶν ἀπὸ 2.000 μέχρι 5.000 δολλάρια γιὰ νὰ ἔχουν ξεχωριστὴ τροφή, ξεχωριστὰ δωμάτια ὕπνου καὶ εἰδικὴ μεταχείρισι. Δύο ἄλλοι λαθρέμποροι κατέθεσαν ὅτι πλήρωσαν 2.500 δολλάρια ὁ καθένας γιὰ νὰ παίρνουν τὸ φαγητό τους στὸ διαμέρισμα τοῦ ἐφημερίου.

Ἕνας ἄλλος κατάδικος κατέθεσεν ὅτι εἶχε χρησιμοποιηθῆ ὡς «μεσάζων» σὲ μιὰ συμφωνία, κατὰ τὴν ὁποία ὁ δεσμοφύλαξ προσέλαβε στὴν ὑπηρεσία τῶν φυλακῶν ὡς ὁδηγὸ αὐτοκινήτου τὸν Τσέσλεϋ Τοῦτεν, ποὺ ἦταν μέλος τῆς σπείρας Σαβάνα.

Ὁ κατάδικος ἔλεγε στὴν κατάθεσί του:

«...Ἀφοῦ μιλήσαμε μὲ τὸν δεσμοφύλακα, ἦρθα σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸν Τοῦτεν καὶ εἶπα στὸν Τοῦτεν... ὅτι ἐὰν τοῦ ἄρεσε ἡ δουλειὰ θὰ μεσολαβοῦσα... Ὁ Τοῦτεν εἶπε: «Δέχομαι... Μ' ἀρέσει ἡ δουλειά. Πόσα ζητεῖς;» Ἐκείνη τὴ στιγμὴ δὲν μποροῦσα νὰ τοῦ πῶ, ἀλλὰ θὰ τοῦ ἔλεγα ἀργότερα... Γύρισα πίσω καὶ τὸ εἶπα στὸ δεσμοφύλακα... Αὐτὸς ρώτησε: «Πόσα νομίζεις ὅτι μποροῦμε νὰ τοὺς ζητήσωμε;» Ἐγὼ εἶπα, δὲν ξέρω. Ἐγὼ ἁπλῶς μεταβίβασα τὶς παραγγελίες σου στὸν Τοῦτεν. Ξέρω μόνο ὅτι ὁ Τοῦτεν εἶναι ἀδύνατος καὶ λεπτὸς καὶ θέλει νὰ βγῆ ἔξω... Μετὰ ὁ Σάρταιν εἶπε: «Τί λὲς γιὰ 2.000 ἢ 2.500 δολλάρια;»... Πῆγα στὸν Τσέσλεϋ Τοῦτεν καὶ τοῦ τὸ εἶπα. Αὐτὸς ἀρνήθηκε νὰ πληρώση περισσότερο ἀπὸ 2.000 δολλάρια. «Ἐν τάξει, σύμφωνοι», τοῦ εἶπα ἐγώ. ... Μεταβίβασα τὴ συμφωνία μου στὸν Σάρταιν καὶ τοῦ ἐξήγησα ὅτι ὁ Τοῦτεν δὲν ἔδινε περισσότερα ἀπὸ 2.000 δολλάρια. Ἔτσι ἡ συμφωνία κλείσθηκε καὶ ὁ Τοῦτεν ἀνέλαβε ὁδηγὸς αὐτοκινήτου τοῦ γιατροῦ τῶν φυλακῶν. Τὰ χρήματα παρεδόθησαν μέσω ἐμοῦ στὸν δεσμοφύλακα, ὁ ὁποῖος τὰ πῆρε καὶ τὰ ἔβαλε στὴν τσέπη του...».

Ὁ δεσμοφύλακας Σάρταιν καὶ ὁ φίλος του Λῶρενς Ρίηλ, παραπέμφθηκαν σὲ δίκη γιὰ δωροδοκία ἐκ μέρους τῶν κρατουμένων. Ὁ Ρίηλ καταδικάσθηκε σὲ ἕνα χρόνο καὶ μία ἡμέρα φυλακὴ καὶ ὁ Σάρταιν σὲ δέκα ὀκτὼ μῆνες, ὁ πρώην δεσμοφύλαξ ἔλαβε τὸν ἀριθμὸ 24207 (τοῦ καταδίκου) καὶ βρέθηκε μαζὶ μὲ τοὺς καταδίκους ἀπὸ τοὺς ὁποίους πρὶν ἔπαιρνε χρήματα γιὰ νὰ τοὺς παρέχη εἰδικὰ προνόμια. Ὁ ἐφημέριος δὲν εἰσήχθη σὲ δίκη, ἀλλὰ ὁ ἐπίσκοπός του τὸν ἀπεμάκρυνε πάραυτα ἀπὸ τὴν ὑπηρεσία τῶν φυλακῶν.

Ὅταν ἔληξε ἡ ἔρευνα τῆς ὑποθέσεως τῶν φυλακῶν τῆς Ἀτλάντα, οἱ ὑπάλληλοι τοῦ F.B.I. εἰσηγήθηκαν καὶ τὶς ἀναγκαῖες μεταρρυθμίσεις στὴ διεύθυνσι καὶ λειτουργία τῶν φυλακῶν.

Κατὰ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ἡ κυβέρνησις ἀσκοῦσε ἕνα χαλαρώτατο ἔλεγχο στὶς τράπεζες καὶ τοὺς χρηματιστηριακοὺς οἴκους, μὲ συνέπεια νὰ παρατηροῦνται μεγάλες ἀπάτες καὶ καταχρήσεις. Ὁ διευθυντὴς τοῦ χρηματιστηρίου τῆς Νέας Ὑόρκης διεμαρτύρετο: «Θεωρεῖται μεγαλύτερο ἔγκλημα νὰ καταληφθῆ ἕνας νὰ κλέπτη ἕνα καρβέλι ψωμί, παρὰ νὰ πωλήση ἕνα πλαστὸ γραμμάτιο ἀξίας ἑνὸς ἑκατομμυρίου δολλαρίων».

Ἦταν ὁ χρυσοῦς αἰὼν τῶν ἀπατεώνων. Τὸ F.B.I. ρίχθηκε στὴ μάχη καὶ ἄρχισε νὰ συλλέγη τὰ ἀπαραίτητα στοιχεῖα μὲ τὰ ὁποῖα θὰ πολεμοῦσε τοὺς ἀπατεῶνας. Σὲ μιὰ περίπτωσι στὴ Γεωργία, ἕνας ὑπάλληλος τοῦ F.B.I. παρίστανε τὸν «τρελὸ» γιὰ νὰ μπορέση νὰ ὁδηγήση ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἕνα ἀπατεῶνα τραπεζίτη, ὁ ὁποῖος, γιὰ νὰ ξεφύγη τὴν τιμωρία, προσεποιεῖτο τὸν πνευματικῶς ἀνάπηρο.

(Συνεχίζεται)

LONG BEACH

Ὑπὸ κ. Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Ἡ μεγάλη ἀκρογιαλιὰ - Πετρελαιοπηγὲς - Μέγαρο διοικήσεως - Πάρκα.

Ὕστερα ἀπὸ μιὰ διαδρομὴ 60 χιλιομέτρων μὲ τὸ αὐτοκίνητο φτάσαμε στὴν περίφημη καὶ γνωστὴ σ' ὅλον τὸν κόσμο παράλια πόλι τοῦ Λὸγκ Μπήτς. Ἡ πόλις αὐτὴ εἶναι γνωστὴ σ' ὅλα τὰ κράτη, γιατὶ κάθε χρόνο γίνεται ἡ ἐκλογὴ τῆς «Μὶς ὑφήλιος». Ἀλλὰ πρὶν ἐπισκεφθοῦμε τὴν κοσμικὴ αὐτὴ καὶ ὄμορφη παραλιακὴ πόλι, τὴν πύλη τῶν διεθνῶν καλλιστείων, μᾶς ἔκανεν ἐντύπωσι κάτι ποὺ εἴδαμε σ' ὅλη τὴν περιοχὴ γύρω ἀπὸ τὴν πόλι. Ἦταν οἱ ἀμέτρητες ἀντλίες πετρελαίου. Ὁ σύντροφός μου καὶ ξεναγός μου κ. Στὴβ Κάλλας μοῦ ἐξήγησε τότε ὅτι ἡ περιοχὴ αὐτὴ εἶναι κατ' ἐξοχὴν πετρελαιοφόρος. Περίεργος εἶναι ὁ τρόπος ποὺ ἀνεκαλύφθη, ὅτι κάτω ἀπὸ τὴν περιοχὴν αὐτὴ ὑπάρχουν ἄφθονα πετρέλαια, ποὺ ἔγινε τὸ ἔτος 1912, χωρὶς ν' ἀνοίξη κανεὶς πηγάδι, ἀλλὰ ὕστερα ἀπὸ μία τεράστια φυσικὴ ἔκρηξι κατὰ τὴν ὁποίαν ἀπὸ τὸ ρῆγμα ποὺ ἀνοίχτηκε πετάχθηκε σὲ μεγάλη ἔκτασι ἀκάθαρτο πετρέλαιο. Φυσικὰ οἱ κάτοχοι τῆς γῆς ἐκείνης καὶ ὅλης τῆς γύρω περιοχῆς ξύπνησαν πλούσιοι, γιατὶ ἀμέσως ἄνοιξαν σὲ ἀτελείωτες σειρὲς πηγάδια καὶ τοποθέτησαν τὶς ἀντλίες, οἱ ὁποῖες τόσα χρόνια τώρα ρυθμικὰ κινοῦνται καὶ τραβοῦν ἀπὸ τὰ σπλάχνα τῆς γῆς τὸ «μαῦρο χρυσάφι», ὅπως πολὺ ὡραῖα τὸ ὠνομάσανε. Εἶναι τόσα πολλὰ τὰ πηγάδια μὲ τὶς ἀντλίες καὶ οἱ δεξαμενὲς γιὰ τὰ πετρέλαια ποὺ βγάζει ἡ περιοχὴ αὐτή, ὥστε ἀπὸ μακρυά, ἢ ἀπὸ τὴν ταράτσα τοῦ ὀκταωρόφου μεγάρου τοῦ διοικητηρίου τῆς πόλεως βλέπει κανεὶς ἕνα τεῖχος ἀπὸ κολῶνες σιδερένιες καὶ ἀπὸ δεξαμενὲς νὰ τὴν περιζώνουν, ποὺ μέσα στὴν ὁμίχλη, δίδουν τὴν ἐντύπωσι ἑνὸς τείχους περιέργου καὶ ἐξωτικοῦ. Βέβαια δὲν εἶναι μόνον ἡ περιοχὴ αὐτὴ ποὺ κρύβει στὸ ὑπέδαφός της τὸ «μαῦρο χρυσάφι». Σ' ὅλη σχεδὸν τὴν Καλλιφόρνια, ὕστερα ἀπὸ γαιοτρύσεις ποὺ κάνανε, βρῆκαν πετρέλαια, καὶ γι' αὐτὸ ὅταν ταξιδεύσῃ κανεὶς στὶς διάφορες περιοχὲς τοῦ βορρᾶ, ἢ τοῦ νότου, πρὸς τὰ ἀνατολικὰ ἢ τὰ δυτικὰ τῆς εὐλογημένης αὐτῆς πολιτείας, βλέπει μέσα στὶς εὐφορώτατες καὶ κατάσπαρτες πεδιάδες τὶς ἀντλίες τοῦ πετρελαίου, ποὺ μοιάζουν σὰν τεράστιες σιδερένιες ἀκρίδες νὰ σηκώνουν ρυθμικὰ τὸ κεφάλι τους καὶ νὰ τὸ κατεβάζουν πάλι, ρίχνοντας μὲ τὴν προβοσκίδα τους τὸ πετρέλαιο στὶς δεξαμενές. Ἄνθρωποι δὲν φαίνονται πουθενὰ γιατὶ τὰ μηχανήματα αὐτὰ δὲν θέλουν ἐπίβλεψι. Ἁπλῶς κάθε ὡρισμένη μέρα πηγαίνουν τὰ πετρελαιοφόρα αὐτοκίνητα, παίρνουν τὸ πετρέλαιο καὶ τὸ μεταφέρουν στὰ διυλιστήρια, ὁ δὲ ἰδιοκτήτης τους πιστώνεται μὲ τὴν ἀξία του στὴν τράπεζα. Πολλὲς πετρελαιοπηγὲς οὔτε κἂν αὐτοκίνητα μεταφορᾶς τοῦ πετρελαίου χρησιμοποιοῦν, γιατὶ ἀπὸ τὶς δεξαμενὲς τὸ πετρέλαιο διοχετεύεται μὲ σχετικὲς σωληνώσεις στὰ διυλιστήρια. Ἀκόμη καὶ στὴ θάλασσα ὑπάρχουν πετρελαιοπηγὲς καὶ μάλιστα, ὅπως μοῦ εἶπαν, ὡρισμένες ἀπὸ αὐτὲς εἶναι πλουσιώτατες καὶ βγάζουν πετρέλαιο σὲ ὑπερβολικὲς ποσότητες. Σὲ ὡρισμένες περιοχές, ποὺ θὰ τὶς ἀναφέρω σὲ ἄλλο ἄρθρο μου, γιατὶ βρίσκονται στὴ βόρεια Καλλιφόρνια, τὸ ὑπέδαφος εἶναι γεμᾶτο ἀπὸ ὑγραέριο (γκάζι) καθαρώτατο, τὸ ὁποῖο μὲ σωλῆνα ποὺ περνᾶνε στὴ γῆ τὸ διοχετεύουν κατ' εὐθεῖαν στὴν ἑταιρεία ὑγραερίων, ποὺ τὸ διαμοιράζει στὰ σπίτια.

Τοῦτος ὁ φυσικὸς πλοῦτος τῆς Καλιφορνίας μοῦ ἔφερε στὸ νοῦ τὴν περίφημη θεωρία τοῦ Μὰρξ «περὶ ὑπεραξίας», κατὰ τὴν ὁποία κάθε πρᾶγμα ἔχει ἀξία μόνον γιατὶ περιέχει ἀνθρώπινη ἐργασία. Καὶ διερωτᾶται κανείς· ἡ ἀνθρώπινη ἐργασία ὑπάρχει στὸ πετρέλαιο ὅταν μόνο του σπάζῃ τὸ φλοιὸ τῆς γῆς, καὶ φτειάχνει ἔτσι φυσικὴ πηγή, ἢ ὅταν τὸ γκάζι βγαίνῃ ἀπὸ μιὰ σχισμάδα τῆς γῆς καὶ πηγαίνει κατ' εὐθεῖαν στὴ γκαζιέρα;

Ἀλλ' ἂς πᾶμε τώρα στὸν παραλιακὸ χῶρο τοῦ Λὸγκ Μπήτς. Πρὶν προχωρήσουμε στὴν παραλία ἐπισκεφθήκαμε μερικὰ καταστήματα ποὺ βρίσκονται στὸν παραλιακὸ δρόμο καὶ εἶναι ὅλα πολυτελέστατα. Πήραμε κάτι σὲ μιὰ καφετερία, καὶ κατόπιν εἰσχωρήσαμε στὸ χῶρο ὅπου ὑπάρχει ἕνα Λούνα Πὰρκ, μὲ παντὸς εἴδους παιγνίδια γιὰ μικροὺς καὶ μεγάλους. Ἀρχίζει κανεὶς ἀπὸ τὰ ἠλεκτροκίνητα αὐτοκινητάκια μέχρι τὴ σκοποβολὴ σὲ διαφόρους στόχους, ποὺ δίνουν στὸν ἐπιτυγχάνοντα κέρδος. Παράλληλα ὑπάρχουν καὶ οἱ μόνιμες ἐγκαταστάσεις γιὰ τὰ μικρομάγαζα πάσης κατηγορίας καὶ τὰ διάφορα μπάρ, τὶς μπάρες, ὅπως τὶς λένε ἐδῶ, ὅπου οἱ διάφοροι ἐπισκέπτες κάθονται καὶ πίνουν μπῦρες καὶ διάφορα ἄλλα ποτά. Τὸ περίεργο εἶναι ὅτι οἱ περισσότερες ἀπὸ τὶς μπάρες αὐτὲς δὲν σερβίρουν φαγητό, οὔτε μεζεδάκι, ἀλλὰ τὰ ποτὰ τὰ πίνουν οἱ πελάτες ξηροσφύρι, μὲ τὶς σχετικὲς συνέπειες, δηλαδὴ μεθύσι, καυγάδες κλπ. Δὲν μᾶς ἔλειψε κι' ἐδῶ τὸ ξάφνιασμα. Διαβάζουμε μιὰ ἐπιγραφὴ «Μπὰρ Ἑλληνικόν». Μπαίνουμε μέσα καὶ μιλᾶμε στὸν ἰδιοκτήτη ἑλληνικά. Εἶναι ἕνας τετραπέρατος Πελοποννήσιος, εὐχάριστος τύπος, ποὺ μᾶς δέχεται καὶ μᾶς περιποιεῖται καλόκαρδα. Καὶ δεύτερο ξάφνιασμα: Μὲ πλησιάζει ἕνας σχετικὰ νεαρὸς πελάτης μὲ χαιρετάει καὶ μοῦ λέει: «Καλῶς ὡρίσατε κ. Ἀρχιμανδρίτη, τί κάνετε, εἶστε καλά ;». Τοῦ ἀνταποδίδω τὸ χαιρετισμὸ καὶ τὸν ρωτῶ ποιὸς εἶναι. Ἐπρόκειτο γιὰ ἕνα φοιτητὴ τῆς κτηνιατρικῆς ποὺ μὲ ἐγνώριζε ὡς ἀστυνομικόν, καὶ ποὺ ἀπὸ πέντε χρόνια προσπαθεῖ νὰ σπουδάσῃ, μὰ δὲν πετυχαίνει τίποτε. Αὐτὸ τὸ ζήτημα τῶν Ἑλλήνων φοιτητῶν, ποὺ ἔρχονται στὴν Ἀμερικὴ νὰ σπουδάσουν μὲ ὑποτροφίες ἢ μὲ ἔξοδα τῶν γονέων τους θὰ μὲ ἀπασχολήσῃ εἰδικῶς, γιατὶ ἄκουσα πολλά, ὄχι καὶ τόσο ἐπαινετικά, γιὰ νὰ μὴ πῶ ὅτι ἄκουσα κατηγορίες σοβαρὲς, ἀπρεποῦς κοινωνικῆς συμπεριφορᾶς, ποὺ ἐκθέτουν καὶ τοὺς ἴδιους, ἀλλὰ καὶ τὴ χώρα μας, τὴν Ἑλλάδα.

Ἡ κίνησις στὸ χῶρο αὐτὸ τῶν παιγνιδιῶν εἶναι ζωηροτάτη, ὅλη σχεδὸν τὴν ἡμέρα. Πιὸ πέρα εἶναι ἡ μεγάλη ἐκτεταμένη παραλία, ὅπου σπᾶνε τὰ κύματα τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὠκεανοῦ. Ὁ Οὐρανὸς ἐδῶ εἶναι γαλανὸς σὰν τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ τὶς περισσότερες πρωινὲς ὧρες κάπως μουντὸς καὶ μὲ καταχνιά. Καὶ ἡ θάλασσα εἶναι γαλανὴ, ἂν καὶ σὲ μερικὰ σημεῖα δείχνει μαυρισμένη ἀπὸ τὰ πετρέλαια ποὺ φαίνεται ὅτι ξεχύνονται εἴτε φυσικὰ, εἴτε ἀπὸ τὰ πηγάδια, ποὺ ἔχουν ἀνοίξει μέσα στὴ θάλασσα. Γιατὶ πετρέλαιο δὲν βγάζουν μόνο ἀπὸ τὴν ξηρά, βγάζουν καὶ ἀπὸ τὰ πηγάδια ποὺ ἀνοίγουν στὸ βυθὸ τῆς θάλασσας καὶ ὑπάρχουν πολλὰ τέτοια στὴν Καλλιφόρνια.

Εἶναι ἡ ὥρα 11.30′ καὶ ἡ παραλία εἶναι γεμάτη ἀπὸ κολυμβητὰς πάσης ἡλικίας, φύλου καὶ φυλῆς. Ὀμπρέλλες πολύχρωμες εἶναι στημένες παντοῦ καὶ ἡ ἡλιοθεραπεία στὴν ὡραία ἀμμουδιὰ γίνεται κανονική. Ὑπάρχει ζωὴ καὶ κέφι ἀρκετὸ, ἰδίως στὴ νεολαία ποὺ δροσίζεται στὰ νερὰ τοῦ Εἰρηνικοῦ, τὰ ὁποῖα ὅμως εἶναι πάντοτε κρῦα. Ἐπειδὴ συχνὰ στὴν παραλία αὐτὴ ξεσπάει κῦμα ἀπὸ τὸν ἀπέραντο ὠκεανὸ ἔχουν κτίσει ἕνα προστατευτικὸ τεῖχος γιὰ τοὺς κολυμβητὰς, ὥστε νὰ προφυλλάσσωνται τόσο ἀπὸ τὰ κύματα, ὅσο καὶ ἀπὸ τοὺς καρχαρίες.

Τὸ ἴδιο ἔχει γίνει καὶ στὴ ναυτικὴ βάση (τὴν πολεμικὴ) τοῦ Λὸγκ Μπήτς, ὅπου ἔχουν κτίσει μέσα στὴ θάλασσα προστατευτικὸ τεῖχος καὶ ἔχουν δημιουργήσει ἔτσι ἕνα λιμάνι στὸ ὁποῖο μπαίνουν καὶ ἀγκυροβολοῦν τὰ πολεμικὰ πλοῖα.

Ἐκεῖ στὸν ἀπέραντο παραλιακὸ χῶρο, ποὺ εἶναι τεχνητός, γιατὶ τὸν ἐδημιούργησε ἡ πολιτεία, βγάζοντας ἀπὸ τὴ θάλασσα τεράστιες ποσότητες χώματος καὶ δημιουργώντας ἔτσι νέους χώρους ἀπὸ τὴν ἐπιχωμάτωσι τῆς παραλίας, ἔχουν δημιουργηθῆ ὡραιότατα πάρκα καὶ κέντρα τουριστικά. Ἀνάμεσα στὰ πάρκα αὐτὰ γίνονται καὶ οἱ γιορτὲς γιὰ τὴν ἐκλογὴ τῆς «Μὶς ὑφήλιος». Ὅταν δηλαδὴ συγκεντρωθοῦν ὅλες οἱ καλλονὲς μπαίνουν σὲ ἀνοιχτὰ αὐτοκίνητα ντυμένες καὶ κυκλοφοροῦν στοὺς παραλιακοὺς δρόμους, ὅπου ὁ κόσμος τὶς βλέπει καὶ τὶς χειροκροτεῖ. Κατόπιν, τὴν ὡρισμένη ὥρα, πηγαίνουν στὴ μεγάλη αἴθουσα τοῦ δημοτικοῦ μεγάρου, ὅ-

που ὑπάρχει ἡ γέφυρα τῆς ὁμορφιᾶς, ἀπὸ τὴν ὁποία περνοῦν οἱ καλλονὲς μὲ μαγιώ, μπροστὰ ἀπὸ τὰ μέλη τῆς ἑλλανοδίκου ἐπιτροπῆς. Ἡ τυχερὴ παίρνει τὸ στέμμα καὶ τὴν χλαμύδα τῆς «Μὶς ὑφήλιος».

Μίλησα προηγουμένως γιὰ τὸ δημοτικὸ μέγαρο. Τὸ μέγαρο αὐτὸ εἶναι μέσα στὰ δύο κτιριακὰ συγκροτήματα τῶν δημοσίων διοικητικῶν ὑπηρεσιῶν, δηλαδὴ τοῦ διοικητηρίου, τῶν δημοτικῶν ὑπηρεσιῶν, τῶν οἰκονομικῶν ὑπηρεσιῶν, τῶν δικαστηρίων κλπ. Τὰ δύο αὐτὰ συγκροτήματα ἐκτίσθησαν πρὸ 4 ἐτῶν στὰ γήπεδα ποὺ τὰ ἐδημιούργησαν μὲ τὴν ἐπιχωμάτωσι τῆς παραλίας. Τὸ χῶμα τὸ ἀντλοῦσαν μὲ τεράστια μηχανήματα ἀπὸ τὸ βυθὸ τῆς θαλάσσης. Ἔτσι σὲ μιὰ ἐπίπεδη μεγάλη ἐπιφάνεια ἐδημιουργήθησαν κῆποι καὶ ἐκτίσθησαν τὰ δύο αὐτὰ συγκροτήματα ἀπὸ σίδερο καὶ κρύσταλλο. Τὸ κάθε κτίριο εἶναι ὀκταώροφο παραλληλόγραμμο. Ὅλες οἱ πλευρές του εἶναι κρυστάλλινες, ἐκτὸς ἀπὸ μία ποὺ εἶναι ἀπὸ τσιμέντο μὲ ὡραιότατες διακοσμήσεις. Τὸ σχέδιο εἶναι ἀριστοτεχνικώτατο.

Σὲ κάθε ὄροφο τοῦ κτιρίου εἶναι ἐγκατεστημένη καὶ ἀπὸ μιὰ ὑπηρεσία. Τὰ πάντα λάμπουν ἀπὸ τὰ ὑλικὰ ποὺ ἔχουν χρησιμοποιηθῆ γιὰ τὴ κατασκευή του. Μπαίνοντας ἀπὸ τὴν κυρία εἴσοδο προχωροῦμε πρὸς τὴν κυλιομένη κλίμακα, γιατὶ τὸ ἀνέβασμα ἀπὸ τὸν ἕνα ὄροφο στὸν ἄλλο γίνεται ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ἀσανσὲρ καὶ μὲ ὡραιότατες εὐρύχωρες κυλιόμενες κλίμακες. Ὅταν βγαίνη κανεὶς ἀπὸ τὴν κυλιομένη κλίμακα, σὲ ὅλους τοὺς ὀρόφους βρίσκεται σὲ ἕνα τεράστιο χώλλ, ποὺ ἐκτείνεται σ' ὁλόκληρη τὴν ἀνατολικὴ πλευρὰ τοῦ κτιρίου. Ἐπιγραφὲς δείχνουν τὶς ὑπηρεσίες ποὺ ὑπάρχουν στὸν ὄροφο αὐτό, τὰ γραφεῖα καὶ γενικῶς καθοδηγοῦν τοὺς πολίτες. Ἀλλὰ ἐκεῖνο ποὺ κάνει ἐντύπωσι εἶναι ὅτι σὲ κάθε ὄροφο καὶ ἀμέσως μόλις βγῆ κανεὶς στὸ χώλλ διαβάζει σὲ μιὰ πόρτα τὴ λέξι «men», ποὺ σημαίνει ἄνδρες καὶ σὲ παράπλευρη πόρτα τὴ λέξι «women», ποὺ σημαίνει γυναῖκες. Πρόκειται γιὰ τὰ ἀποχωρητήρια. Ἀνοίγουμε τὴν πόρτα καὶ μπαίνουμε στὸ χῶρο τῶν ἀνδρῶν. Ἕνα χώλλ εὐρυχωρότατο μὲ καθρέφτες καὶ νιπτῆρες μὲ σαπούνι σὲ εἰδικὰ αὐτόματα δοχεῖα, μὲ χαρτοπετσέτες καὶ ἐταζέρες γιὰ τὴν περίπτωσι ποὺ θέλει νὰ ξυρισθῆ κανείς. Τὰ πάντα ἀπὸ πορσελάνη καὶ ἀνοξείδωτο μέταλλο. Οἱ καμπίνες τῶν ἀποχωρητηρίων τὸ ἴδιο πολυτελέστατες. Ὀσμὴ καμμία, γιατὶ ὑπάρχει σύστημα ἐξαερισμοῦ τέλειο. Ἐπίσης ὑπάρχει σ' ὅλο τὸ κτίριο σύστημα «air codition», ἔτσι ποὺ σ' ὅλους τοὺς χώρους τὸ καλοκαίρι ὑπάρχει δροσιὰ καὶ τὸ χειμώνα ζέστη. Αὐτὸ σημαίνει πολιτισμός. Σημειώνω ὅτι παντοῦ, στὰ μαγαζιά, στὰ κέντρα, στοὺς δημόσιους χώρους, στὰ θέρετρα καὶ ὅπου φαντασθῆ κανεὶς μέρος ὅπου μπορεῖ νὰ συχνάζουν καὶ λίγοι ἔστω ἄνθρωποι, ὑπάρχουν ἀποχωρητήρια μὲ ὅλες τὶς εὐκολίες (δηλαδὴ ζεστὸ καὶ κρύο νερό, σαπούνι, πετσέτες κλπ.).

Μὲ τὶς κυλιόμενες κλίμακες ἀνεβήκαμε ἕως ἐπάνω στὴν ταράστα, ἡ ὁποία εἶναι ἕνας κῆπος μὲ δένδρα, λουλούδια, καθίσματα κλπ. καὶ ἀποτελεῖ κατὰ ἕνα τρόπο δημόσιο πάρκο. Ἐκεῖ πηγαίνουν οἱ πολῖτες, κάθονται καὶ ἀπολαμβάνουν μιὰ ὑπέροχη θέα, τοῦ ὠκεανοῦ, τῆς παραλίας καὶ τῆς πολιτείας. Ὑπάρχει καὶ σχετικὸ μπάρ, τὸ ὁποῖο σερβίρει ἀναψυκτικά, καφὲ καὶ διάφορα σάντουϊτς ἢ γλυκά. Ὑπάρχει ἐκεῖ ἐγκατεστημένο καὶ σύστημα ραδιοφώνου, ποὺ μεταδίδει συνεχῶς μιὰ ἀπαλὴ καὶ ὄχι κουραστικὴ μουσική.

Πραγματικὰ θαυμάζει κανεὶς τὸν πλοῦτο, γιατὶ τὰ μέγαρα αὐτὰ στοιχίζουν κολοσσιαῖα ποσά, τὰ ὁποῖα ὅμως οἱ πολιτεῖες τῆς Ἀμερικῆς τὰ διαθέτουν χωρὶς δυσκολία, ὅπως χωρὶς δυσκολία τὰ εἰσπράττουν ἀπὸ τοὺς πολῖτες καὶ ἀπὸ τὶς ἐπιχειρήσεις ποὺ ἀνήκουν στὸ κράτος, ὅπως εἶναι τώρα ἡ ἐξαγωγὴ χρυσοῦ κ.λ.π. κ.λ.π. Ἐννοεῖται ὅτι ἐπειδὴ δὲν εἶναι εὔκολο νὰ πηγαίνουν ὅλοι στὸ Λὸγκ Μπὴτς γιὰ τὰ μπάνια τους, παντοῦ ὑπάρχουν ὡραιότατες κολυμβητικὲς δεξαμενές, ὅπου οἱ κάτοικοι παίρνουν τὰ μπάνια τους. Ἄλλες δεξαμενὲς εἶναι δημόσιες, ἄλλες ἀνήκουν σὲ ἰδιωτικὲς ἐπιχειρήσεις καὶ ἄλλες εἶναι ἀτομικές—ἢ τῶν μοτὲλ ἢ τῶν ξενοδοχείων κ.λ.π.

(Συνεχίζεται)

Ἐκδρομαὶ Ἐξωτερικοῦ

Ὑπὸ Ἀστυν. Διευθυντοῦ Α' κ. **ΔΗΜ. ΧΑΝΔΡΙΝΟΥ**

Εἰς τὸ παρὸν σημείωμά μας θὰ ἀσχοληθῶμεν, δι' ὀλίγων, μὲ τὴν Βιέννην.

Τριήμερος σχεδὸν παραμονὴ εἰς αὐτὴν μᾶς ἐπέτρεψε νὰ παρατηρήσωμεν κάτι ἀπὸ τὴν ζωήν της.

Αἱ πληροφορίαι μας περὶ τῶν φυσικῶν καλλονῶν τῆς Βιέννης καὶ τῆς περιοχῆς της ἦσαν κάπως ὑπερβολικαί. Ὄχι, βεβαίως, ὅτι ἡ Βιέννη δὲν εἶναι ὡραία πόλις καὶ μεγαλοπρεπής, ἀλλὰ καὶ ἄλλαι μεγαλοπόλεις δὲν ὑστεροῦν· π. χ. ἡ δική μας πρωτεύουσα μὲ τὸ γύρω της τοπίον ὄχι μόνον ἀμιλλᾶται, ἀλλὰ ἀδιστάκτως φρονοῦμεν ὅτι εἰς πολλὰς περιπτώσεις ὑπερέχει. Ἀκτὰς μὲ τὸ ὑπέροχον θέαμα τοῦ Σαρωνικοῦ, ἀπὸ Βουλιαγμένης μέχρι Καστέλλας, οὐδαμοῦ παρετηρήσαμεν ὡραιοτέρας. Ἐπίσης ἡ Πεντέλη μὲ τὴν Ἑκάλην κ.λ.π. ἂν δὲν εἶναι τοποθεσίαι ὡραιότεραι τοῦ Κάλεμπεργκ-προαστίου τῆς Βιέννης—δὲν εἶναι καὶ ἧσσονος σημασίας.

Ταῦτα ἵνα μὴ νομισθῇ ὅτι περιγράφοντες, ἴσως ζωηρότερον, πᾶν ὅ, τι τὸ ὡραῖον παρετηρήσαμεν, λησμονοῦμεν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον καὶ ἡ πατρίς μας προσφέρει.

Ἡ Βιέννη εἶναι τεραστίας ἐκτάσεως πόλις, διότι καταλαμβάνει χῶρον 150 περίπου τετραγωνικῶν χιλιομέτρων. Εἶναι δηλαδὴ μία ἀπὸ τὰς μεγαλυτέρας εἰς ἔκτασιν πόλεις τῆς Εὐρώπης.

Ἱδρύθη ὑπὸ τῶν Ρωμαίων ἐπὶ Αὐγούστου. Ἐπὶ 400 σχεδὸν ἔτη ἦτο καθαρῶς Ρωμαϊκὴ πόλις. Ἡ ἐξαιρετικῆς σημασίας θέσις της προὐκάλεσε ἀμέριστον τὸ ἐνδιαφέρον τῶν Ρωμαίων αὐτοκρατόρων. Ὠνομάζετο τότε Βιντομπόνα. Μετὰ τὴν κατάρρευσιν τῆς Ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας, ἡ Βιέννη κατελήφθη ὑπὸ τῶν Οὔννων, Ὀστρογότθων κ.λ.π. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς Ἀναγεννήσεως, ἰδίᾳ ἐπὶ Ἀψβούργων, κατέστη κέντρον πολιτικῆς ἐξουσίας εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ μητρόπολις τῶν τεχνῶν καὶ τῶν ἐπιστημῶν, παγκόσμιον δὲ κέντρον ἐμπορίου. Τὴν μεγαλυτέραν ἀνάπτυξίν της καὶ τὴν τεραστίαν φήμην της ἀπέκτησε κατὰ τοὺς δύο πρὸ τοῦ Α' παγκοσμίου πολέμου αἰῶνας. Δὲν πρέπει νὰ μᾶς διαφεύγῃ ὅτι τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον, τὸ ὁποῖον κατέφυγεν ἐκεῖ μετὰ τὴν ὑποδούλωσιν τῆς Ἑλλάδος, συνετέλεσε τὰ μέγιστα εἰς τὴν πρόοδον τῆς Βιέννης. Σχεδὸν ὁλόκληρον τὸ διαμετακομιστικὸν ἐμπόριον Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως εὑρίσκετο εἰς ἑλληνικὰς χεῖρας. Ὁ μεγαλύτερος τραπεζιτικὸς ὀργανισμὸς τῆς Βιέννης ἦτο ὁ τοῦ Ἕλληνος Γεωργίου Σίνα. Ὁμοίως ὁ περίφημος ἐμπορικὸς οἶκος Σβάρτς, ἦτο ἐπιχείρησις ἑλληνική!! Δὲν λησμονοῦμεν, βεβαίως, καὶ τὸν πολὺν Μέττερνιχ, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἔργον ἰδικόν μας νὰ κρίνωμεν τὰ αἴτια τοῦ τόσον μεγάλου μισελληνισμοῦ του κατὰ τὴν ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν.

Σήμερον ἡ Βιέννη ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ πληθὺν ἱστορικῶν μνημείων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Ἐντύπωσιν προκαλεῖ ὅτι ἡ παλαιὰ Βιέννη παραμένει ἀναλλοίωτος, ὅπως ἦτο πρὸ αἰώνων, ὡς δὲ μᾶς ἐπληροφόρησαν καταβάλλεται ἰδιαιτέρα προσοχὴ διὰ τὴν διατήρησίν της ὡς ἱστορικῆς πόλεως. Τεράστιαι πολυκατοικίαι ἀνεγείρονται εἰς τὰ περίχωρα, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ θίγεται τὸ κέντρον τῆς πόλεως.

Ἔχει νῦν πληθυσμὸν ὑπερβαίνοντα τοὺς 1.800.000 μονίμους κατοίκους. Παραλλήλως ὅμως ἔχει καὶ τεράστιον κινητὸν πληθυσμόν. Εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς Βιέννης συναντῶνται ὅλαι σχεδὸν αἱ φυλαί.

Ἡμεῖς ἐφθάσαμεν εἰς Βιέννην τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας. Μία μικρὰ διένεξις μὲ τὸν διευθυντὴν τοῦ ξενοδοχείου μᾶς ἔφερεν εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸ οἰκεῖον Ἀστυνομικὸν Τμῆμα. Ἐκεῖ εὑρίσκετο εἷς ὑπαξιωματικὸς ὁ ὁποῖος ἐξετέλει, προφανῶς, καθήκοντα ἀξιωματικοῦ Τμήματος καὶ τρεῖς ἀστυφύλακες εἰς τὴν αἴθουσαν ἀναμονῆς ἐν ἐπιφυλακῇ. Ἡ ὑπόθεσίς μας, καίτοι κατὰ τὰ παρ' ἡμῖν κρατοῦντα ἦτο ἀστυνομικῆς ἁρμοδιότητος, ἐν τούτοις ἀπὸ τηλεφώνου ἐκλήθη ὁ ἁρμόδιος ὑπάλληλος τοῦ

τουριστικοῦ γραφείου, ὅστις ἔσπευσε δι' αὐτοκινήτου, ἐπελήφθη τῆς ὑποθέσεως καὶ ἔδωσε τὴν δέουσαν λύσιν, ἣν ἀπεδέχθη ὁ ξενοδόχος ἀδιαμαρτυρήτως. Τὸ συμβὰν δὲν εἶχε σημασίαν, ἀλλὰ συνετέλεσεν εἰς τὴν γνωριμίαν μὲ τὸν ἐν λόγῳ ὑπάλληλον, γνώστην τῆς γαλλικῆς, τὸν ὁποῖον ἐχρησιμοποιήσαμεν, ἐπ' ἀμοιβῇ, ὡς ξεναγόν μας. Ἡ ξενάγησίς του ὑπῆρξε πολὺ καλή, μᾶς παρέσχε δὲ ἐνδιαφερούσας πληροφορίας διὰ τὴν Βιέννην. Δὲν ἐφείδετο κολακευτικῶν ἐκφράσεων διὰ τὴν δρᾶσιν τοῦ Δήμου Βιέννης.

Μᾶς ἐπληροφόρησεν, ἀλλὰ τὸ διεπιστώσαμεν καὶ ἡμεῖς ἐξ ἐπισήμων στοιχείων, ὅτι ὁ Δῆμος τῆς Βιέννης εἶναι κολοσσιαῖος οἰκονομικὸς ὀργανισμός. Ὁ μεγαλύτερος τῆς Εὐρώπης. Ἔχει ἐτήσιον προϋπολογισμὸν ὑπερβαίνοντα τὰ 15 δισεκατομμύρια δραχμῶν. Ὅλαι αἱ ἐπιχειρήσεις κοινῆς ὠφελείας ἀνήκουν εἰς τὸν Δῆμον, ὡς ἡ ὕδρευσις, ὁ φωτισμός, τὸ φωταέριον, οἱ τροχιόδρομοι, τὰ λεωφορεῖα, ὁ ἠλεκτρικὸς σιδηρόδρομος κ.λ.π. Ἐπίσης οἱ μεγαλύτεροι κινηματογράφοι καὶ τὰ θέατρα. Τὰ τεράστια χρηματικὰ ποσά, τὰ ὁποῖα εἰσπράττει, τὰ διαθέτει πρὸς συντήρησιν τοῦ ὁδικοῦ δικτύου καὶ διατήρησιν εὐαγῶν ἱδρυμάτων, ἀλλὰ κυρίως διὰ τὴν ἀνέγερσιν πολυκατοικιῶν, ἃς παραχωρεῖ εἰς τοὺς δημότας του μὲ μηνιαῖον τοκοχρεωλύσιον. Κατὰ τὰ τελευταῖα 10 ἔτη ἀνήγειρεν, ὡς μᾶς ἐλέχθη, περὶ τὰς 70.000 πολυκατοικίας ! ! Αὐτὰ καὶ ἄλλα πολλά, ἰδίᾳ νοσοκομειακὴ καὶ ἰατροφαρμακευτικὴ περίθαλψις τῶν ἀπορωτέρων τάξεων, εἶναι τὸ ἐνεργητικὸν τοῦ Δήμου Βιέννης. Ἤδη, ὡς διεπιστώσαμεν καὶ ἡμεῖς, ἔχει ἐπιδοθῇ εἰς τὴν διάνοιξιν πολλῶν ὑπογείων διαβάσεων.

Ὡς πρὸς τὰ συγκοινωνιακὰ μέσα τοῦ Δήμου (τροχιόδρομοι, λεωφορεῖα, ἠλεκτρικὸς σιδηρόδρομος), παρετηρήσαμεν ὅτι διατίθενται πάμπολλα, τὰ ὁποῖα καλύπτουν τὰς τεραστίας ἀποστάσεις τῆς πόλεως καὶ ἐξυπηρετοῦν τὸν πληθυσμὸν κατὰ τρόπον ὁμολογουμένως πλήρη, χωρὶς ταλαιπωρίας καὶ δὴ κατὰ τὰς ὥρας τῆς μεγάλης κινήσεως. Ἐφαρμόζεται τὸ σύστημα τοῦ ἑνὸς εἰσιτηρίου τῶν 3 σελλινίων (3.60 δραχμαὶ) διὰ μίαν κατεύθυνσιν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τῆς πόλεως καὶ μὲ ἐναλλαγὴν τῶν ὀχημάτων κατὰ βούλησιν, δηλαδὴ νὰ καλυφθῇ ἀπόστασις ἀπὸ Φαλήρου μέχρι Κηφισιᾶς. Ἡ κίνησις ἐντὸς τῆς πόλεως μὲ χρῆσιν τῶν τροχιοδρόμων καὶ λεωφορείων εἶναι εὐχερεστάτη καὶ χωρὶς μεγάλην δαπάνην. Οἱ τροχιόδρομοι κινοῦνται συνεχῶς μὲ μοναδικὸν τέρμα τὴν ἀφετηρίαν, ἥτις εὑρίσκεται εἰς τὰ προάστια. Αἱ λεωφορειακαὶ γραμμαὶ ἔχουσιν ὅλαι ἀφετηρίαν τὴν κεντρικωτάτην πλατεῖαν τοῦ Ἁγίου Στεφάνου. Οἱ ἐπισκέπται κατατοπίζονται εὐκόλως ὡς πρὸς τὴν χρῆσιν τῶν συγκοινωνιακῶν μέσων, διότι ὑπάρχουν πλεῖσται καθοδηγητικαὶ πινακίδες εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς κεντρικὰς ὁδούς.

Ἰδιωτικὰ αὐτοκίνητα κυκλοφοροῦν, ἐν συγκρίσει, πολὺ ὀλίγα, διότι εἶναι δυσχερὴς καὶ ἐκεῖ ἡ στάθμευσις.

Ταξὶ ὑπάρχουν ἀρκετά. Εἶναι ὅλα χρώματος μαύρου μὲ μίαν κιτρίνην λωρίδα εἰς τὸ μέσον. Δὲν παραλαμβάνουν ἐπιβάτας καθ' ὁδόν, ἀλλὰ ἀπὸ τὰς στάσεις των, αἱ ὁποῖαι εὑρίσκονται εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς γωνίας τῶν ὁδῶν, διαθέτουσαι καὶ τηλέφωνον.

Ἡ διαβίωσις εἰς τὴν Βιέννην ποικίλλει. Ὑπάρχουν ἑστιατόρια μὲ πολὺ εὐθηνὰς τιμάς. Ὁ ἐπισκέπτης κατατοπίζεται ἀπὸ τοὺς τιμοκαταλόγους οἱ ὁποῖοι ἀπαραιτήρως εἶναι ἀνηρτημένοι εἰς τὴν εἴσοδον. Τὰ ἑστιατόρια εἶναι πολὺ καλαίσθητα καὶ διαθέτουν μεγάλην ποικιλίαν φαγητῶν. Μετὰ τὴν 9ην νυκτερινὴν τὰ φαγητὰ σχεδὸν ἐξαντλοῦνται. Εἰς ἓν ἄριστον ἑστιατόριον παρὰ τὴν πλατεῖαν Ἁγίου Στεφάνου, ὅπου πολλάκις ἐγευματίσαμεν, ἐπληρώσαμεν δι' ἓν πλῆρες γεῦμα, ἐκ κρέατος μετὰ μπύρας, περὶ τὰς 35 δραχμάς. Ἐντυπωσιακὴ εἶναι ἡ ἐπιμέλεια μὲ τὴν ὁποίαν παρασκευάζονται τὰ φαγητὰ καὶ ἡ ἄκρα καθαριότης.

Ἐπίσης εἰς τὴν Βιέννην ὑπάρχουν καὶ καφενεῖα - μπάρ, ὅπου ὁ πελάτης δύ-

ναται νὰ καθήσῃ, νὰ ἀναγνώσῃ ἐφημερίδα, νὰ γράψῃ ἐπιστολὰς κ.λ.π., χωρὶς ἐνόχλησιν.

Ἐσημειώσαμεν ἰδιαιτέρως τὸν σεβασμὸν τὸν ὁποῖον παρετηρήσαμεν διὰ τὴν νυκτερινὴν ἡσυχίαν. Οἱ κάτοικοι τῆς Βιέννης ἀποσύρονται ἐνωρὶς εἰς τὰς οἰκίας των. Ἡ κίνησις ὅμως ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ἀρκετὰ μεγάλη, λόγῳ τῆς πληθώρας τῶν θεάτρων καὶ κινηματογράφων, ἀλλὰ κυρίως διότι εἶναι πολλοὶ οἱ ξένοι οἱ ὁποῖοι περιέρχονται τὰς ὁδοὺς διὰ νὰ ἀπολαμβάνουν τὴν νυκτερινὴν ζωὴν τῆς Βιέννης.

Πάντως ὅλα σχεδὸν τὰ νυκτερινὰ κέντρα εὑρίσκονται εἰς τὰ προάστια, παρὰ τὸν Δούναβιν, μακρὰν κατωκημένων τόπων.

Εἰς τὰ προάστια, ἐκτὸς τῶν ἄλλων κέντρων, λειτουργοῦν καὶ τὰ λεγόμενα Χοΐριγκεν. Εἶναι κέντρα μὲ ὄψιν κοσμικῆς ταβέρνας. Ἔχουν ὡραῖον κῆπον σκεπασμένον μὲ κληματαριές, πασχαλιές, ἢ ἄλλα ἀναρριχητικά. Πολλὰ δένδρα ἢ ἀνθῶνες περιβάλλουν τὸν χῶρον. Εἰς τὸ μέσον ἔχουν τοποθετηθῆ μικρὰ τραπεζάκια μὲ καθίσματα ἢ παγκάκια. Φωτισμὸς ὀλίγος, ἡμίφως. Δύο-τρεῖς ὀργανοπαῖκται ἐκτελοῦν βιεννέζικα βάλς. Οἱ θαμῶνες διασκεδάζουν μὲ μεγάλην εὐθυμίαν, ἀκολουθοῦντες συνήθως τὸν λικνιστικὸν ρυθμὸν τοῦ βάλς. Ἐπεσκέφθημεν ἕνα τοιοῦτον κέντρον εἰς τὸ προάστιον Χέϊτζιγκ, ἀλλὰ ὁ συνωστισμὸς ἦτο τόσον μεγάλος καὶ ἡ ἐξυπηρέτησις δι' ἡμᾶς τούς... πάντοτε βιαστικοὺς τόσον μηδαμινή, ὥστε αἱ ἐκεῖθεν ἐντυπώσεις μας πᾶν ἄλλο ἢ εὐχάριστοι.

Αὐτὰ ἐν ὀλίγοις ὡς πρὸς τὴν ζωὴν τῆς Βιέννης. Ἤδη θὰ ἐκθέσωμεν περιληπτικῶς τὰς ἐντυπώσεις μας διὰ τὰ ἀξιοθέατα, ὅσα ἠδυνήθημεν μὲ τὸν ξεναγόν μας νὰ ἐπισκεφθῶμεν. Εἶναι τόσον πολλά, ὥστε διὰ τὴν ἐπίσκεψίν των ἀπαιτοῦνται ἡμέραι πολλαί.

Πρώτη ἐπίσκεψίς μας ἦτο εἰς τὸν μητροπολιτικὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Στεφάνου. Ὁ ναὸς οὗτος θεωρεῖται ἀπὸ τοὺς ὡραιοτέρους, γοτθικοῦ ρυθμοῦ, τῆς Εὐρώπης. Περίφημος εἶναι ὁ ἄμβων μὲ τὰ ὡραῖα ψηφιδωτὰ καὶ τὰ ἀνάγλυφα διὰ τῶν ὁποίων κοσμεῖται. Ἐπίσης καὶ τὸ κολοσσιαῖον ἁρμόνιον. Συνέπεσε νὰ ἀκούσωμεν τὸ ἁρμόνιον αὐτό, διότι τὴν ἡμέραν αὐτήν, ὡς καὶ τὰς ἑπομένας, ἦτο ἡ καθορισθεῖσα περίοδος διὰ τὴν πρώτην Μετάληψιν τῶν τέκνων τῶν Καθολικῶν, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἡλικίαν 12-14 ἐτῶν. Ἑκατοντάδες ἅμαξαι ἀνθοστόλιστοι ὡς καὶ αὐτοκίνητα μετέφερον τοὺς νεαροὺς αὐτοὺς Καθολικούς, διὰ τὴν πρώτην κοινωνίαν. Ἐπρόκειτο περὶ φαινομένου τὸ ὁποῖον μᾶς ἐπροξένησεν ἐντύπωσιν. Ἡ πομπὴ ἦτο μεγαλοπρεπής. Παρέστημεν καὶ εἰς τὴν ἐντὸς τοῦ ναοῦ τελετήν.

Περίφημον εἶναι καὶ τὸ κωδωνοστάσιον τοῦ ναοῦ αὐτοῦ. Ἡ φήμη ὅτι ἀπὸ τὸ ὕψος του προβάλλεται πανοραματικὴ ἡ Βιέννη μᾶς παρεκίνησε νὰ ἀνέλθωμεν 418 βαθμίδας διὰ νὰ ἀπολαύσωμεν τὸ θέαμα. Ἐπλανήθημεν, διότι ἐνομίσαμεν ὅτι ἡ ἀνάβασις πραγματοποιεῖται μὲ ἀνελκυστῆρα, οὐχὶ πεζῇ..., ὥστε, ὅταν, ἐπὶ τέλους ἀνήλθομεν κάθιδροι οὐδεμίαν ἐπιθυμίαν εἴχομεν νὰ παρατηρήσωμεν τὰ πέριξ.

Ἀναχωροῦντες ἐκεῖθεν ἐπεσκέφθημεν μίαν ἀπὸ τὰς παλαιοτέρας ὁδοὺς τῆς Βιέννης: τὴν ὁδὸν τῶν Ἑ λ λ ή ν ω ν ! ! Διατηρεῖται ἀπὸ τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἦτο ἐγκατεστημένη ἐκεῖ ἡ παροικία τῶν Ἑλλήνων. Πλησίον εὑρίσκεται ἡ πλατεῖα Χόχεμαρκτ. Ἡ πλατεῖα αὐτὴ εἶναι ἀκριβῶς εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο ποὺ ἐκτίσθη ὑπὸ τοῦ Ὀκταβίου (Αὐγούστου) τὸ πρῶτον στρατόπεδον τῶν Ρωμαίων. Κάτωθι τῆς πλατείας ὑπάρχουν ὑπόγεια, ὅπου διατηροῦνται τὰ ἐρείπια τῶν πρώτων οἰκιῶν.

Ἐν συνεχείᾳ ἐπεσκέφθημεν τὸ ἀνάκτορον Χόφμουργκ. Εἶναι συγκρότημα τεραστίων οἰκοδομημάτων. Εἰς τὴν αὐλὴν παρετηρήσαμεν συμπλέγματα ἀγαλμάτων μὲ τοὺς ἄθλους τοῦ Ἡρακλέους, ὅπως ἀκριβῶς τοὺς περιγράφει ἡ ἑλληνικὴ μυθολογία. Ἐκεῖ εὑρίσκεται καὶ τὸ περίφημον παρεκκλήσιον, ὅπου κατὰ καιροὺς ἐλάμβανον μέρος εἰς τὴν χορῳδίαν οἱ διάσημοι μουσικοὶ Γκλούκ, Μόζαρτ, Σοῦμπερτ, κ.λ.π. Ἐκεῖ λειτουργεῖ καὶ ἡ διάσημος ἀνὰ τὴν ὑφήλιον παιδικὴ χορῳ-

δία τῆς Βιέννης. Ἡ χορῳδία αὕτη συνεχίζει ἑκάστην Κυριακὴν νὰ ἐκτελῇ ἐκκλησιαστικοὺς ὕμνους.

Ἐπεσκέφθημεν ἀκολούθως τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Βιέννης. Τεράστιον κτίριον, ρυθμοῦ Ἀναγεννήσεως (ἴσως μᾶς δοθῇ ἡ εὐκαιρία εἰς ἕτερα σημειώματα νὰ ὁμιλήσωμεν περὶ τῶν κυριωτέρων ρυθμῶν, Δωρικοῦ, Ἰωνικοῦ, Κορινθιακοῦ, Ρωμαϊκοῦ, Βυζαντινοῦ, Γοτθικοῦ, Μπαρόκ, Ἀναγεννήσεως ἢ Ροκοκὸ κ.λ.π. διότι ὅταν ἐπισκέπτεταί τις τὰς ἱστορικὰς πόλεις τῆς Εὐρώπης εἶναι ἀπαραίτητον νὰ γνωρίζῃ ὀλίγα περὶ τῶν ρυθμῶν). Εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Βιέννης φοιτοῦν σήμερον περὶ τοὺς 12.000 φητηταί. Πολλοὶ τούτων εἶναι ξένοι. Εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Πανεπιστημίου ὑπάρχει ἓν ἄγαλμα τὸ ὁποῖον μᾶς συνεκίνησεν. Εἶναι ἓν ἄγαλμα γυναικὸς μὲ ἀρχαίαν ἑλληνικὴν ἐνδυμασίαν. Εἰς τὸ βάθρον εἶναι ἐγγεγραμμέναι ἑλληνιστὶ αἱ φράσεις: «ΚΑΣΤΑΛΙΑ ΑΧΕΛΩΙΣ ΕΙΜΙ» ἐπὶ τῆς μιᾶς πλευρᾶς. Ἐπὶ δὲ τῆς ἑτέρας «ΥΠΝΟΣ ΕΜΟΣ ΜΕΝ ΟΝΕΙΡΟΣ—ΟΝΑΡ ΔΑΫ ΓΝΩΣΙΣ ΕΤΥΧΘΗ».

Πλησίον τοῦ Πανεπιστημίου εὑρίσκεται τὸ Δημαρχεῖον, θαυμάσιον καὶ τεράστιον μέγαρον γοτθικοῦ ρυθμοῦ. Ἔχει μῆκος 160 μ. καὶ πλάτος 130 μ. Ἔναντι ἀκριβῶς τοῦ Δημαρχείου εὑρίσκεται τὸ Βασιλικὸν Θέατρον, τὸ ὁποῖον κατεστράφη μὲν κατὰ τὸν τελευταῖον παγκόσμιον πόλεμον, ἀλλὰ ἀνηγέρθη ἤδη καὶ παρουσιάζει θαυμάσιον σύνολον. Πολὺ πλησίον εὑρίσκεται καὶ ἡ Βουλή. Πανομοιότυπος σχεδὸν μὲ τὴν ἑλληνικὴν—τὴν παλαιὰν ἐννοεῖται—.Τὸ κτίριον εἶναι καθαρῶς ἑλληνικοῦ ρυθμοῦ (Κορινθιακοῦ ἂν καλῶς ἐνθυμοῦμαι). Ἔμπροσθεν ἀκριβῶς τῆς εἰσόδου ἔχει τοποθετηθῇ τὸ ἐξαιρετικῆς τέχνης ἄγαλμα τῆς Παλλάδος Ἀθηνᾶς.

Ἔναντι τῆς Βουλῆς ὑπάρχει εἷς ἐκ τῶν ὡραιοτέρων κήπων τῆς Βιέννης. Εἰς τὸ μέσον τοῦ κήπου εὑρίσκεται ὁ ναὸς τοῦ Θησέως, ἑλληνικοῦ ρυθμοῦ. Τὰ συμπλέγματα τῶν ἀγαλματίων τοῦ κήπου εἶναι ἐπίσης παραστάσεις ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν μυθολογίαν.

Ἄλλο κτίριον ἄξιον προσοχῆς εἶναι τὸ Μουσεῖον φυσικῆς ἱστορίας καὶ τέχνης. Περιέχει ἀξιολόγους συλλογὰς αἱ ὁποῖαι ἔχουν σχέσιν καὶ μὲ τὴν Ἑλλάδα. Δυστυχῶς ὁ χρόνος δὲν μᾶς ἐπέτρεψε τὴν εἴσοδον εἰς τὸ Μουσεῖον αὐτό.

Πλησίον εὑρίσκεται ἡ Κρατικὴ Ὄπερα τῆς Βιέννης, μία ἀπὸ τὰς ὡραιοτέρας καὶ ἐνδοξοτέρας τοῦ κόσμου. Ἄλλο ἐξαιρετικῆς καλαισθησίας μέγαρον εἶναι τὸ τοῦ Μουσικοῦ Συλλόγου, ὅπου ὡς γνωστὸν δίδονται συναυλίαι τῶν γνωστοτέρων ὀρχηστρῶν τοῦ κόσμου.

Ἐπεσκέφθημεν ἐν συνεχείᾳ τὴν ὡραιοτάτην πλατεῖαν Σβάρτσμπεργκ, τῆς ὁποίας οἱ θαυμάσιοι πίδακες προκαλοῦν τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἐπισκεπτῶν. Ὄπισθεν αὐτῆς ὑπάρχει τεράστιος εἰς ἔκτασιν κῆπος καὶ ὀλίγον ὑψηλότερον τὸ ἀνάκτορον Μπελβεντέρε. Τὸ ἀνάκτορον τοῦτο εἶναι ἀπὸ τὰ ὡραιότερα οἰκοδομήματα τοῦ κόσμου εἰς ρυθμὸν Μπαρόκ.

Μετὰ ταῦτα μετέβημεν, εὐλαβικοὶ προσκυνηταί, εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἐκκλησίαν τῆς Ἁγίας Τριάδος. Ἡ ὡραιότης καὶ ἡ καλλιτεχνικὴ διακόσμησις τῆς ἐκκλησίας αὐτῆς προκαλεῖ ἐντύπωσιν. Ἔχει ἀνεγερθῇ ἄλλωστε δαπάναις τῶν πλουσίων Ἑλλήνων τῆς Βιέννης ἀπὸ τὸν ἀρχιτέκτονα Χάνσεν καὶ διακοσμηθῇ ἀπὸ τὸν διάσημον ζωγράφον Τίρς. Ἡ ἐκκλησία αὐτὴ ἀποτελεῖ ἓν ἀπὸ τὰ ἀξιολογώτερα μνημεῖα τῆς Βιέννης. Οἱ ἐπισκέπται κατὰ χιλιάδας συρρέουν ἐκεῖ διὰ νὰ θαυμάσουν τὸ καλλιτέχνημα αὐτό. Εἴχομεν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἐκεῖ θὰ ὑπῆρχον Ἕλληνες διὰ νὰ μᾶς ἐνημερώσουν εἰς τὰς λεπτομερείας. Οὐδεὶς ὑπῆρχε... καὶ ὁ συντηρητὴς τῆς ἐκκλησίας ἦτο Αὐστριακός, μὴ ὁμιλῶν ἑτέραν γλῶσσαν πλὴν τῆς γερμανικῆς.

Τέλος ἐπεσκέφθημεν τὸ δάσος (διότι δὲν πρόκειται περὶ κήπου) Πράτερ, τὸ ὁποῖον καλύπτει ἔκτασιν 10 χιλιομέτρων.

Ἐκεῖ ἄλλοτε ἦτο περιοχὴ κυνηγίου. Εἰς τὸ δάσος αὐτὸ ὑπάρχουν τὰ περιφη-

μότερα κέντρα διασκεδάσεως τῆς Βιέννης, διαθέτοντα θαυμασίαν μουσικήν. Ἐπίσης πολλὰ ἑστιατόρια, ζυθοπωλεῖα κ.λ.π. Λέγουν ὅτι ἡ μπύρα ἡ ὁποία προσφέρεται ἐκεῖ εἶναι ἡ καλυτέρα τῆς Αὐστρίας. Παραλλήλως τὸ δάσος αὐτὸ εἶναι μία ἀπέραντος παιγνιούπολις διὰ μικροὺς καί... μεγάλους. Διὰ τὴν ἐπίσκεψιν τῶν ἀξιοθεάτων τοῦ Πράτερ διατίθενται εἰδικὰ τραινάκια.

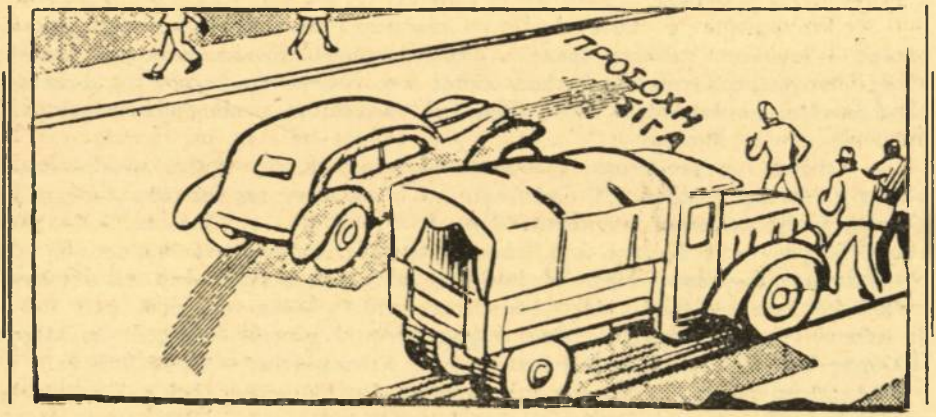
Μὲ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Πράτερ ἔληξε καὶ ἡ ξενάγησις τῆς ἡμέρας.

Τὴν ἑπομένην ἐπεσκέφθημεν τὰ περίφημα ἀνάκτορα τοῦ Σέμπρουμ. Τὰ ἀνάκτορα αὐτὰ ἦσαν ἐπὶ αἰῶνα τὸ κέντρον τῆς πολιτικῆς κινήσεως ὁλοκλήρου τῆς Εὐρώπης. Μᾶς εἶπαν ὅτι ἡ τεραστία ἐπιτυχία τοῦ Μέττερνιχ νὰ κατευθύνῃ ἐπὶ 40 ἔτη τὴν τύχην τῆς Εὐρώπης ὠφείλετο εἰς τὸ ὅτι συνεκάλει εἰς τὰ ἀνάκτορα ταῦτα συνέδρια τῶν προσωπικοτήτων τῆς Εὐρώπης, τοὺς παρεῖχε πρωτοφανῆ μέσα διασκεδάσεως καὶ ἐπετύγχανεν οὕτω νὰ ἐπιβάλῃ τὰς ἀπόψεις του...

Αὐτὰ ἐν ὀλίγοις διὰ τὴν Βιέννην, διότι ἡ πόλις αὕτη ἔχει τόσα πολλὰ νὰ ἐπιδείξῃ, ὥστε δὲν εἶναι ἐφικτὸν εἰς περιληπτικὰ σημειώματα καὶ μὲ σύντομον ἐπίσκεψιν νὰ ἰσχυρισθῶμεν ὅτι τὰ εἴδομεν ἐν τῇ ὁλότητί των.

Δ. ΧΑΝΔΡΙΝΟΣ

ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΔΗΓΟΥΣ

Μὴ ξεχνᾶτε ποτέ, ὅτι τὸ προσπέρασμα ἔχει καὶ τοὺς κινδύνους του καὶ πρέπει νὰ γίνεται μὲ μεγάλη προσοχή. Ὅταν μάλιστα προσπερνᾶτε ἄλλο σταματημένο αὐτοκίνητο ποὺ σᾶς ἐμποδίζει νὰ βλέπετε πρὸς τὰ δεξιά σας, πρέπει νὰ ἐλαττώνετε τελείως τὴν ταχύτητα, ὥστε νὰ σταματᾶτε ἀμέσως ἂν παραστῇ ἀνάγκη.

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΕΤΕΙΟ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΕΞΟΡΜΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΕΙΚΟΣΙ ΧΡΟΝΩΝ ΑΠΟ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. ΧΑΡ. ΣΤΑΜΑΤΗ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Μὲ τὸ μεγάλο τρίπτυχο τῆς «Ἀσάλευτης Ζωῆς», τοῦ «Δωδεκάλογου τοῦ Γύφτου» καὶ τῆς «Φλογέρας τοῦ Βασιλιᾶ» ὁλοκληρώνεται σχεδὸν καὶ ἡ κεντρικὴ μορφὴ τῆς Παλαμικῆς Ἰδέας, ὅπως ὁλοκληρώνεται καὶ ἡ χρυσῆ ἐποχὴ τῆς νεοελληνικῆς ἡρωικῆς ἀλλὰ καὶ τεχνικῆς ποιήσεως στὰ 1910. Ὁ Κωστῆς Παλαμᾶς ἔδωσε ὡς τότε, ὅ,τι τὸ ὑψηλότερο μποροῦσε νὰ δώσει ἡ πλούσια πνευματική του παρακαταθήκη, δόξασε τὸν τόπο καὶ ὑμνήθηκε ὁ ἴδιος ὅσο κανένας ἄλλος τῆς γενιᾶς του καὶ ὁλόκληρης τῆς Οἰκουμένης.

Βρίσκεται στὴν καμπὴ τῆς ἡλικίας του πλέον, μὰ οἱ στοχασμοί του δὲν παύουν νὰ γιγαντώνονται καὶ νὰ ζητᾶνε μὲ διάρκεια τὴν πραγματοποίηση τοῦ ὀνείρου ποὺ πρωτοσυνέλαβε στὸ Μεσολόγγι. Στὰ πενῆντα τρία του χρόνια, δυὸ χρόνια ὕστερα ἀπὸ τὴν ἔκδοση τῆς «Φλογέρας τοῦ Βασιλιᾶ», ἔρχονται δύο ἀκόμα συλλογές του νὰ σκορπίσουν ὅ,τι ἀπόμεινε ἀπ' τὶς ἰδέες του καὶ νὰ τραγουδήσουν ἀξέχαστα περασμένα ἀλλὰ καὶ μελλούμενα. Αὐτὲς οἱ ἰδέες φανερώνονται στὴ συλλογὴ «Πολιτεία καὶ Μοναξιά» καὶ ἀνείπωτη νοσταλγία προβάλει στὴν ἄλλη συλλογή, τοὺς «Καημοὺς τῆς λιμνοθάλασσας», ποὺ καὶ τὰ δύο ἐκυκλοφόρησε στὰ 1912.

Στὴν «Πολιτεία καὶ Μοναξιά» του εἶναι διάχυτο τὸ σπινθηροβόλο πνεῦμα τῆς «Ἀσάλευτης ζωῆς», μιᾶς ζωῆς ποὺ ἐξακολουθεῖ νὰ τὴν βλέπει πραγματικὰ ἀσάλευτος ἀπὸ τὸ κελλὶ τῆς ὁδοῦ Ἀσκληπιοῦ 3. Ἐμπνέεται ταυτόχρονα ἀπὸ τὴν «Πολιτεία» τὴν ζωὴ τὴν συντροφική, ποὺ ζεῖ μὲ τὰ βιβλία του καὶ τὴν Ἀθήνα του, καὶ ἀπὸ τὴ «Μοναξιὰ» τὴ μοναχικὴ ζωὴ τοῦ ὑποσυνείδητου ἐγώ του. Ποιητὴς τῆς θέσης καὶ τῆς ἀντίθεσης ὁ Παλαμᾶς, ἕνας ποιητὴς μὲ ἀρκετὸ ἰδεολογικὸ συμβολισμὸ στὰ ἔργα του, ἀρέσκεται νὰ παίζει τὶς ἰδέες του στὸν στίχο μὲ κραυγὴ καὶ ἀντίλαλο. Κραυγὴ στὴν «Ἀσάλευτη ζωὴ» τὸ καλὸ καὶ ἀντίλαλος τὸ κακό, ἢ καὶ ἀντίστροφα ἂν θέλωμε. Τὸ ἴδιο, κραυγὴ στὸν «Δωδεκάλογο τοῦ Γύφτου» μὲ τὸν Ἀποκρισάρη καὶ ἀντίλαλος ὁ ἴδιος μὲ τὸ «Ἐγώ» του, τὸν γύφτο του. Κάτι τὸ ἴδιο καὶ στὴν «Φλογέρα τοῦ Βασιλιᾶ», μὲ ἀπόκριση τὴ μελλούμενη γενιὰ τοῦ ἑλληνισμοῦ καὶ τὸ σύντομο ἀνέβασμα. Ὅμως στὴν «Πολιτεία καὶ Μοναξιὰ» ἡ θέση καὶ ἡ ἀντίθεση τοῦ γίνονται πότε Λάμιες ποὺ ζητοῦν νὰ τὸν πνίξουν καὶ πότε Μοῦσες ποὺ τὸν τριγυρίζουν χαρούμενα μὲ τὸ τραγούδι καὶ τοὺς χορούς των. Ἐδῶ τὸ μοιρόγραφτο τὸν κυβερνάει περισσότερο καὶ δὲν τὸν ἀφήνει νὰ διαλέξει τὰ τραγούδια του, ὅπως αὐτὸς θὰ τὰ ἤθελε. Ἀντίμαχος εἶναι ὁ λόγος τοῦ ποιητοῦ στὴν «Πολιτεία καὶ Μοναξιά», μὲ ἀποτέλεσμα νὰ παίρνει πρώτη θέση ἡ Μοναξιὰ στὰ καλὰ καὶ τὶς «ντροπὲς» τῆς Πολιτείας. Ἀλλὰ δὲν μπορεῖ οὔτε τὸ ἕνα ν' ἀπαρνηθεῖ οὔτε τὸ ἄλλο ν' ἀγκαλιάσει. Κι' ἀπὸ τὰ δύο ἔχει ἀνάγκη, ἀλλὰ κι' ἀπὸ τὰ δύο ζητάει νὰ ξεφύγει. Θέση πραγματικὰ τραγικὴ στὸν ποιητή, ἀφοῦ ἀναγκάζεται νὰ προσφεύγει στὴν Πολιτεία γιὰ νὰ χαίρεται τὰ πνευματικὰ παιδιά του, ποὺ ὀνειρόθρεφτα τοῦ γεννάει ἡ μοναξιά, καὶ ὕστερα νὰ προσφεύγει στὴ Μοναξιὰ γιὰ νὰ ἐπεξεργασθεῖ τὴν ἰδέα τῆς Πολιτείας. Μοναξιὰ καὶ Πολιτεία βρίσκονται ἀταίριαστα δεμένα μέσα του, δύο καλὰ καὶ δύο ἄσχημα τὸ ἕνα ἀπὸ τὸ ἄλλο στοιχεῖα τῆς ζωῆς τῆς συντροφικῆς καὶ τῆς μοναχικῆς.

Ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον στὴν «Πολιτεία καὶ Μοναξιὰ» παρουσιάζουν οἱ ὕμνοι του πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Πρέπει νὰ λεχθῆ ἐδῶ ὅτι ὅσες φορὲς ὁ Παλαμᾶς ἀφήνει τὶς ἄλλες ἰδέες του γιὰ νὰ καταπιαστεῖ μὲ τὸ μεγάλο θέμα ποὺ λέγεται «Ἑλλάδα», τότε τὸ πνεῦμα του λάμπει μὲ σπάνια καθάρια ὁμορφιά. Πουθενὰ στὸ ἔργο του ὁλόκληρο δὲν θὰ συναντήσωμε περισσότερο ἐνθουσιασμὸ καὶ περισσότερη ἀγάπη σὲ ἄλλο στοιχεῖο τῆς ποιητικῆς του ἰδέας, ὅσο στὸ ἐθνικὸ καὶ ἡρωικὸ στοιχεῖο τοῦ ἐθνισμοῦ. Ἂν πάρουμε μέσα ἀπὸ τοὺς τόσους βαθυστόχαστους στίχους τῆς «Πολιτείας καὶ Μοναξιᾶς» τὸ κομμάτι ἐκεῖνο ποὺ ἔχει τίτλο «Ἑλληνικὸς Ὕμνος τοῦ Μιστρά», θὰ δοῦμε ὅτι ἡ Πολιτεία καὶ ἡ Μοναξιὰ ἔφεραν ὄχι μόνο πρωτοφανῆ θέση καὶ ἀντίθεση στὸ ἔργο του ὁλόκληρο, ἀλλὰ ἀπρόσμενα σοφὴ καὶ πάνω ἀπ' ὅλα ἀρχαγγελικὴ ὠδὴ γιὰ τὶς αἰώνιες ἀξίες τοῦ ἑλληνισμοῦ. Μερικοὶ στίχοι μᾶς πείθουν ἀπόλυτα νομίζω καὶ γιὰ τοῦτο:

Τ' ἀνάκρουσμα τ' ἀκοῦτε τῆς ἀρχαίας Πυθίας;
«Νίκη στῶν ἡμίθεων τ' ἀγγόνια»! Ἀπὸ τὴν Ἴδη
ὡς στῆς Νίκαιας τ' ἀκρογιάλια ξανανθίζουν
αἰώνιες οἱ ἐλιές. Μὲ τ' ἅρματα στὰ χέρια
ἐμπρός! Τὰ ὕψη τῶν βουνῶν ἂς τ' ἀνεβοῦμε,
τοὺς Σαλαμίνικους ἀντίλαλους ξυπνώντας!
Ἂν πρέπη νὰ πεθάνουμε γιὰ τὴν Ἑλλάδα,
Θεία εἶναι ἡ δάφνη! Μιὰ φορὰ κανεὶς πεθαίνει!
.....
Τὸ Μαραθώνειο πεζοδρόμο ἀκολουθώντας
κι' ἂν πέσουμε, τὸ χρέος μας ἔχουμε κάμει.
Καὶ μὲ τὸ αἷμα τοῦ προγόνου μας Λεωνίδα
τὸ αἷμα μας, θριάμβων αἷμα ταιριασμένο
θὰ πορφυρώση τὸν καρπὸ τὸν κοραλλένιο
καὶ τὸ σταφύλι τὸ κρεμάμενο στὸ κλῆμα.
Κι' ἂν πρέπη νὰ πεθάνουμε γιὰ τὴν Ἑλλάδα,
Θεία εἶν, ἡ δάφνη! Μιὰ φορὰ κανεὶς πεθαίνει!

Ἀποκορύφωμα τῆς ἡρωικῆς μουσικῆς τοῦ Κωστῆ Παλαμᾶ εἶδαν πολλοὶ στοὺς στίχους αὐτοὺς τοῦ ποιητοῦ. Ἡ ἀπύθμενη φιλοπατρία του, ὁ δρόμος τῆς θυσίας καὶ τῆς δόξας προβάλλουν τόσο ἀνάγλυφα σὲ μουσικὲς φράσεις, ζοῦν ἡρωισμοὶ καὶ μεγαλεῖα τῆς πάντοτε ἀθάνατης Ἑλλάδος. Ἀλλὰ καὶ στὸ περίφημο καὶ δυναμικὸ ποίημα «Σάλπισμα» τῆς Πολιτείας καὶ Μοναξιᾶς χαράζονται ἀθάνατες πολιτικὲς ὑποθῆκες μὲ ἐκπληκτικὴ ζωντάνια, ὑποθῆκες γιὰ τὶς ὁποῖες ἡ Ἑλλὰς τοῦ εἶναι αἰώνια εὐγνώμων.

Τὴ Σάλπιγγα, τὴ Σάλπιγγα γαῦρα στὸ χέρι δράξε
κι' ἕνα μεγάλο κράξιμο μὲ τὴ φωνή της κράξε.
Φύσηξε μ' ὅλο τὸ βορηᾶ ποὺ ἀκοῦς βαθειὰ στὰ στήθη
καὶ πρὸς τὰ πλήθη σάλπισε καὶ σύναξε τὰ πλήθη.
Καὶ σὰν Προφήτης φάνταξε, σὰ γόης ἀγνάντια στάσου
κι' ὡς καὶ τοὺς νόμους ἄλλαξε μὲ τὰ σαλπίσματά σου.
Καὶ ξύπνα μέσ' στὶς μαλακὲς ζωὲς τῶν ἀδυνάτων,
τῶν ἔργων τὴν τραχειὰ ὁρμή, τὴ δίψα τῶν θανάτων ...

Ἀλλὰ ὁ μεγάλος τοῦ Γένους ποιητής, ὁ ποιητὴς τόσων μεγάλων ὁραμάτων καὶ εὐγενικῶν ἐπιδιώξεων, στρέφει στὴν «Πολιτεία καὶ Μοναξιὰ» καὶ ἀλλοῦ τὸ τραγούδι του, σὲ εἰδικώτερα ἐθνικὰ προβλήματα καὶ θέματα. Στρέφει μὲ εὐλάβεια τοὺς στίχους στὸ χλιοτραγουδισμένο νησὶ τῆς Κύπρου, στίχους ποὺ τοὺς ἀφιερώνει στὸν

πατέρα τῆς ἑλληνικῆς λαογραφίας Ν. Πολίτη. Ὁ ὕμνος αὐτὸς στὸ νησὶ τῆς Ἀφροδίτης ἀποτελεῖ ἕνα ἀπὸ τὰ πολλά του ἀφιερώματα στὸν ἀλύτρωτο Ἑλληνισμό :

Καλῶς μᾶς ἤρθατε παιδιά ! Στὴν Κύπρο τὴν ἀέρινη,
στὴν Μακαρία τὴ γῆ,
στάζει τὸ μέλι διαλεχτὸ σὰν πρῶτα; Ἀκόμα γίνεται
τ' ὁλόγλυκο κρασί;
Ἡ χαρουπιὰ ἡ ὁλόχλωρη λέει τὰ παλιὰ καὶ τ' ἄξια
τῆς ἀργυρῆς ἐλιᾶς;
Καὶ τ' ἀηδονάκι τραγουδεῖ στὴν εὐωδιὰ τοῦ λάδανου
τὰ πάθη τῆς καρδιᾶς;
Καλῶς μᾶς ἤρθατε παιδιά ! Στὴν Κύπρο τὴν πολύχαλκη,
στὴν καρποφόρα γῆ.
Ἀκόμα ἡ Μοῖρα τῆς ὀργῆς, ἡ Μοῖρα ὅλων τῶν ὁμορφων,
ξεσπάει καὶ καταλεῖ;
Λυσσάει μὲ τὴν ἀναβροχιά, μὲ τὴν ἀκρίδα μαίνεται
χτυπάει μὲ τὴ σκλαβιά ;
Στ' ὡραῖο πολύπαθο κορμὶ ἡ ἀγνὴ ψυχὴ δὲν ἔσβησε ;
Πέστε το ἐσεῖς παιδιά !
Καλῶς μᾶς ἤρθατε παιδιά ! Στὴν Κύπρο τὴν ἀέρινη,
στὴ Μακαρία τὴ γῆ.
Στ' ὡραῖο πολύπαθο κορμὶ ἡ ἀγνὴ ψυχὴ δὲν ἔσβησε.
Καὶ ζεῖ, καὶ ζεῖ, καὶ ζεῖ !...

Στὴν ἄλλη συλλογὴ τοῦ 1912, στοὺς « Καημοὺς τῆς λιμνοθάλασσας », προβάλει ἡ μαγεμένη νοσταλγία τῆς μικρῆς πατρίδας. Φλογοστεφάνωτες καὶ στρογγυλοφέγγαρες ψαροποῦλες, τὸ καλοκαίρι μὲ τὶς πάσσαρες καὶ τοὺς ἔρωτες ποὺ παραμονεύουν, τὰ γιασεμιά, ὁ ἄη-Συμιός, ὁ ξακουστὸς Μπαταριᾶς, οἱ νεράϊδες, ὁ πλάτανος, οἱ ἐλιές, τὰ ξωτικά, ὅλα ἀναδίδουν τὸ θυμίαμα τῆς νοσταλγίας στὸν ποιητὴ τῶν πενῆντα τριῶν χρόνων καὶ ἀποτελοῦν τὰ ἀθάνατα μνημεῖα τῆς παλαμικῆς τέχνης, τὰ εὐγενικώτερα ἀραβουργήματα τοῦ ἀθάνατου λυρικοῦ λόγου τῆς ἑλληνικῆς ποιήσεως. Ἡρωικὸς ψάλτης τοῦ Μεσολογγίου μὲ τὰ νεανικά του « Τραγούδια τῆς Πατρίδας » καὶ μὲ τὸ « Μεσολόγγι », λυρικὸς ὑμνωδὸς τώρα ὁ Παμαμᾶς μὲ τοὺς μαγεμένους στίχους τῶν « Καημῶν τῆς λιμνοθάλασσας », ὅπου τὴν θαυμαστὴ σειρὰ τῶν ἡρωικῶν τραγουδιῶν διαδέχονται παράδεισοι εἰδυλλίων, νεράϊδες σὲ ὁλόλευκα ἀκρογιάλια ποὺ παίζουν στοὺς ἀφροὺς καὶ βουτᾶνε στὸ βυθό, λίμνες ὀνειρεμένες μὲ ἔρωτες καὶ σάτυρους καὶ νύμφες ποὺ παίζουν καὶ χορεύουν, σειρῆνες καὶ γοργόνες ποῦ ζοῦνε τὴν εὐλογημένη ὥρα τοῦ Λυρισμοῦ καὶ τῆς μεγάλης ἑλληνικῆς στιγμῆς....

***

Ἡ ἐξόρμηση τοῦ 1912 ἐπαληθεύει ὅσα ὁραματίσθηκε ὅταν μὲ τὰ ἀθάνατα ἔπη του ξύπνησε στὸν ἑλληνισμὸ Διόνυσους καὶ Ἀπόλλωνες, Δίες καὶ Ἀφροδίτες, ἡρωικὰ Βυζάντια καὶ θρυλικοὺς Ἀκρίτες καὶ Διγενῆδες, ἁρματολοὺς καὶ κλέφτες τῶν βουνῶν καὶ γίγαντες τῶν θαλασσῶν τῆς μετὰ τὸ 1821 ἐποχῆς. Ἔρχεται ἡ νίκη τῶν ἡμίθεων τοῦ βαλκανικοῦ πολέμου καὶ ἡ ψυχή του πλημμυρίζει ἐθνικὴ ὑπερηφάνεια, μιὰ ὑπερηφάνεια τόσο δίκαιη ἀφοῦ πρῶτος αὐτὸς ἔβαλε τὸ θεμέλιο στὴν μεγάλη ἐξόρμηση γιὰ τὶς ἐθνικὲς διεκδικήσεις τοῦ ἑλληνισμοῦ, ἀφοῦ πρῶτος αὐτὸς εἶδε στὸ πέσιμο τὸ ἀνέβασμα καὶ στὴν στάχτη τὴ ζωή. Πανηγυρίζει λοιπὸν τόσο δίκαια ὁ Παλαμᾶς πάνω στὸ μεγάλο κατόρθωμα τῶν ἑλληνικῶν ὅπλων, πάνω στὴν κατάληψη τῆς Θεσσαλονίκης, τῆς ἱερῆς καὶ ἡρωικῆς αὐτῆς ἑστίας τοῦ Βουλγαροκτόνου. Ἡ συμφωνία ἡ ἡρωικὴ τῆς « Φλογέρας τοῦ Βασιλιᾶ » βλέπει ἐδῶ νὰ ἐκπληρώνεται ἕνα

σημαντικὸ μέρος της καὶ ὁ Παλαμᾶς γράφει τοῦτο τὸ ἐμπνευσμένο ἄρθρο στὴν «Ἀκρόπολη» τοῦ Γαβριηλίδη, μέσα στὶς ἰαχὲς καὶ τοὺς ἐνθουσιασμοὺς τῆς 27 Ὀκτωβρίου 1912:

«Χαρὰ μεγάλη χαίρεσαι, βασίλισσα τῆς Μακεδονίας, πρώτη χώρα, ὕστερ' ἀπὸ τὴ μεγάλη Πόλη, ποὺ μπροστά της δείχνεσαι Πατρίκισσα σωστὴ στὸ πλάϊ τῆς Αὐγούστας.

Π ο λ υ τ ί μ η τ η κ α ὶ κ λ ε ι ν ὴ π ό λ ι ς.

Αἰῶνες ὅλους ἐσὺ πηγὴ ἀστείρευτη τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς, καὶ γιὰ τὰ στρατιωτικά της κατορθώματα καὶ γιὰ τὴ δύναμή της τὴν ἐκπολιτιστική. Σὲ ζωγραφίζει ἡ Ἱστορία νὰ κρατᾶς μὲ τὸ ἕνα χέρι τὸ σπαθί, μὲ τὸ ἄλλο τὸ Βαγγέλιο. Χώρα ἀπὸ τὲς δυνατώτερες καὶ τὲς πλουσιώτερες τῆς Χριστιανωσύνης.

Ὁ Παῦλος κήρυξε σὲ σένα τὸ νέο Θεό, κι' ἐσένα διάλεξε λημέρι του ὁ Στρατιώτης Ἅγιος, τοῦ κόκκινου ἄλογου ὁ τροπαιοφόρος καβαλάρης. Ζωγράφοι ξακουστοὶ καὶ λογοτέχνες φύτρωσαν ἀπὸ τὰ χώματά σου. Παλληκαριὰ καὶ βιομηχανία, ἐμπόριο, τέχνη, θρησκεία, ὁ νοῦς ὁ Ἑλληνικὸς πρόκοψε μέσα στὰ κάστρα σου, χύθηκε ἀπὸ τοὺς δρόμους σου. Τῆς θρησκείας καὶ τῆς Τέχνης, τοῦ ἐμπορίου καὶ τοῦ πολέμου οἱ χρυσόπορτες νὰ ποὺ ξανοίγονται διάπλατες. Δέξου !!.....

.....

«Εἶναι γιὰ τὸ Βυζαντινὸ αὐτοκράτορα ἢ γιὰ τὸν Ἕλληνα κληρονόμο τοῦ θρόνου οἱ στίχοι τοῦτοι ἀπὸ τὴ «Φλογέρα τοῦ Βασιλιᾶ» καὶ τὸ ποίημα εἶναι γιὰ νὰ ξαναπαραστήσουν τὴν εἰκόνα ὡρισμένης ἱστορικῆς ἐποχῆς ἢ τὴν δόξα ἀκέριας τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς;

Κι' ἀπάνου ἀπ' ὅλα ἡ δόξα του πάει πρὸς τὴ χώρα ποὺ εἶναι
τὸ Πάγγαιο τὸ λογάρι της κι' εἶν' ἡ Θεσσαλονίκη
Βασίλισσά της κι' ἡ Ἔδεσσα μάννα της, βρυσομάννα,
κ ι ' ἕ ν α ι τ ο ῦ Σ λ ά β ο υ τ' ὄ ν ε ι ρ ο κ α ὶ τ ο ῦ Ρ ω μ η ο ῦ
ἡ λ α χ τ ά ρ α.
Ἁπλώνεται κι' ὀργώνεται κι' ἀνθίζει καὶ πατιέται
στὴ μέση τοῦ Ἀλιάκμονα καὶ τοῦ Ἀξιοῦ ποὺ πάντα
ποτάμια ντελητόταμα, Βαρδάρι καὶ Βιστρίτσα,
δὲ στέκουν, ὅλο ξεχειλᾶν κι' ἀγιεύουνε καὶ τρέχουν
καὶ τὴ φυλάγουν καὶ τὴ ζοῦν τὴ χώρα.....
.....
Κι' ἀπάνου ἀπ' ὅλα ἡ δόξα του πάει κι' ἔρχεται στὴ χώρα,
καὶ διαβατάρα ἀπὸ παντοῦ σπιτώθηκε ἐδῶ, κι' ἤρθε !...
.....
Κι' ἀφοῦ ἀγωνίστηκε τρανὸς τὸ δοξασμένο ἀγῶνα,
στάθηκε. Ἀνάπαψη; Ποτέ !!... ».

Ὁ ἴδιος ἐνθουσιασμὸς καὶ πολὺ μεγάλη ὑπερηφάνεια κατακλύζουν τὸν Παλαμᾶ καὶ ὅταν τὰ ἑλληνικὰ στρατεύματα συνεχίζουν τὴν ἐπικὴ πορεία τους καὶ κατακτοῦν ὁλόκληρη τὴν ἑλληνικὴ Ἤπειρο, ὁλόκληρη τὴ Μακεδονία καὶ ἐν συνεχείᾳ τὴ Θράκη στὰ μετέπειτα χρόνια.

Τὰ χρόνια περνοῦν καὶ ὁ ποιητὴς ἐξακολουθεῖ νὰ δίνει μὲ τοὺς στίχους του καταρράκτες ἀπὸ ἑλληνικὸ φῶς.

Μιὰ ἀφιέρωση ποὺ βρίσκουμε στοὺς «Β ω μ ο ύ ς», στὴ συλλογὴ ποὺ ἐκυκλοφόρησε ὁ ποιητὴς τὸ 1915, φανερώνει τὴν μεγάλη ἀνησυχία ποὺ φέρνει τὸ βάρος τῆς ἡλικίας στὸν ἐθνικό μας τραβαδοῦρο. Νὰ εἶναι τάχα ἀνησυχία γιὰ τὴν τύχη τοῦ ἔργου του, ἀνησυχία γιὰ τὸν ἑαυτό του ἢ ἀνησυχία γιὰ τὰ μελλούμενα τῆς νέας γενιᾶς, ποὺ τόσο ἡρωικὰ καὶ ἐξιδανικευμένα τὰ ὁραματίσθηκε; Κάτι ἀπ' ὅλα δεί-

χνουν οἱ στίχοι στὸ ποίημα «Ἀ φ ι έ ρ ω σ η» τῶν «Βωμῶν», ὅταν ὁ ποιητής, βλέποντας τὰ μεγάλα προβλήματα ποὺ γεννῶνται τριγύρω του ἐκμυστηρεύεται :

...Μιὰ νύχτα μοῦ εἶπε : «Ἔλα ! » Καὶ μοῦ ἔδειξε τὸ μνῆμα.
Κι' ἀκόμα τὸ παντέχω κι' ἀκόμα λαχταρῶ,
μεγάλο, θαρρεμένο, τὸ τελευταῖο τὸ βῆμα,
μαζί σου πρὸς τοῦ ὡραίου θανάτου τὸ χορό.
Μὰ ἐσὺ καὶ τοῦ κράχτη λόγου ὅρκου σου ἀπαρνήτρα,
σὰν πρῶτα ζεῖς καὶ στέκεις καὶ δὲν ταράζεσαι,
καὶ τοῦ περιβολιοῦ σου τὰ ρόδα καὶ τὰ κίτρα
πάντα, Ἄνοιξη, Μητέρα, πλούσια τὰ γνοιάζεσαι.
Καὶ σὲ προσμένω ἀκόμα σὰν τὴ φωνὴ τοῦ κράχτη.
Ἄ ! Τί μοῦ γνέθεις, Μοῖρα, στὸ μαῦρο σου τ' ἀδράχτι !

Βαθειὰ ἀλληγορικὸ τὸ ποίημα αὐτὸ ἀπεδόθη ἀπὸ πολλοὺς σὲ ἀνησυχία τοῦ ποιητοῦ γιὰ τὸ ἔργο του καὶ τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό του, ἀλλὰ ἀπὸ πολλοὺς ἐπίσης στὰ ὅσα ἐπρομηνοῦσε ὁ μεγάλος πρῶτος παγκόσμιος πόλεμος καὶ ἡ ἐσωτερικὴ κατάσταση τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων. Καὶ οἱ δύο ἀπόψεις ἔχουν τὴν βάση τους, ἀφοῦ ὁ Παλαμᾶς ἔγραψε πολλὰ ποιήματα καὶ ἄρθρα του καὶ γιὰ τοὺς πολιτικοὺς ἀγῶνες τοῦ Ἔθνους.

***

Τὰ χρόνια ποὺ ἐπακολουθοῦν δὲν παύουν νὰ προσφέρουν στίχους τοῦ ποιητῆ μὲ μυστικοὺς κόσμους τῶν περασμένων καὶ τῆς ἐποχῆς του, παραμυθένιες χῶρες ποὺ ζοῦν καὶ καρποφοροῦν. Οἱ σοφὲς σκέψεις, πολιτεῖες ἡρωικές, σκληρὲς πραγματικότητες μὲ ὀργιαστικὴ πάντοτε φαντασία. Θρῦλοι καὶ παραδόσεις ζωντανεύουν κόσμους τοῦ ἑλληνισμοῦ καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ Γένους δὲν παύει νὰ θερμαίνεται, νὰ ζωογονεῖται, νὰ ἀναπτερώνεται καὶ νὰ παρασύρεται στὶς ὑψηλὲς κορφὲς τῶν αἰωνίων ἰδεῶν του. Ἔχει τιμηθῆ ὁ ποιητὴς ἀπὸ τὸ 1914 μὲ τὸ Ἐθνικὸ Ἀριστεῖο τῶν Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν καὶ ἡ Πολιτεία τοῦ ἔχει δώσει τὴν τιμητικὴ θέση ποὺ τοῦ ἁρμόζει.

Ἀπὸ τὸ 1913 ἔχει ἐκδόσει καὶ τὸ μοναδικό του δράμα «Τρισεύγενη» καὶ πλῆθος κριτικῶν ἔργων του γιὰ τὸν Κρυστάλλη (1894), γιὰ τὸν Σολωμὸ (1901), τὰ κριτικὰ «Ὁράματα», σὲ δύο τόμους τοῦ 1904 — 1907, τὰ ἄλλα κριτικὰ γιὰ τὸν Ἀριστοτέλη Βαλαωρίτη, τὸν Βιζυηνὸ καὶ τὸν Ἰούλιο Τυπάλδο στὰ 1914 καὶ 1916. Ἀκολουθεῖ τὸ λαογραφικὸ κριτικὸ βιβλίο «Πῶς τραγουδᾶμε τὸ θάνατο τῆς κόρης» στὰ 1918, οἱ «Πεζοὶ δρόμοι» σὲ τρεῖς τόμους τοῦ 1929 — 1832 καὶ πολλὰ ἄλλα κριτικὰ δοκίμια καὶ μεταφράσεις. Καὶ αὐτὰ χωρὶς νὰ λείπουν οἱ διαδοχικὲς ποιητικὲς συλλογές, ἀφοῦ τοὺς «Βωμούς» τοῦ 1915 διεδέχονται τὰ «Παράκαιρα» καὶ τὰ «Δεκατετράστιχα» τοῦ 1919, οἱ «Πεντασύλλαβοι καὶ τὰ παθητικὰ κρυφομιλήματα» τοῦ 1925, οἱ «Δειλοὶ καὶ σκληροὶ στίχοι» τοῦ 1928, τὰ «Περάσματα τῶν τετραστίχων» καὶ ὁ «Κύκλος τῶν τετραστίχων» στὰ 1929, ἡ «Ξανατονισμένη μουσικὴ» στὰ 1930, «Περάσματα καὶ χαιρετισμοὶ» στὰ 1931, «Ἱσπανία» στὰ 1934, «Νύχτες τοῦ Φήμπου» στὰ 1935 καὶ ἄλλα. Παντοῦ στὶς συλλογὲς προβάλλει ἡ Ἑλλάδα ὅλων τῶν ἐποχῶν, πόθοι καὶ αἰσθήματα τῶν μεγάλων καὶ τῶν ταπεινῶν ἀνθρώπων, ὅλα προσωποποιημένα σὲ μιὰ ζωὴ ξεχωριστὰ δική τους. Οἱ φιλοσοφικὲς ἀλήθειες, τὸ κήρυγμα τῆς αὐτοθυσίας, τῆς ἀρετῆς καὶ τοῦ ἡρωισμοῦ, εἶναι στοιχεῖα διάχυτα στὰ στενὰ ὅρια ὅλων αὐτῶν τῶν συλλογῶν τοῦ ἥρωα ποιητῆ.

Τὸ ἀποκορύφωμα τῆς μετὰ τὰ 1915 ἡρωικῆς προσφορᾶς τοῦ Παλαμᾶ ἴσως εὑρίσκεται στοὺς «Δ ε ι λ ο ὺ ς κ α ὶ σ κ λ η ρ ο ὺ ς σ τ ί χ ο υ ς» τοῦ 1928, ὅπου ὁ ποιητὴς βροντοφωνεῖ μὲ τὸ τόσο γνώριμο μέτρο :

Ἑ λ λ ά δ α, ἀ κ έ ρ ι ο ς ὁ ἄ ν θ ρ ω π ο ς ε ἶ ν α ι δ ι κ ή σ ο υ γ έ ν ν α !

(Συνεχίζεται)

ΕΟΡΤΗ ΕΠΙ ΤΗ ΛΗΞΕΙ ΤΗΣ Β' ΠΕΡΙΟΔΟΥ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΩΝ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Ὑπὸ κ. **ΚΩΝ. ΑΚΡΙΒΟΥ**

Εἴκοσι σκηνές, κάτω ἀπὸ τὴν σκιὰ τῶν πεύκων, ἑκατὸ μέτρα ἀπὸ τὴν θάλασσα. Μία σημαία ποὺ κυματίζει ἀπὸ τὴν λεπτὴ-λεπτὴ αὔρα ποὺ στέλνει τὸ κῦμα.

Διακόσιες χαρούμενες φωνές, φωνὲς παιδικές, φωνὲς ἀθῶες, νὰ τί εἶναι ἡ κατασκήνωσις τοῦ Ἀρχηγείου τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων στὸν Ἅγιο Ἀνδρέα. Μιὰ χαρούμενη πολιτεία, μία πολιτεία ἰδανική, χωρὶς τὸν θόρυβο τῆς πόλεως, τὴν ἀγωνία τῆς καθημερινῆς ζωῆς.

Ψυχαγωγίες καθ' ὁμάδες καὶ κατὰ κοινότητες, ἀνιχνευτικὰ παιχνίδια, διαγωνισμοί, πὶγκ-πόγκ, βόλεϋ, μπάσκετ, σκάκι, ντάμα, δίνουν τὴν ἐντύπωσι ὅτι βρίσκεσαι σὲ μιὰ ὀνειρεμένη πόλι. Ὅλα σφύζουν ἀπὸ ζωή ! Καὶ πάνω ἀπὸ ὅλα τὰ στελέχη. Ὅλα μὲ τὴν ἀγάπη, τὸ παράδειγμά τους πρὸς τὰ παιδιά, τὰ πρωινὰ συνθήματα, τὶς μορφωτικὲς ὁμιλίες, τὴν προσευχὴ πρωὶ καὶ βράδυ, συνεχίζουν τὴν ἀγωγὴ καὶ τὴν μόρφωσι ποὺ δίνει τὸ σχολεῖο καὶ τὸ σπίτι. Καὶ στὸ τέλος ἡ ἐπισφράγισις τόσων καὶ τόσων προσπαθειῶν, ποὺ μόνον ὅσοι τὶς ὑφίστανται τὸ καταλαβαίνουν, εἶναι ἡ ἀποχαιρετιστήριος ἑορτή.

Τὸ πρῶτο μέρος τῆς ἑορτῆς ἄνοιξε μία προσευχὴ τῶν παιδιῶν καὶ μία μικρὰ εἰσήγησις τῆς ὑπαρχηγοῦ. Ἀκολούθως ἡ ὁμαδάρχις Μελετοπούλου Χρυσούλα, ἀπέδωσε πολὺ ὄμορφα τὸ ποίημα «Ἑλληνόπουλο», γιὰ νὰ ἀκολουθήσῃ τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσι τῆς δίδος Ντίνας Ζαχαρίου τραγούδι «Γιὰ σὲ γλυκειὰ πατρίδα μου».

Τὸ βάρος, ὅμως, τοῦ ψυχαγωγικοῦ μέρους ἦταν τὸ κωμικὸ σκέτς «Ἡ κληρονομιὰ τοῦ μπάρμπα Θωμᾶ». Πρόκειται γιὰ δύο ἀπατεῶνες οἱ ὁποῖοι θέλουν νὰ σφετερισθοῦν τὴν περιουσία ἑνὸς πλουσίου γέροντος, τοῦ μπάρμπα Θωμᾶ καὶ γι' αὐτὸ ἀκριβῶς τὸν νοσηλεύουν σπίτι τους ὅταν πλησιάζῃ τὸ τέλος του. Τοὺς δυὸ ἀπατεῶνες πολὺ ὡραῖα παρέστησαν ἡ Ὀλυμπία Γκίκα καὶ ἡ Ἰωάννα Λεμπέση, ἐνῶ τὸν κὺρ Ἀναστάση ἔπαιξε ἡ Κωστούλα Γκίκα.

Στιγμιότυπον ἀπὸ τὸ «Κρῖμα» τοῦ Γ. Δροσίνη.

Ἱκανοποιητικὲς ἦσαν στὸν ρόλο τους ἡ Ἐλπὶς Μπιτούνη, ὡς ἰατρός, ἡ Ἑλένη Σιδέρη καὶ ἡ Στέλλα Κοκκολάκη, ὡς συμβολαιογράφος καὶ βοηθὸς συμβολαιογράφου. Στὸ ἴδιο μέρος τοῦ προγράμματος ἡ Ἑλένη Σαραντάκου καὶ ἡ Ἐλπίδα Μπιτούνη, ἀπέδωσαν πολὺ ὄμορφα ἡ πρώτη τὸ ποίημα «Ἡ μάννα ξαγρυπνάει» καὶ ἡ δευτέρα τὴν «Διαθήκη» τοῦ Σουρῆ. Ἂν ὅμως ὁ μπάρμπα Θωμᾶς ἔδωσε τόσο κέφι, τὸ «Κρῖμα» τοῦ Δροσίνη, ποὺ ἐπηκολούθησε, χρωμάτισε ἔντονα τὴν γιορτή.

Ἡ δὶς Ρέννα Μπεχράκη, κράτησε πολὺ ἱκανοποιητικὰ τὸν ρόλο τοῦ ἀνθρώπου ποὺ ἐξομολογεῖται, ἐνῶ οἱ δύο ἄλλοι ρόλοι τοῦ «Παπᾶ» καὶ τοῦ «Ἑτοιμοθα-

νάτου», ἔδωσαν ἕνα σοβαρὸ φόντο στὸ «Κρῖμα». Μετὰ τὸ ποίημα «Προσευχὴ» ἀπὸ τὴν Μαρία Καλογεροπούλου, ἔκλεισε πολὺ ὄμορφα τὸ πρῶτο μέρος τῆς γιορτῆς.

Τὸ δεύτερο μέρος ἄνοιξε πάρα πολὺ ὡραῖα ἕνα γκρούπ ἀπὸ τέσσερες κοπελλίτσες, οἱ ὁποῖες ἀπέδωσαν χορεύοντας τὸ γνωστὸ βάλς «Τὰ κύματα τοῦ Δουνάβεως». Ἀκολούθησε τὸ ποίημα «Δάσος» ἀπὸ τὴν Ἑλένη Τριανταφυλλοπούλου καὶ τὸ κωμικὸ σκέτς «Ἐν τάξει πατριώτη».

Ἀλλὰ τὸ βαρὺ πυροβολικὸ τῆς γιορτῆς, ἦταν ἡ «Συγχώρησις». Εἶναι μία ἀληθινὴ ἱστορία γιὰ τὸν Ἅγιο Διονύσιο, γραμμένη ἀπὸ τὸν Ἀνδρέα Μαρτζώκη.

Στιγμιότυπον ἀπὸ τὴν «Συγχώρησι» τοῦ Α. Μαρτζώκη.

Πρὸς τὸ τέλος τοῦ δευτέρου μέρους ὁ ἀρχηγὸς τῶν κατασκηνώσεων Ἀστυνόμος Α' κ. Ν. Ἀθανασόπουλος στὸν λόγο του εἶπε μεταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς:

«Ἀξιότιμοι κύριοι, ἀγαπητά μου παιδιά. Ἐπὶ τῇ λήξει τῆς δευτέρας κατασκηνωτικῆς περιόδου, ἀπευθύνω τὸν πλέον ἐγκάρδιον χαιρετισμόν μου πρὸς ἅπαντας καὶ εὔχομαι πρὸς ὑμᾶς καὶ τὰς οἰκογενείας σας πᾶσαν εὐτυχίαν καὶ χαράν.

Εἶμαι βέβαιος ὅτι ἡ σημερινή μας ἑορτὴ σᾶς ἐχάρισεν ὡραίας συγκινήσεις καὶ θὰ ἠσθάνθητε μεγάλον ἐνθουσιασμὸν καὶ ὑπερηφάνειαν διὰ τὴν ἑλληνικὴν γενεὰν ποὺ ἔρχεται.

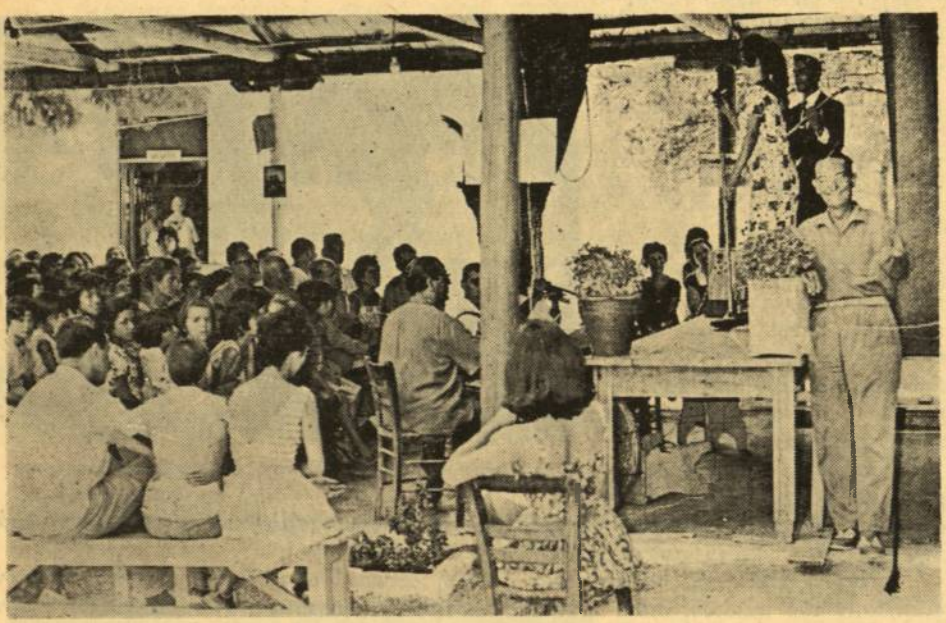
Ἐπίσης θὰ διαπιστώσατε ἀκόμη ὅτι ἡ κατασκήνωσις εἶναι χαλκεῖον, διὰ τὴν διάπλασιν τοῦ παιδιοῦ, διότι αὕτη ὡς ἰδιότυπος ὀργανισμός, ἐνῶ ἔχει ἔντονον τὸν χαρακτῆρα τοῦ σκοποῦ πρὸς παροχὴν περιθάλψεως εἰς τὸ παιδί, ἔνα τοιουτοτρόπως ἐπιτευχθῇ ἡ βελτίωσις τῆς ὑγείας του, συνδυάζει μὲ ἐξ ἴσου ἔντονον χρείαν τὸν σκοπὸν τῆς διαπαιδαγωγήσεως τοῦ παιδιοῦ.

... Χαιρετίζω ὅλους τοὺς παρισταμένους καὶ εὔχομαι ὅπως ὁλοκληρωθῇ καὶ βελτιωθῇ ἀκόμη ἡ παιδικὴ κατασκήνωσις τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, εἰς τὴν λειτουργίαν τῆς ὁποίας συμβάλλει τὰ μέγιστα κατ' ἔτος ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Σώματος κ. Θεόδωρος Ρακιντζῆς. Ἐπίσης εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ εὐχαριστήσω καὶ δημοσίᾳ τὸν ἀξιότιμον Δήμαρχον Πειραιῶς κ. Ντεντιδάκην, ὅστις κατ' ἔτος συμπαρίσταται εἰς τὰς ἀποχαιρετιστηρίους ἐκδηλώσεις μας, παραχωρῶν προθυμότατα τὰ ὑλικὰ μέσα διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἑορτῶν, τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν τοῦ ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας, διὰ τὴν παραχώρησιν τοῦ χώρου καὶ τὴν συμβολικὴν χρηματικὴν ἐνίσχυσιν, καὶ τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Χωροφυλακῆς, παρὰ τῷ Ὑφυπουργείῳ Ἐσωτερικῶν, διὰ τὴν διάθεσιν τῶν σκηνῶν πρὸς στέγασιν τῶν κατασκηνωτῶν.

Θὰ ἦτο παράλειψις, νὰ μὴν συγχαρῶ καὶ εὐχαριστήσω ἐκ τῆς θέσεως ταύτης τὴν ἀκούραστον καὶ ἐκλεκτὴν βοηθόν μου δίδα Ἰωάνναν Ἀκρίβου, ὑπαρχηγόν, ἥτις, λόγω τῆς μορφώσεώς της, τῆς μακροχρονίου κατασκηνωτικῆς πείρας καὶ τῆς θέσεώς της ἐν τῇ κοινωνίᾳ, τυγχάνουσα ἐπιμελήτρια τοῦ Δικαστηρίου Ἀνηλίκων Ἀθηνῶν, συντελεῖ κατ' ἔτος μεγάλως εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς λειτουργίας τῶν δύο κατασκηνωτικῶν περιόδων. Ἐπίσης ὀφείλω νὰ εὐχαριστήσω καὶ δημοσίως τὸν κ. Κωνσταντῖνον Ἀκρίβον, τελειόφοιτον Φυσικῆς, υἱὸν συνταξιούχου Ἀστυνο-

μικοῦ Διευθυντοῦ, ὅστις ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν προσφέρει τὰς ὑπηρεσίας του εἰς τὴν κατασκήνωσιν, ὡς ὑπαρχηγὸς ταύτης καὶ ὅστις διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς σημερινῆς ἑορτῆς συνετέλεσε τὰ μέγιστα. Περαίνων ἀναφωνῶ Ζήτω ἡ 'Ελλὰς—Ζήτω ὁ Βασιλεύς».

Τὴν ἀποχαιρετιστήριον ἑορτὴν ἐτίμησαν μὲ τὴν παρουσία των ὁ 'Αστυνομικὸς Διευθυντὴς Α' κ. Δημοσθένης Χανδρινός, ὁ 'Αστυνομικὸς Διευθυντὴς Β' κ. Νικόλαος Μπιτούνης, ἀξιωματικοὶ τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τῆς 'Αεροπορίας, ὁ δημοτι-

Καλλιτέχνες, εὐγενῶς προσφερθέντες, ψυχαγωγοῦν τοὺς προσκεκλημένους καὶ τὶς μικρὲς κατασκηνώτριες, εἰς τὰς παιδικὰς κατασκηνώσεις τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων, εἰς τὸν "Αγιον 'Ανδρέαν 'Αττικῆς.

κὸς Σύμβουλος Πειραιῶς κ. Π. 'Ισμαῆλος, ὁ Διευθυντὴς τοῦ 'Αναμορφωτηρίου Κορυδαλλοῦ κ. Προκοπίδης, οἱ 'Αστυνόμοι κ. Παπαλυμπέρης, Πλεύρης, Γεωργίου, καὶ ἄλλοι ἀξιωματικοὶ καὶ κατώτεροι ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι, ἀντιπροσωπεία ἀπὸ τὶς γειτονικὲς κατασκηνώσεις, οἱ γονεῖς τῶν κατασκηνωτριῶν καὶ πλῆθος κόσμου.

'Εδῶ στὸν "Αγιο 'Ανδρέα, ὕστερα ἀπὸ λίγο καιρὸ θὰ πάψουν νὰ ἀκούγωνται οἱ χαρούμενες φωνὲς τῶν παιδιῶν. Τὰ δένδρα θὰ λένε μόνο τὸ παγωμένο τραγούδι τοῦ βοριᾶ καὶ ἡ φουρτουνιασμένη θάλασσα θὰ φθάση πάλι ψηλὰ-ψηλὰ μέχρι τὰ σύρματα τῆς κατασκηνώσεως. Τότε θὰ ἔχη κλείσει μιὰ σελίδα ἀκόμη τῆς ζωῆς τόσων ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι ἀργότερα θὰ γίνουν ὥριμοι ἄνδρες καὶ νοικοκυρές, μὲ παιδιὰ καὶ σπιτικό.

Οἱ ἀναμνήσεις ὅμως αὐτῶν τῶν ὡραίων ἡμερῶν, θὰ μείνουν ἀνεξίτηλα γραμμένες στὶς καρδιὲς ὅλων αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων. Κι' ἂν ἀκόμη τὰ χρόνια περάσουν τὸ μέρος αὐτὸ ποὺ ὠργώθηκε ἀπὸ τὴν γεμάτη ζωὴ παρουσία τόσων ἀνθρώπων, θὰ θυμίζη σὲ ὅλους αὐτὲς τὶς γεμάτες ἥλιο ἡμέρες...

Κ. ΑΚΡΙΒΟΣ

Τὸ Κινηματογραφικὸν Συνεργεῖον τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων

Ὑπὸ Ὑπαστυν. Α΄ κ. **ΙΩΑΝΝΟΥ ΡΑΪΚΟΥ**

Ὅπως πέρυσι ἔτσι καὶ ἐφέτος τὸ Κινηματογραφικὸν Συνεργεῖον τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων, μετέβη εἰς Κέρκυραν καὶ Πάτρας καὶ προέβαλε δωρεὰν σειρὰν κινηματογραφικῶν ταινιῶν, βάσει προγράμματος τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας. Τόσον εἰς τὴν Κέρκυραν, ὅσον καὶ εἰς τὰς Πάτρας, ἡ παρουσία τοῦ Κινηματογραφικοῦ Συνεργείου καὶ αἱ ὑπ' αὐτοῦ δοθεῖσαι παραστάσεις ἐνεθουσίασαν τὸ κοινὸν τῶν δύο πόλεων καὶ προεκάλεσαν τὰ εὐμενέστατα σχόλια τόσον τοῦ κοινοῦ, ὅσον καὶ τῶν τοπικῶν ἐφημερίδων.

Τὰ κατωτέρω παρατιθέμενα σχόλια τοῦ Κερκυραϊκοῦ καὶ Πατραϊκοῦ τύπου, παρέχουν ζωηρὰν τὴν εἰκόνα τῆς ἐπιτυχίας, τὴν ὁποίαν καὶ ἐφέτος ἐσημείωσε τὸ Κινηματογραφικὸν Συνεργεῖον.

Νά τί γράφει σχετικῶς ἡ ἐφημερὶς «Κερκυραϊκὴ» τῆς 20-8-63:

«Τὰς πλέον ἀγαθὰς καὶ ἐνθουσιώδεις ἐντυπώσεις ἀφήνει τὸ ἀπερχόμενον σήμερον διὰ Πάτρας Κινηματογραφικὸν Συνεργεῖον τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων.

Ἔφθασεν εἰς τὴν Κέρκυραν εἰς μίαν ἐποχὴν μεγάλης τουριστικῆς κινήσεως, μὲ ἀποτέλεσμα τὰ περισσότερα προγράμματά του νὰ παρακολουθήσουν καὶ χιλιάδες ξένοι ἐπισκέπτται τῆς Κερκύρας, οἱ ὁποῖοι ἐξεδήλωσαν τὴν χαράν των ἀλλὰ καὶ τὴν ἔκπληξίν των διὰ τὸ μικρὸν «Σινεὰκ» τὸ ὁποῖον ἐλειτούργησεν εἰς τὴν πόλιν μας. Καὶ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς ἦτο λίαν ὠφέλιμος καὶ ἀξιόλογος ἡ προσφορὰ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Συνεργείου πρὸς τὴν πρώτην τουριστικὴν πόλιν τῆς Ἑλλάδος.

Ἀλλὰ καὶ τὸ Κερκυραϊκὸν κοινὸν κατέκτησε κατὰ πανηγυρικὸν τρόπον ὁ κινηματογράφος τῆς Ἀστυνομίας μὲ ἀποτέλεσμα νὰ συγκεντρώνωνται εἰς ἑκάστην προβολὴν ἄνω τῶν 3.000 θεατῶν, πάσης τάξεως καὶ ἡλικίας.

Αἱ ταινίαι του ἦσαν θαυμάσιαι. Πολλαὶ ἀπ' αὐτὰς ἔχουν κερδίσει διεθνῆ βραβεῖα, ὅπως ἀναφέρεται ἐπὶ τῶν τίτλων των. Ἔγχρωμοι, διδακτικαί, τουριστικαί, μουσικαὶ καὶ ψυχαγωγικαὶ αἱ προβληθεῖσαι ταινίαι, προσέφερον μίαν ἐκλεκτὴν πνευματικὴν τροφὴν εἰς τὸ Κερκυραϊκὸν κοινόν. Ἐντύπωσιν προεκάλεσεν ἡ ὑπὸ θαυμασίας μαντολινάτας ἐκτέλεσις Κερκυραϊκῶν ἀσμάτων τὰ ὁποῖα ἐγοήτευσαν τὸ κοινόν μας.

Πλούσιος ὁ ἀπολογισμὸς τῶν πεπραγμένων τοῦ Κινηματογραφικοῦ Συνεργείου τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ εἶναι ἄξιος παντὸς ἐπαίνου ὁ δραστήριος καὶ φιλοπρόοδος Ἀρχηγὸς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος κύριος Θεόδωρος Ρακιντζῆς διὰ τὴν δημιουργίαν τοῦ τόσον ἀποδοτικοῦ αὐτοῦ Συνεργείου τῆς χαρᾶς, τὸ ὁποῖον τιμᾶ τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα καὶ ἀποτελεῖ σπουδαῖον συντελεστὴν διὰ τὴν καλλιέργειαν καὶ ἀνάπτυξιν καλῶν σχέσεων Ἀστυνομίας καὶ κοινοῦ.

Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων μὲ τὸν μικρὸν αὐτὸν κινηματογράφον της, ἀποδεικνύει ὅτι ἔχει ἀντιμετωπίσει σοβαρῶς καὶ κατὰ τὸν πλέον ψυχολογημένον τρόπον τὰ μεγάλα λαϊκὰ αἰτήματα τῆς ἐποχῆς μας.

Τὴν προβάλλομεν ὡς παράδειγμα κοινωνικῆς δραστηριότητος. Καὶ τὴν συγχαίρομεν εἰλικρινῶς καὶ ἀνεπιφυλάκτως».

Ἡ «Ἐφημερὶς τῶν Εἰδήσεων» τῆς Κερκύρας τῆς 20-8-63, εἰς τὸ καθημερινόν της χρονογράφημα, γράφει μεταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς:

«....Σκοπὸς ποὺ κινεῖται τὸ συνεργεῖο τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων δὲν εἶναι μονάχα ἡ προσφορὰ μιᾶς ταινίας μορφωτικῆς, ψυχαγωγικῆς, μουσικῆς, τύπου «ζουρνάλ», ἢ ὅτι ἄλλο, ποὺ λίγο-πολὺ καθένας μπορεῖ νὰ τὴ δεῖ πρὸ πάντων τὸ καλοκαίρι ποὺ

τὸ εἰσιτήριο εἶναι στὰ μέτρα καὶ τῶν μικρῶν ἀκόμα παιδιῶν. Μιὰ προσπάθεια γίνεται. Μιὰ προσπάθεια ἄξια κάθε προσοχῆς, κάθε ἐπαίνου...

... Γνωρίζουμε τὸν ἀστυφύλακα μὲ τὸ μαστίγιο στὸ χέρι. 'Ο μπαμπούλας τῶν μικρῶν παιδιῶν. Φόβος καὶ τρόμος. Κι' ἀπομένει ὕστερα ἕνα κατάλοιπο στὴν ψυχὴ κι' ὅταν ἀκόμα μεγαλώσουμε. Γιατὶ καὶ τότε ἐπιτελώντας τὸ «δυσάρεστο χρέος» σὲ ἀντιδικία πάντοτε θὰ βρεθεῖ μαζί μας. Πόσες φορὲς δὲ μὲ βαρειὰ τὴν καρδιὰ καὶ μὲ πικρὴ δυσαρέσκεια... Εἶναι τὸ καθῆκον.

'Απὸ κεῖ καὶ πέρα ὅμως ὅταν τραβηχτεῖ ἡ αὐλαία, ὅταν φύγει τὸ πηλίκιο, ἡ στολὴ καὶ τὸ ριγωτὸ περιβραχιόνιο, ὁ ἀστυφύλακας δὲν εἶναι πιὰ ἀστυφύλακας. Εἶναι ὁ συνάνθρωπος. Κι' αὐτὸς ὁ συνάνθρωπος, παρέργως ἔρχεται νὰ μᾶς ἐπισκεφτεῖ, νὰ ἐπικοινωνήσει μαζί μας, νὰ μᾶς καλέσει σὲ μιὰ συμφιλίωση προβάλλοντάς μας ἕνα ἔργο μορφωτικό, ψυχαγωγικό, μουσικό, τύπου «ζουρνάλ», ὅ,τι. Δὲν μᾶς καλεῖ νὰ ἐκστασιαστοῦμε μπροστὰ στὴν ὀθόνη του. 'Η πρόσκλησή του εἶναι ἡ πρόσκληση τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν ἄνθρωπο. Τοῦ ἀνθρώπου ποὺ ἐμεῖς τὸν νομίζουμε ἄψυχο ρομπότ. Τύχαμε στὴν παράσταση κι' ἀκούσαμε τοῦτο τὸ παραστατικὸ ἀπὸ ἑξάχρονα χείλη.

—Μπαμπᾶ, εἶναι καὶ καλοὶ οἱ ἀστυφύλακες ἀφοῦ δείχνουν σινεμὰ χωρὶς χρήματα;

Δὲν εἶναι «καὶ καλοὶ» οἱ ἀστυφύλακες, ὄχι. Εἶναι ἁπλῶς σὰν κι' ἐμᾶς καλοί. Καὶ ξέρουν νὰ σέβωνται. 'Ασύγκριτες σὲ ποιότητα οἱ ταινίες οἱ ἐφετεινές. 'Οκτὼ φορὲς βραβευμένη ἡ μία. 'Επιβεβαίωση στοῦ λόγου τὸ ἀσφαλὲς ἡ συρροὴ τοῦ κόσμου. Πάνω ἀπὸ 2.500 ἄτομα, ἂν τὸ μάτι μας ἔκοψε καλά, σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς προβολὲς παρακολουθήσαμε. 'Ενθουσιασμὸς καὶ ἀπὸ τὸ θέαμα καὶ ἀπὸ τὸ ἄκουσμα...».

Τέλος ἡ ἐφημερὶς τῶν Πατρῶν «Πελοπόννησος» τῆς 21-8-63, γράφει εἰς σχετικόν της σημείωμα.

«'Αφίχθη χθὲς ἐνταῦθα τὸ κινηματογραφικὸν συνεργεῖον τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως προβῇ εἰς τὴν προβολὴν ψυχαγωγικῶν, μορφωτικῶν καὶ πατριωτικῶν ταινιῶν εἰς τὰς συνοικίας τῶν Πατρῶν.

Πέρυσι, ὡς γνωστόν, τὰς προβολὰς αὐτὰς εἶχον παρακολουθήσει χιλιάδες συμπολιτῶν, ἀποκομίσαντες ἀρίστας ἐντυπώσεις».

Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΣ

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ», μὲ τὴν πλουσίαν ἐπιστημονικὴν καὶ ἐγκυκλοπαιδικὴν ὕλην των, κατέστησαν ὁ ἀπαραίτητος σύντροφος τῶν ἀστυνομικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν πρόοδον αὐτῶν.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ι. ΡΑΪΚΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν.

Κοκκίνου Νικολάου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Γιαννούλη Χαλεπᾶ, στὸ τέρμα τῆς λεωφορειακῆς γραμμῆς Ἄνω Πατησίων (Κυπριάδου).

Ὁ Νικόλαος Κόκκινος, συνθέτης λαϊκῶν τραγουδιῶν μὲ γνήσιο ἑλληνικὸ χρῶμα καὶ ἀπηλλαγμένων τῶν ξένων ἐπιδράσεων, ὡς «ὁ Μάης», «Ἂν μ' ἀγαποῦσες», «Πεταλούδα» κλπ., γεννήθηκε στὴν Ἀθήνα τὸ 1861 καὶ ἀπέθανε τὸ 1918.

Κόκκου Δημητρίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Μιστριώτου 25, μιὰ στάσι μετὰ τὴν πλατεῖα Κολιάτσου.

Ὁ Δημήτριος Κόκκος, ποιητὴς καὶ κωμειδυλλιογράφος, γεννήθηκε στὴν Ἀνδρίτσαινα τὸ 1856, πλὴν κατήγετο ἀπὸ τὴ Νάξο. Διετέλεσε συνεργάτης τῶν σατιρικῶν ἐφημερίδων «Ρωμηός», «Ραμπαγᾶς», «Ἄστυ», «Μὴ χάνεσαι» καὶ τῆς «Ἀκροπόλεως». Τὸ 1891, καὶ ἐνῶ σὲ κάποιο θέατρο ἐπαίζετο τὸ ἔργο του «ἡ Λύρα τοῦ Γέρο Νικόλα», ἕνας λοχίας θεατής, νομίζοντας ὅτι ὁ Κόκκος μὲ τὸν ἥρωά του ἐσατίριζε τὸν πατέρα του, ἐπυροβόλησε καὶ ἐπλήγωσε θανάσιμα τὸν ποιητή, ποὺ παρηκολούθει τὴν παράστασι.

Κολοκοτρώνη Γενναίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Βεΐκου 110, ἀπέναντι στὴ «Παιδικὴ Χαρὰ» τοῦ Κουκάκη.

Ὁ Γενναῖος Κολοκοτρώνης, (τὸ πραγματικό του ὄνομα ἦταν Ἰωάννης), γυιὸς τοῦ Θεοδώρου Κολοκοτρώνη, γεννήθηκε στὴ Ζάκυνθο τὸ 1804. Τὸ 1821, μαζὶ μὲ τὸν ἀδελφό του Πάνο, ἀπεβιβάσθη στὴ Πελοπόννησο. Ἀπὸ τὶς πρῶτες ἀψιμαχίες του μετὰ τῶν Τούρκων ἔδειξε ἐξαιρετικὴ γενναιότητα, γι' αὐτὸ καὶ ἀπεκλήθη Γενναῖος. Πῆρε μέρος στὴ πολιορκία τῶν Πατρῶν, στὴ μάχη τῶν Βασιλικῶν καὶ στοὺς ἀγῶνες ἐναντίον τοῦ Δράμαλη καὶ τοῦ Ἰμπραήμ. Τὸ 1833 ἐφυλακίσθη ἀπὸ τὴν Ἀντιβασιλεία. Τὸ 1835 τοῦ ἀπεδόθη ὁ βαθμὸς τοῦ συνταγματάρχου καὶ τὸ 1841 τοῦ στρατηγοῦ. Τὸ 1843 κατέπνιξε τὸ κίνημα Παπουλάκου. Τὸ 1848 καὶ τὸ 1852 κατέστειλε τὶς ταραχὲς καὶ μετὰ τὴν Ναυπλιακὴ ἐπανάστασι. Τὸ 1862, ὄντας πρωθυπουργός, προσεπάθησε νὰ διατηρήση στὸ θρόνο τὸν Ὄθωνα. Μετὰ τὴν ἔξωσι τοῦ Ὄθωνος κατέφυγε στὴν Ἰταλία. Ἐπιστρέφοντας στὴν Ἑλλάδα διωρίσθη ἀπὸ τὸν

Γεώργιο Α' πρόεδρος τῆς 'Επιτροπῆς τοῦ 'Αγῶνος. 'Απέθανε τὸ 1868 στὴν 'Αθήνα. 'Από τὸν γάμο του μὲ τὴν Φωτεινὴ Τζαβέλλα (ἀδελφὴν τοῦ Κίτσου), ἀπέκτησεν ἕνα γυιό, τὸν Θεόδωρο, καὶ πέντε θυγατέρες.

Κολοκοτρώνη Θεοδώρου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Σταδίου 9, κοντὰ στὴν ὁμώνυμη πλατεῖα.

'Ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, ὁ πρῶτος στρατιωτικὸς ἡγέτης τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821, ὁ θρυλικὸς Γέρος τοῦ Μωριᾶ, γυιὸς τοῦ Κωνσταντῆ καὶ τῆς Τσατζιᾶς (τὸ γένος Κοτσάκη) Κολοκοτρώνη, γεννήθηκε τὸ 1770 στὸ Ραμαβούνιο τῆς Μεσσηνίας. Σὲ ἡλικία 15 χρόνων ἔγινε ἁρματολὸς στὴν ἐπαρχία Λιονταρίου. Σὲ ἡλικία 20 χρόνων ἐνυμφεύθη τὴν Κατερίνα Καρούσου.

Τὸ 1810, εὑρισκόμενος στὴν ὑπηρεσία τῶν "Αγγλων τῆς 'Επτανήσου, ἔδρασε ἐναντίον τῶν Γάλλων καὶ γιὰ τὴν ἀνδρεία του προήχθη σὲ ταγματάρχη. Μυηθεὶς ἀργότερα στὴν Φιλικὴ 'Εταιρία, μετέβη τὸν 'Ιανουάριο τοῦ 1821 στὴ Μάνη καὶ προετοίμασε, μαζὶ μὲ τοὺς Μανιάτες ὁπλαρχηγούς, τὸ κίνημα ποὺ ἐξεδηλώθη τὸν Μάρτιο τοῦ 1821 στὴν Καλαμάτα, ἀπ' αὐτὸν καὶ τὸν Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη. 'Η πτῶσις τῆς Τριπόλεως (Σεπτέμβριος 1821), ἔργο δικό του, ὑπῆρξε σημαντικὴ γιὰ τοὺς "Ελληνες νίκη. 'Η Πελοποννησιακὴ γερουσία τὸν διώρισε στρατηγό.

Τὸν 'Ιανουάριο τοῦ 1822 κατέλαβε τὴν 'Ακροκόρινθο καὶ τὸν 'Ιούλιο συνέτριψε στὰ Δερβενάκια τὸν Δράμαλη. Τὴν 30η Νοεμβρίου 1822 κατέλαβε τὸ Ναύπλιο, ἀλλὰ ὕστερα ἀπὸ λίγους μῆνες ἡ Β' 'Εθνοσυνέλευσις τοῦ "Αστρους, ἐξ αἰτίας διαμάχης τῶν ἀνδρῶν τῆς ἐπαναστάσεως, τοῦ ἀφήρεσε τὸν τίτλο τοῦ ἀρχιστρατήγου. Τὸ 1825 ὁ Κολοκοτρώνης καὶ ἄλλοι 24 πρόκριτοι, ἐνεκλείσθησαν στὶς φυλακὲς τοῦ Προφήτου 'Ηλιοῦ τῆς "Υδρας (κυβέρνησις Γ. Κουντουριώτη - Ι. Κωλέτη). 'Απεφυλακίσθη μετὰ τετράμηνο (18 Μαΐου 1825), ὕστερα ἀπὸ τὴν εἰσβολὴ τοῦ 'Ιμπραὴμ (12 Φεβρουαρίου 1825) καὶ τὴν κατάληψι ὑπ' αὐτοῦ τῆς Σφακτηρίας (11 Μαΐου). "Ηταν ὅμως ἀργά, γιατὶ ὁλόκληρη ἡ Πελοπόννησος, ἰδίως μετὰ τὴν συντριβὴ τῶν 600 τοῦ Παπαφλέσσα στὸ Μανιάκι (20 Μαΐου), εὑρίσκετο στὴ διάθεσι τῶν Αἰγυπτίων. Παρὰ ταῦτα ὁ Κολοκοτρώνης ἐπολέμησε τὸν 'Ιμπραὴμ τρία ὁλόκληρα χρόνια, ἀφοῦ ἐν τῷ μεταξὺ τὸν 'Απρίλιο τοῦ 1826 ἡ 11μελὴς ὑπὸ τὸν 'Ανδρέα Ζαΐμη κυβερνητικὴ ἐπιτροπὴ τὸν ἀνεγνώρισε καὶ πάλιν ὡς ἀρχιστράτηγο.

'Υπεστήριξεν ἔνθερμα τὴν πολιτικὴ τοῦ Καποδίστρια καὶ μετὰ τὴν δολοφονία τούτου ἀπετέλεσε μέλος τῆς τριμελοῦς ἐπιτροπῆς καὶ ἐπρωτοστάτησε στὴν ἐκλογὴ τοῦ "Οθωνος. 'Αργότερα ἐκατηγορήθη ἀπὸ τὴν ἀντιβασιλεία γιὰ στάσι καὶ, καταδικασθεὶς σὲ θάνατο, ἐνεκλείσθη στὸ Παλαμήδι. "Οταν ἐνηλικιώθη ὁ "Οθων ὁ Κολοκοτρώνης ἔτυχε χάριτος καὶ διωρίσθη Σύμβουλος τῆς 'Επικρατείας. 'Ο Γέρος τοῦ Μωριᾶ ἀπέθανε τὴν 4 Φεβρουαρίου 1843, ἀπὸ ἀποπληξία. Νὰ πῶς ἡ δημοτικὴ μοῦσα ἐμοιρολόγησε τὸν Κολοκοτρώνη :

« Σὲ κλαῖνε χῶρες καὶ χωριὰ
σὲ κλαῖνε βιλαέτια,
σὲ κλαίει καὶ ἡ Ντρομπολιτσὰ
μαζὶ μὲ τὴν 'Αθήνα ».

(Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει σὲ συνοικίες καὶ προάστια τῶν 'Αθηνῶν).

Κολοκυνθοῦς.

'Αρχίζει ἀπὸ τὴν ὁδὸ Πειραιῶς 54, ἀπέναντι στὸ Δημοτικὸ Βρεφοκομεῖο.

Πῆρε τὴν ὀνομασία αὐτὴ ἐπειδὴ ὁδηγεῖ στὴν συνώνυμη συνοικία τῶν 'Αθηνῶν, ποὺ βρίσκεται δυτικὰ τοῦ κέντρου τῆς πόλεως καὶ σὲ ἀπόστασι 3,5 περίπου χιλιομέτρων. Τόσον ἡ Κολοκυνθοῦ, ὅσο καὶ τὰ Σεπόλια, ἦσαν ἀνέκαθεν τὰ ἀθηναϊκὰ προάστια τῶν λαχανοκήπων καὶ ἀνθοκήπων. Σχετικῶς μὲ τὴν ὀνομασία «Κολοκυνθοῦ», ὁ Δημήτριος Καμπούρογλους τὴν ἀποδίδει στὸν ἱερέα Δημήτριο Κολοκύνθη,

ὁ ὁποῖος κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὸν 17ον αἰῶνα ἔκτισε τὴν ἐκεῖ ἐκκλησία τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Ἀντίθετα ἄλλοι τὴν ἀποδίδουν στὰ ἐκεῖ παραγόμενα ἄφθονα κολοκύθια, ἢ στὸ ὅτι, σὲ κάποια πλημμύρα τοῦ Κηφισοῦ, παρεσύρθησαν οἱ κολοκυθιὲς ἀπὸ τὸ ρεῦμα μέχρι τὴν ἐκκλησία, ἡ ὁποία, ὕστερα ἀπὸ αὐτό, ἐχαρακτηρίσθη ὡς «Παναγία ἡ Κολοκυθιώτισσα».

Κολοφῶνος.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀχαρνῶν 169, ἀπέναντι στὴ στάσι Ἁγίου Μελετίου.

Ἡ Κολοφὼν ἢ ὁ Κολοφών, ἀρχαία Ἰωνικὴ πόλις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, εὑρίσκετο βορείως τῆς Ἐφέσου καὶ ἤκμασε ὡς ναυτικὸ καὶ βιομηχανικὸ κέντρο. Τὸ 430 π.Χ. ὑπήχθη στοὺς Πέρσες καὶ τὸ 188 π.Χ. περιελήφθη στὸ κράτος τῆς Περγάμου. Πατρὶς τοῦ Μιμνέρμου, τοῦ Ξενοφάνους, τοῦ Ἑρμησιάνακτος καὶ τῶν ζωγράφων Διονυσίου καὶ Διονυσοδώρου, συγκαταλέγεται μεταξὺ τῶν ἑπτὰ πόλεων τῆς ἀρχαιότητος, ποὺ διεξεδίκουν τὴν τιμὴ νὰ θεωροῦνται ὡς πατρὶς τοῦ Ὁμήρου.

Κολχίδος.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πλειώνης 3, ὄπισθεν τοῦ ΣΤ′ στρατιωτικοῦ νοσοκομείου, στὸν Ἅγιο Δημήτριο Ἀμπελοκήπων.

Ἡ Κολχὶς ἢ Κολχική, ἀρχαία χώρα τοῦ Καυκάσου, εὑρίσκετο στὰ ἀνατολικὰ παράλια τοῦ Εὐξείνου καὶ κατωκεῖτο ἀπὸ ἀνεξάρτητες φυλές. Ἔγινε περιώνυμη στὴν ἑλληνικὴ μυθολογία γιὰ τὴν ἐναντίον της ἀργοναυτικὴ ἐκστρατεία πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ χρυσομάλλου δέρατος. Μέχρι τοῦ 1ου π.Χ. αἰῶνος, διωκεῖτο ἀπὸ μικροὺς ἡγεμόνες, ἀργότερα ὅμως κατέστη φόρου ὑποτελὴς στοὺς Ρωμαίους.

Κολωνίας.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Μυκάλης 12, κοντὰ στὴν Ἁγία Παρασκευὴ τῆς Νέας Σμύρνης.

Ἡ Κολωνία, περιοχὴ τῆς Β. Ἠπείρου, ἐκτείνεται στὰ νότια τῆς Κορυτσᾶς, μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς Κονίτσης. Τὸν Δεκέμβριο τοῦ 1912 κατελήφθη ἀπὸ τὸν ἑλληνικὸ στρατό. Τὸν Α′ παγκόσμιο πόλεμο διετέλεσε προσωρινῶς ὑπὸ γαλλικὴ κατοχή. Ὕστερα ἀπὸ τὴν λῆξι τοῦ πολέμου καὶ κατόπιν ἐπιμονῆς τῶν Ἰταλῶν παρεχωρήθη στὴν Ἀλβανία. Κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ ἑλληνοϊταλικοῦ πολέμου ἡ περιοχὴ κατελήφθη ἐξ ὁλοκλήρου ἀπὸ τὸν ἑλληνικὸ στρατό.

Κολωνοῦ.

Ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ὁδὸ Πειραιῶς 44 καὶ τελειώνει στὴ πλατεῖα Μεταξουργείου.

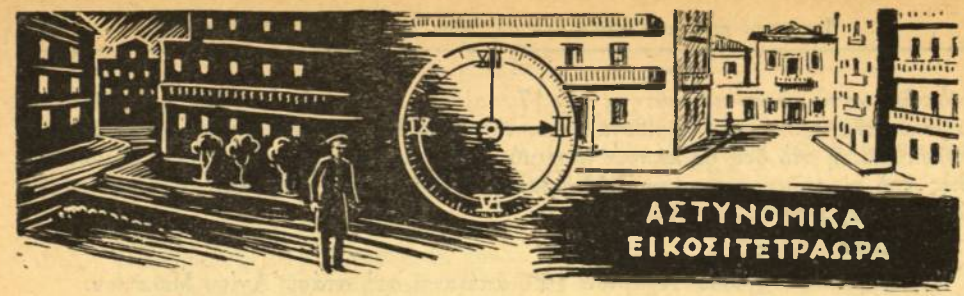
Ὀφείλει τὴν ὀνομασία σὲ τρεῖς συνώνυμους δήμους τῶν ἀρχαίων Ἀθηνῶν, ἤτοι στούς :

1) Κολωνὸν τὸν Ἀγοραῖον ἢ Μίσθιον ἢ Ἐργατικόν, ποὺ εὑρίσκετο κοντὰ στὸ ναὸ τοῦ Ἡφαίστου (σημερινὸ Θησεῖο). Ἦταν ὁ πολυπληθέστερος τῶν ὁμωνύμων δήμων καὶ ἀνῆκε στὴν Αἰγηίδα φυλή. Ἐκεῖ εὑρίσκετο τὸ περιώνυμο Ἡλιοτρόπιο τοῦ Μέτωνος.

2) Κολωνὸν τὸν Ἵππειον, ποὺ εὑρίσκετο ἐκεῖ ὅπου καὶ σήμερα εὑρίσκεται ἡ γνωστὴ συνώνυμη συνοικία τῶν Ἀθηνῶν. Ἀνῆκε στὴν Λεοντίδα φυλὴ καὶ ἐκαλεῖτο Ἵππειος, γιατὶ εὑρίσκετο ἐκεῖ ὁ ναὸς τοῦ Ἱππείου Ποσειδῶνος, καθὼς ἐπίσης βωμὸς τῆς Ἱππείας Ἀθηνᾶς καὶ τὰ ἡρῶα τοῦ Περιθόου καὶ τοῦ Θησέως, τοῦ Οἰδίποδος καὶ τοῦ Ἀδράστου, ἀκόμη δὲ καὶ ναὸς τῶν Σεμνῶν ἢ Εὐμενίδων, ἐντὸς ἄλσους, στὸ ὁποῖο, κατὰ τὴν Σοφόκλειο τραγωδία, ἐξηφανίσθη ὁ τυφλὸς Οἰδίπους. Ὁ δῆμος αὐτὸς κατέστη περιώνυμος ἀπὸ τὴν τραγωδία τοῦ Σοφοκλέους «Οἰδίπους ἐπὶ Κολωνῷ ».

3) Κολωνὸν τὸν « ἕτερον », ποὺ ἀνῆκε στὴν Ἀντιοχίδα φυλὴ ἀρχικῶς, ἀργότερα δὲ στὴν Πτολεμαΐδα. Ποῦ ἀκριβῶς εὑρίσκετο δὲν ἔχει ἐξακριβωθῆ.

(Συνεχίζεται)

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ «Χ»

Πάλιν τὰ κομμουνιστικὰ πράγματα «ἐν ὀργασμῷ». Ἀγανακτισμένοι πολῖτες συγκεντρώθηκαν αὐτὸ τὸν καιρὸ καὶ διεκήρυξαν ὅτι κανεὶς δὲν θὰ τολμήσῃ νὰ μιάνῃ τὴν Ἑλληνικὴ Μακεδονία. Ἀφορμὴ βεβαίως οἱ τόσον γνωστὲς δηλώσεις Ἐμμανουὴλ Γλέζου στὴ Μόσχα, γιὰ τὶς ὁποῖες ἐπελήφθη ἡ Δικαιοσύνη. Ἀγανακτισμένα ἄρθρα καὶ σχόλια ἀπὸ τῶν στηλῶν τῶν ἐφημερίδων καὶ τοῦ περιοδικοῦ τύπου ἐπεσήμαναν πάλιν καὶ ἐστηλίτευσαν πολλὰ ἀπὸ τὰ κομμουνιστικὰ «τερτίπια» αὐτῶν τῶν ἡμερῶν, πάντοτε δὲ ἐν συνδυασμῷ μὲ ἡμᾶς, τοὺς τεταγμένους στὴν περιφρούρησιν τῆς ἀσφαλείας καὶ τάξεως. Θὰ ἐχρειάζοντο πολλὲς σελίδες νὰ καταχωρηθοῦν ἐδῶ ἐλάχιστα ἀπὸ τὰ ὅσα ἐλέχθησαν καὶ ἐγράφησαν γιὰ τὸ μέγα θέμα τῆς ἐσωτερικῆς ἀσφαλείας τῆς χώρας, θέμα ποὺ τὸ διογκώνουν τελευταίως ἐκεῖνα ποὺ ἀπεδόθησαν στὸν Γλέζο, αἱ κινήσεις τῶν πάσης φύσεως «εἰρηνιστῶν» καὶ πολλὰ ἄλλα. Ἀφοῦ ὅμως διὰ τὰς δηλώσεις Γλέζου καὶ δι' ἄλλα τινὰ ἐπελήφθη ἡ Δικαιοσύνη, ἂς μείνωμε ὀλίγον σὲ ἕνα μόνον σχόλιον μεγάλης πρωινῆς ἐφημερίδος, σχετικὸν μὲ τοὺς «εἰρηνιστὰς» καὶ ἄλλα τινά. Ἀντικατοπτρίζεται στὸ σχόλιον αὐτὸ ἡ ἀγανάκτησις τῆς κοινῆς γνώμης διὰ μερικὰ ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ, τὸ «ἀστυνομικὸν κράτος» μας, ὅπως τὸ θέλουν οἱ κομμουνισταί, ἀνέχεται ὡς πραγματικὴ Δημοκρατία.

***

Σημειώνει λοιπὸν ὁ σχολιαστής: «Καλῶς νὰ μᾶς ἔλθῃ ἡ κυρία Ἀμπατιέλου »διὰ νὰ ἰδῇ τὸν σύζυγόν της εἰς τὰς φυλακάς, ἀλλὰ βάνω τὸ χέρι μου στὸ Εὐαγγέ»λιο ὅτι δὲν ἔρχεται δι' αὐτό. Ἔρχεται κατ' ἐντολὴν τῶν κυρίων της διὰ νὰ γίνῃ ἐπί»κεντρον ἐπεισοδίων. Ἂς τὴν παραλάβῃ λοιπὸν ἡ Ἀστυνομία, ἂς τὴν ὁδηγήσῃ μέ»χρι τῶν φυλακῶν διὰ νὰ ἰδῇ τὸν ἐπὶ προδοσίᾳ τῆς πατρίδος του κατάδικον σύζυ»γόν της, παρουσίᾳ ἀστυνομικῶν ὀργάνων, καὶ ἂς τὴν συνοδεύσῃ πάλιν ἡ Ἀστυνο»μία μέχρι τοῦ ἀεροπλάνου, νὰ πάῃ στὸ καλό. Δικαιότερον βεβαίως θὰ ἦτο νὰ κρα»τηθῇ ἡ κυρία, ἡ ὁποία εἶναι Ἑλληνὶς ὑπήκοος, καὶ νὰ εἰσαχθῇ εἰς δίκην δι' ὅσα »εἰς βάρος τῆς Ἑλλάδος κάμνει εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Διὰ νὰ γίνῃ ὅμως κάτι τέτοιο, »πρέπει νὰ εἴμεθα κράτος 100 τοῖς 100. Δυστυχῶς, τὸ ποσοστὸν τῶν κρατικῶν μας »χαρακτηριστικῶν εἶναι μικρότερον. Ἀλλὰ ἡ εἴδησις τῆς ἐπισκέψεως τῆς κυρίας »τοῦ καταδίκου ἐδημοσιεύθη τὴν ἰδίαν ἡμέραν μὲ μίαν ὑπόθεσιν τυμβωρυχίας: ἔγι»ναν, λέγει, τὰ ἐγκαίνια τῶν γραφείων τῆς «Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως Νέων Γρηγό»ρης Λαμπράκης». Διὰ τὸν θάνατον τοῦ Λαμπράκη ἐλυπήθησαν ὅλοι οἱ Ἕλληνες, »ἀνεξαρτήτως κοινωνικῶν φρονημάτων. Ἐχάρησαν μόνον δι' αὐτὸν οἱ ἡγέται τοῦ »κομμουνισμοῦ, διότι κομματικῶς τοὺς συνέφερεν. Ἰδοὺ π.χ. ὅτι ἐκμεταλλευόμε»νοι τὴν μνήμην του, βαπτίζουν τώρα μίαν ἀκόμη ὀργάνωσίν των δημοκρατικήν, »ἐνῶ βεβαίως εἶναι κομμουνιστική. Τὸ κακόν, εἶναι ὅτι προστατεύεται εἰς τὴν Ἑλ»λάδα κάθε τίτλος καὶ κάθε λέξις ποὺ ἀποτελεῖ ἐμπορικὸν καὶ βιομηχανικὸν «σῆ»μα κατατεθέν», ἀλλὰ δὲν προστατεύεται τὸ σῆμα τῆς Δημοκρατίας. Σφετερίζονται »τὸν τίτλον καὶ οἱ χείριστοι τῶν ἐχθρῶν της».

***

Αὐτὴ ἡ ἀπόπειρα ἀνθρωποκτονίας κατὰ τῆς ὑπερηλίκου Ρωσίδος ἦλθε νὰ κα-

ταδείξη πόσον τραγελαφικὴ καὶ ἀβυσσαλέα εἶναι πράγματι ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου. 'Απεπειράθη νὰ φονεύσῃ τὴν γραῖαν ἡ νεαρὰ φοιτήτρια Α.Λ. τῶν 22 ἐτῶν, διότι ἐπίστευε σὲ μίαν ὅλως ἰδιόμορφον «εὐθανασίαν», συνισταμένην στὸ ὅτι ἕνας ἄνθρωπος ποὺ ὑποφέρει στὴν ζωὴν εἶναι ἄξιος θανάτου. Καὶ μάλιστα ἄξιος θανάτου ὄχι διότι πάσχει ἀπὸ ἀνίατον ἀσθένειαν, ὄχι διότι ἐκεῖνος ἐπιζητεῖ καὶ ἱκετεύει νὰ τὸν φονεύσουν, διὰ ν' ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὰς ὀδύνας καὶ τοὺς ἐν γένει σωματικοὺς πόνους, ἀλλὰ διότι κάποιος ἄλλος τὸν βλέπει «δυστυχῆ» ὑπὸ τὸ ἰδικόν του πρῖσμα καὶ πιστεύει ὅτι δὲν ἀξίζει γι' αὐτὸν ἡ ζωή... Αὐτὸ ἀποδεικνύει τοὐλάχιστον ἡ ἀστυνομικὴ προανάκρισις καὶ ἀπὸ αὐτὸ ξεκινᾶ τὸ κῦμα τῶν συζητήσεων ποὺ ξεσήκωσε ἡ συνταρακτικὴ πράγματι ὡς πρὸς τὰ αἴτια ἀπόπειρα. Φυσικά, ἔργον τῆς ψυχιατρικῆς ἐπιστήμης εἶναι νὰ καταδειχθῇ ἐὰν ἕνας ὑγιὴς τὸν νοῦν ἄνθρωπος—ἡ δρᾶστις ἐπὶ τοῦ προκειμένου—ἠμπορεῖ νὰ ἔχῃ παρόμοιον «φιλοσοφικὸν πιστεύω» γιὰ τὸν συνάνθρωπόν του.

***

Ἐλαμψε καὶ πάλιν ὁ τομεὺς τῶν ἀνθρώπων τοῦ «λευκοῦ θανάτου». Ἕνας «εὐυπόληπτος» καὶ «ἀνώτερος πάσης ὑπονοίας» φαρμακοποιός, ὁ Κ.Κ. τῶν 35 ἐτῶν, κατελήφθη ὕστερα ἀπὸ συστηματικὴν περίσφιγξιν τοῦ ἀστυνομικοῦ κλοιοῦ νὰ ἐπαληθεύῃ τὴν πληροφορίαν καὶ νὰ διενεργῇ λαθρεμπόριον ναρκωτικῶν εὐρείας ἐκτάσεως. Τὸ «τελευταῖον θῦμα» του νέος ὑψηλὸς-λιγνός, ἡλικίας 35 ἐτῶν καὶ αὐτός, πού, ὅπως ἕνας συντάκτης ἀπογευματινῆς ἐφημερίδος ἐξιστορεῖ, «...ἀκούμπησε στὸν πάγκο τοῦ φαρμακείου δυὸ χέρια ποὺ ἔτρεμαν ἐλαφρά:

«—Ἔχεις καθόλου;...

«—Δὲν ἔχω τέτοια πράγματα ἐγώ...

«—Ἔχω ξεμείνει καὶ τὸ πληρώνω ὅσα-ὅσα...

«—Φῦγε γιατὶ θὰ εἰδοποιήσω τὴν 'Αστυνομία...

«Ὁ Α... πῆρε ὕφος φοβισμένο, τὸν ἐξελιπάρησε, ἀλλὰ οὔτε αὐτὸ ἔπεισε τὸν Κ. Τὸν ἔψαξε ἐξωτερικὰ νὰ δῇ μήπως κρατᾶ πιστόλι, καὶ ὕστερα τοῦ ζήτησε ταυτότητα γιὰ νὰ διαπιστώσῃ ὅτι εἶναι πολίτης καὶ ὄχι ἀστυνομικός. 'Επείσθη δὲ μόνον ὅταν εἶδε τὴν πολιτικὴ ταυτότητα μὲ τὴν ὁποία εἶχε ἐφοδιασθῆ...

«—Πόσα λεφτὰ διαθέτεις;

«—Τέσσερα!

«—Ἑκατοστάρικα;

«—Ὄχι: Χιλιάρικα.

«Ὁ Κ... ἐξηφανίσθη στὸ ἰδιαίτερο τοῦ φαρμακείου καὶ σὲ λίγο γύρισε μὲ ἕνα μικρὸ δεματάκι.

«—Μορφίνη σὲ ἀμποῦλες, ὄπιο καὶ κοκαΐνη...

«Ὁ Α... ἅπλωσε τὰ τρεμάμενα χέρια του, ἔδωσε τὰ χρήματα, πῆρε τὸ δεματάκι μὲ τὰ ναρκωτικὰ καὶ συνεστήθη:

«—Ὑπαστυνόμος Ματσάγγας τῆς Ὑπηρεσίας Διώξεως Ναρκωτικῶν... «Τὰ χέρια του δὲν ἔτρεμαν πιά, ἀλλὰ τώρα ἔτρεμε σύγκορμος ὁ φαρμακοποιός...

Ἂς μὴ νομισθῇ ὅτι παρέθεσα τὸ ἀπόσπασμα αὐτὸ γιὰ «διαφήμιση» τοῦ ἀγαπητοῦ συναδέλφου, ποὺ πρὸ καιροῦ ἔδρασε παρομοίως ὡς «γυρολόγος» στὴν... Νάξο. Δὲν ἔχουμε ἀνάγκην ὀνομαστικῆς προβολῆς οἱ ἀστυνομικοί, ἀφοῦ κάθε καλή μας ἐνέργεια παρακολουθεῖται καὶ ἀμείβεται ἀπὸ τὴν Ὑπηρεσία δεόντως. Ἂν τὸ παρέθεσα αὐτὸ τὸ ἀπόσπασμα τὸ ἔκαμα διὰ νὰ φανῇ πῶς συγκινεῖται ἡ κοινὴ γνώμη μὲ τὶς ἐπιτυχεῖς ἀστυνομικὲς ἐνέργειες, πῶς μᾶς βλέπουν καί, γενικώτερον, πόση προσπάθεια, ἔμπνευσις, εὐστροφία, ἑτοιμότητα κ.λ. κ.λ. ἀπαιτοῦνται διὰ νὰ ἔχῃ αἴσιον τέλος μιὰ δύσκολος ἀποστολή μας.

***

Σὲ ἄλλους τομεῖς τοῦ λαθρεμπορίου ναρκωτικῶν συνέβησαν πολλὰ ἀκόμη.

Λ.χ. συνέβη «νὰ πέση πάνω στὴν περίπτωση» καὶ ἄλλος, ὁ τοξικομανὴς καὶ λαθρέμπορος Γ.Μ. τῶν 30 ἐτῶν, καὶ νὰ πωλήση σὲ καταλλήλως ἐνεργοῦντα ἀστυνομικὸν πέντε γραμμάρια ἡρωίνης ἀντὶ 600 δραχμῶν. Δύο ἐτῶν φυλάκισις ποὺ τοῦ ἐπεβλήθη ἀπὸ τὸ αὐτόφωρον τριμελὲς θὰ τὸν συνετίση ἀσφαλῶς, ἀλλὰ καὶ θὰ σώση τόσα ἄλλα ὑποψήφια θύματα... κατὰ τὸν χρόνον τῆς φυλακίσεως τοὐλάχιστον. Συνέβη ἀκόμη νὰ ἀρέσουν ἰδιαιτέρως στὸν «φιλανθῆ» Δ.Κ. τῶν 45 ἐτῶν οἱ... κανναβουριές, δι' αὐτὸ δὲ καὶ νὰ καταληφθῆ καλλιεργῶν μὲ κάθε ἐπιμέλεια στὶς γλάστρες του ἐννέα ἀπὸ αὐτές. Ἔρευνα στὸ ἐσωτερικὸν τῆς οἰκίας του ἔφερε στὸ φῶς καὶ 95 γραμμάρια κατειργασμένου χασίς. Ἀκόμη συνέβη νὰ καταληφθῆ κρύπτων ὁ Π.Α. τῶν 32 ἐτῶν 16 γραμμάρια χασὶς ἐντὸς λάκκου. Καὶ ἄλλα πολλὰ συνέβησαν, ἐκ τῶν ὁποίων ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ λευκὸς θάνατος θὰ ἐξακολουθῆ γιὰ πολλὰ χρόνια ἀκόμη νὰ ἔχη τούς... θαυμαστάς του.

***

Πτωχείαν παρουσίασε ὁ τομεὺς τῶν διαρρηκτῶν-κλεπτῶν αὐτὲς τὶς ἡμέρες. Ὠχριοῦν μπροστὰ στὰ μεγάλα «ἀστέρια» ἄλλων δεκαπενθημέρων: Ὁ σεσημασμένος Δ.Κ. τῶν 29 ἐτῶν πού, τρέφων ἰδιαίτερη ἀδυναμία στὸ οὐίσκυ, ἐνήργησε 36 κλοπὲς-διαρρήξεις παντοπωλείων καὶ μπάρ, ἀφαιρῶν πρὸ πάντων φιάλες μὲ τὸ νέκταρ τῆς Σκωτίας. Ὁ σεσημασμένος ἐπίσης πορτοφολὰς Α.Κ. ἢ Γάλλος, ἐτῶν 64, ὁ ὁποῖος δραπετεύσας ἀπὸ τὸν Τύρναβον ὅπου ἦτο ἐκτοπισμένος, ἔφθασε στὰς Ἀθήνας καὶ ἔκλεψε τὸ πορτοφόλι... ἀστυνομικοῦ ἐν πολιτικῇ περιβολῇ. Ἔπεσε δηλαδὴ κι' αὐτὸς «ἐπάνω στὴν περίπτωση» γιὰ νὰ συλληφθῆ δεόντως. Ὠχριοῦν ἀκόμη καὶ ἐκεῖνοι οἱ θρασεῖς διαρρῆκται ἐξ καταστημάτων τῆς ὁδοῦ Σωκράτους, ἐκεῖνος ὁ φέρελπις Α.Α. τῶν 15 ἐτῶν, ποὺ ἔκλεψεν ἀπὸ συνασθενῆ του στὸ «Τζάννειον» Πειραιῶς 1.050 δραχ. καὶ ἐξηφανίσθη, ἐκεῖνος ὁ «φιλόμουσος» ποὺ ἔκλεψε κλουβὶ μὲ 6 καναρίνια ἀπὸ ὑπάλληλον τοῦ Ε.Ι.Ρ. καὶ ἄλλοι πολλοί.

***

Κάμψιν παρουσίασαν καὶ οἱ ἄλλοι τομεῖς τῆς ἐγκληματικότητος μὲ ἐξαίρεσιν ἴσως τὸν τομέα τῆς ἀπάτης. Ὁ γενικὸς καὶ διεθνὴς ὅρος «ἀπάτη κατὰ τὰς ἱπποδρομίας» ἔχει τὴν θέσιν του νομίζω στὸ ἀποκαλυφθὲν σκάνδαλον «ντοπαρίσματος» τοῦ φαληρικοῦ ἱπποδρόμου. Δύο ἄτομα κατελήφθησαν ἐκεῖ ἐπ' αὐτοφώρῳ κατὰ τὴν ἀστυνομικὴν ἐπέμβασιν νὰ ἀποπειρῶνται ἔνεσιν διεγερτικοῦ φαρμάκου εἰς τὴν «Ὀλυμπιάδα», εἰς φορβάδα δηλαδὴ ποὺ ἤθελαν νὰ φέρουν πρώτην κατὰ τὴν ἱπποδρομίαν καὶ ὡς ἐκ τούτου νὰ κερδίσουν μεγάλα ποσά. Περίεργον εἶναι ἐν τούτοις τὸ ὅτι ἐνῶ ἡ χορήγησις τοῦ διεγερτικοῦ ἀπεφεύχθη, ἡ «Ὀλυμπιὰς» ἦλθε πρώτη. Ἀπὸ τὸν τομέα τῆς ἀπάτης ξεχωρίζει ἀκόμη καὶ ὁ πολύπλευρος Α.Μ. τῶν 22 ἐτῶν, ὁ ὁποῖος παρουσιαζόμενος ὡς ἰδιαίτερος τοῦ πρώην ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐξηπάτησε πλῆθος ἀφελῶν μὲ ὑποσχέσεις διορισμῶν σὲ δημόσιες θέσεις καὶ εὐνοϊκὴν ἐπίλυσιν τῶν ὑποθέσεων αὐτῶν, καρπωθεὶς σημαντικὰ ποσά. Ἐνδιαφέρον παρουσιάζουν ἑπτὰ ποδοσφαιρισταί, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ὁ ἀπατεὼν αὐτὸς ἔλαβεν ἄνω τῶν 20.000 δραχμῶν μὲ τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι θὰ τοὺς διώριζεν ἀργομίσθους καὶ συγχρόνως θὰ παραχωροῦσε στὸν καθένα ἀπὸ ἕνα κατάστημα στὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν Ὁμονοίας ἀντὶ εὐτελεστάτου ἐνοικίου...

***

Ἀπὸ τὰ ὀλίγα τοῦ τομέως τῶν ἠθῶν πρέπει ν' ἀναφερθῆ μία ὑπόθεσις μαστροπείας τῶν Πατρῶν. Ἐκεῖ, ἕνας πρὸ διμήνου ἀφιχθεὶς ἀπὸ τὴν Αὐστραλίαν «μεγαλοεπιχειρηματίας», ὁ Χ.Γ. τῶν 34 ἐτῶν, ἄνοιξε τὸ συνώνυμον τοῦ ἀθηναϊκοῦ κέντρου «Κόπα Καμπάνα» καὶ ταυτοχρόνως ἄρχισε νὰ ἐκδίδη στοὺς πελάτες νέες γυναῖκες. Δύο ἀπὸ αὐτὲς τὶς γυναῖκες «εἰδίκευσεν» ὁ ἐπιχειρηματίας αὐτὸς καὶ στὸ νὰ ἀφαιροῦν ἀπὸ τοὺς πελάτες τὰ πορτοφόλια τῶν. Πρέπει νὰ ἀναφερθοῦν καὶ τρεῖς

κακοποιοὶ ἀνηλίκων κοριτσιῶν στὴν πρωτεύουσα, οἱ Γ.Γ. τῶν 18, Π.Ζ. τῶν 21 καὶ Σ.Κ. τῶν 32 ἐτῶν, οἱ ὁποῖοι ἀπεπλάνησαν νέας 14,15 καὶ 16 ἐτῶν. Καὶ ἀπὸ τὰ ὀλίγα τῶν «διαφόρων» ἄλλων τομέων ἂς σημειωθῆ ἐκείνη ἡ πρωτοφανὴς περίπτωσις μητρικῆς ἀστοργίας στὸν Πειραιᾶ, ὅπου ἡ ἱερόδουλος Ε.Ψ. τῶν 22 ἐτῶν δὲν ἠρκεῖτο νὰ ἐγκαταλείπη χωρὶς τροφὴν καὶ ἀβοήθητον τὸν ἑξαετῆ υἱόν της καὶ νὰ ἀναχωρῆ πρὸς ἀναζήτησιν ἀγοραίου ἔρωτος ἡμέραν καὶ νύκτα, ἀλλὰ κατέκαυσε τὸ σῶμα του μὲ ἀναμμένο κηρὶ τελευταίως, ὅταν ὁ μικρὸς ἐτόλμησε νὰ παραπονεθῆ περισσότερον καὶ νὰ τὴν παρακαλέση δὲ κλαίγοντας νὰ μὴν τὸν ἐγκαταλείψη ἐκ νέου καὶ νὰ τοῦ δώση κάτι παραπάνω γιὰ τροφή. Περίπτωσις δηλαδή, ποὺ μὲ ἄλλες πολλὲς ἀνάλογες μητρικῆς ἀστοργίας δυστυχῶς, πρέπει νὰ ἀναφέρεται ὡς... παράδειγμα κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς «ἡμέρας τῆς μητέρας»...

***

Ἀριθμοὶ καὶ συμπεράσματα. Τέσσερα χρόνια συνεπληρώθησαν στὶς 14 Αὐγούστου ἀπὸ αὐτῆς τῆς ἡμερομηνίας τοῦ 1959, ὁπότε ἱδρύθη ἡ ὑπηρεσία τῆς 'Αμέσου Δράσεως 'Αστυνομίας Πόλεων. Μικρὸς στατιστικὸς πίναξ τῆς τετραετίας μᾶς δίδει τοὺς κατωτέρω ἀριθμούς, ἐξ οὗ συμπεραίνεται ὅτι ἡ ἵδρυσις τῆς νευραλγοῦς αὐτῆς ὑπηρεσίας ὑπῆρξεν ἓν τῶν μεγίστων καὶ σημαντικωτέρων βημάτων διὰ τὴν ἀστυνόμευσιν μεγαλοπόλεων, καὶ ὅτι ἡ ὅλη δρᾶσις κατὰ τὴν τετραετίαν δύναται νὰ χαρακτηρισθῆ ὡς ἀληθῶς λαμπρά. 'Ιδοὺ οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι, οἱ ὁποῖοι δύνανται νὰ συγκριθοῦν μὲ τοὺς ἀριθμοὺς ποὺ παρετέθησαν.—βλ. καὶ σχετικὰ σχόλια ποὺ ἐγένοντο—τὸν περισινὸν Αὔγουστον ἐδῶ, στὰ «'Αστυνομικὰ Χρονικά», μὲ τὴν εὐκαιρίαν συμπληρώσεως τριετίας τότε. Εἰς 601.943 ἀνῆλθον συνολικῶς αἱ ὑποθέσεις λοιπὸν κατὰ τὰς ὁποίας ἀπησχολήθη ἡ Ἄμεσος Δρᾶσις στὰ τέσσερα αὐτὰ χρόνια. 'Αναλυτικῶς ἔχομεν: Πλημμελήματα 15.805, πταίσματα 126.461, συστάσεις 244.465, συμβάντα 84.889, προτάσεις ἀφαιρέσεως ἀδειῶν ὁδηγῶν αὐτοκινήτων 42.304. Ἔχομεν ἐπίσης 88.019 κλήσεις στὸ «100» πρὸς παροχὴν βοηθείας διὰ περιπτώσεις ἄλλας ἐκείνων ποὺ στὸν πίνακα ἀναφέρονται. Ἂν διαιρεθοῦν λοιπὸν αἱ 601.943 περιπτώσεις ἀπασχολήσεως τῆς 'Αμέσου δράσεως μὲ τὰς 1460 ἡμέρας τῶν τεσσάρων ἐτῶν, ἔχομεν πλέον τῶν 412 ἐπεμβάσεων ἢ ἀπασχολήσεων γενικῶς ἡμερησίως. Πάντως, ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον παρουσιάζουν μερικοὶ ἀριθμοὶ ἀπὸ τὰ διάφορα συμβάντα καὶ ἀδικήματα, ὅπως 1.995 πυρκαϊαί, 11.178 συγκρούσεις μὲ ὑλικὰς ζημίας, 5.246 τραυματισμοὶ ἐξ αὐτοκινήτων, 4.376 περιπτώσεις ἐλέγχου κέντρων τεχνικῶν παιγνίων, 9.341 παροχαὶ πρώτων βοηθειῶν, 10.880 προσαγωγαὶ ἀτόμων ἐκ διαφόρων αἰτιῶν, 1.206 ἀνευρέσεις κλαπέντων ὀχημάτων, 965 περισυλλογαὶ οἰνοφλύγων κ.λ. κ.λ. 'Επίσης 11.927 περιπτώσεις ὑπερβολικῆς ταχύτητος, 14.349 ἀντικανονικῆς πορείας, 18.061 παρανόμων σταθμεύσεων, 12.225 παρανόμων διελεύσεων, 2.194 ἐπικινδύνου ὁδηγήσεως, 1.556 ἐκτυφλωτικῶν φώτων, 1.909 ἀσκόπου χρήσεως ἠχητικῶν ὀργάνων, 6.397 ἐκπομπῆς καυσαερίων, 13.484 ἀθεωρήτων ἀδειῶν κυκλοφορίας καὶ ἱκανότητος ὁδηγοῦ, 1.416 στερουμένων ἀδείας ἱκανότητος καὶ κυκλοφορίας, καὶ ἀκόμη 503 περιπτώσεις οἰκοδομικῶν παραβάσεων, 958 περὶ καθαριότητος κ.λ. κ.λ.

***

Ἄλλος μικρὸς στατιστικὸς πίναξ τῆς Ὑποδιευθύνσεως Τροχαίας Κινήσεως 'Αθηνῶν καταδεικνύει ὅτι τὰ αὐτοκινητιστικὰ δυστυχήματα ἐμειώθησαν κατὰ τὸ πρῶτον ἑξάμηνον τοῦ 1963 ἐν συγκρίσει μὲ τὸ ἀντίστοιχον τοῦ 1962. Συνέβησαν 2.512 ἐν συνόλῳ ἀτυχήματα κατὰ τὰ ὁποῖα ἐθανατώθησαν 31 ἄτομα, ἐτραυματίσθησαν σοβαρῶς 169 καὶ ἐλαφρῶς 2.583, ἐνῶ κατὰ τὸ πρῶτον ἑξάμηνον τοῦ 1962 συνέβησαν 2.711 ἀτυχήματα, ἐφονεύθησαν 37 ἄτομα καὶ ἐτραυματίσθησαν βαρέως καὶ ἐλαφρῶς 2.788. Τὸ σύνολον τῶν κυκλοφοριακῶν παραβάσεων γενικῶς ἀνῆλθε πάντως ἐφέτος κατὰ τὸ Α΄ ἑξάμηνον εἰς 82.169, πρᾶγμα ποὺ δηλοῖ ὅτι ἄνω τῶν

456 τροχαίων παραβάσεων λαμβάνουν χώραν καθημερινῶς στὸ κέντρο τῆς πρωτευούσης. 'Ως πρὸς τὴν συχνότητα παρατηρεῖται ἡ μεγαλυτέρα τοιαύτη κατὰ τὰς ἡμέρας Σάββατον καὶ Παρασκευὴν καὶ ὥρας 12-14 καὶ 18-20, ὡς πρὸς τήν... προτεραιότητα δὲ ὑπαιτίων ὀχημάτων τὰ σκῆπτρα κατέχουν τὰ Ι.Χ. καὶ ἀκολουθοῦν τὰ μοτοποδήλατα, οἱ μοτοσυκλέττες καὶ σκοῦτερ κ.λ.

***

Τὸ μικρόν μας ἀπάνθισμα τώρα ἀπὸ τὴν πάντοτε ὀγκωδεστάτην ξένην ἀστυνομικὴν εἰδησεογραφίαν. Τὸν τελευταῖο καιρὸ λοιπόν:

* 'Η... μεγαλυτέρα ληστεία τοῦ αἰῶνος» ἐγένετο ὀλίγον ἔξω τοῦ Λονδίνου, ὅταν εἴκοσι περίπου μασκοφόροι εἰσώρμησαν στὴν ταχυδρομικὴν ἁμαξοστοιχίαν Λονδίνου-Γλασκώβης, ἐκτύπησαν, ἀκινητοποίησαν καὶ ἔδεσαν μὲ χειροπέδες τοὺς ὁδηγούς, ἀποσυνέδεσαν τὰ δέκα τελευταῖα βαγόνια—μέσα στὰ ὁποῖα εἰργάζοντο 70 ταχυδρομικοὶ ὑπάλληλοι ποὺ δὲν ἀντελήφθησαν τίποτε—καὶ ἠνάγκασαν τοὺς μηχανοδηγοὺς νὰ ξεκινήσουν πάλιν. 'Ωδήγησαν λοιπὸν τὰ δύο βαγόνια 500 μέτρα πιὸ κάτω καὶ ἔρριψαν τοὺς 120 σάκκους μὲ χρήματα σὲ ἕνα ἢ περισσότερα φορτηγὰ αὐτοκίνητα, ποὺ εὑρίσκοντο κάτω ἀπὸ τὴν γέφυραν. 'Η ὅλη ἐπιχείρησις, «στρατηγική», καὶ μὲ κάθε λεπτομέρεια προμελετημένη, διήρκεσε 15 μόνον λεπτά, τὰ ἁφαιρεθέντα δὲ χρήματα ἀναβιβάζονται στὸ ποσὸν τῶν 3.500.000 λιρῶν, ἤτοι σὲ 290 ἑκατομμύρια ἑλληνικῶν δραχμῶν περίπου. 'Η ὑπόθεσις πρέπει νὰ εἶναι γνωστὴ σὲ ὅλους ἀπὸ τὰ ἐκτεταμένα δημοσιεύματα τῶν ἐφημερίδων, ἂς ποῦμε ὅμως ἐδῶ ἀκόμη ὅτι τὸ μεγαλύτερο ἀνθρωποκυνηγητὸ τῆς ἀστυνομικῆς ἱστορίας ἔχει ἐξαπολυθῆ αὐτὲς τὶς ἡμέρες ἀπὸ τὴν Σκώτλαντ Γυάρντ. Θρῦλοι καὶ ἀνεξέλεγκτες φῆμες κυκλοφοροῦν καθημερινῶς ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως, τὸ βέβαιον ὅμως εἶναι ὅτι μέχρι στιγμῆς δὲν ἔχει διαλευκανθῆ ἡ ὑπόθεσις.

* Λησταὶ καὶ στὴν Κολομβίαν ἐπετέθησαν ἀλληλοδιαδόχως ἐναντίον τριῶν λεωφορείων τοῦ Κάλυτας, ἐλήστευσαν 42 χωρικοὺς ποὺ μετέβαιναν στὴν ἀγορὰ καὶ ἐν συνεχείᾳ τοὺς ἐφόνευσαν. Συνελήφθησαν ὅλοι. Καὶ στὸ Κάϊρον, τρεῖς λησταὶ 22-25 ἐτῶν εἰσέβαλον στὸ ἰατρεῖον Ἕλληνος ὀφθαλμιάτρου, ἀπέκοψαν τὸ τηλεφωνικὸν καλώδιον καὶ ἀφοῦ ἐφίμωσαν τόσον τὸν ἰατρὸν ὅσον καὶ δύο πελάτιδας, ἀπεχώρησαν συναποκομίσαντες τὸ ποσὸν τῶν 300 αἰγυπτιακῶν λιρῶν. Στὴν Νέαν 'Υόρκην, ἐξ ἄλλου, πέντε λησταὶ προσωπιδοφόροι ἐξουδετέρωσαν τὸ προσωπικὸν καὶ εἰσῆλθον στὰ γραφεῖα ἀκτοπλοϊκῆς ἑταιρείας, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀφήρεσαν 25.000 δολλάρια (750.000 δραχμές.). Ἄς κλείσω «τῶν ληστειῶν τὸ ἀνάγνωσμα» ὅμως μὲ τρεῖς ἄλλους ληστὰς τοῦ Χόλλυγουντ, οἱ ὁποῖοι ἀφοῦ ἀφήρεσαν τεραστίας ἀξίας ἐμπορεύματα ἀπὸ κατάστημα μὲ πειστικὸν «ἄλλοθι», μὲ αὐτοκίνητο κλεμμένο καὶ μὲ πλαστὸν ἀριθμὸ κ.λ.κ.λ. συνελήφθησαν τὴν ὥρα ποὺ παρέδιδαν τὰ ἐμπορεύματα καὶ εἰσέπρατταν ἀπὸ τὸν κλεπταποδόχο 52.000 δολλάρια. (1.560.000 δραχμές). Εἶχαν παρατηρηθῆ ὅλες τους οἱ κινήσεις, κατὰ τὴν διάπραξιν τῆς ληστείας, ἀπὸ ἀστυνομικοὺς ἐπιβαίνοντας ἑλικοπτέρου καὶ μὲ εἰδικὰ κυάλια νυκτός. «Ἔστι δίκης ὀφθαλμὸς» λοιπόν.

* Τὰ σκῆπτρα τῆς ἀπάτης κατέλαβαν παγκοσμίως δύο 'Ιταλοὶ «ἄσσοι τῶν ἄσσων». 'Αναζητοῦντες «κορόϊδα» στὴν πλημμυρισμένη ἀπὸ τουρίστας Ρώμην, ἐπέτυχαν νὰ πωλήσουν τὸ Κολοσσαῖον σὲ 'Αμερικανὸν «φωστῆρα» τῶν «Μπίζνες». Τιμή μόνον 1.800 φράγκα!

ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ «Χ»

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Αρχηγοῦ τῆς 'Αστυνομίας, προήχθησαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ 'Υπαρχιφύλακος, πρὸς πλήρωσιν ὑφισταμένων κενῶν ὀργανικῶν θέσεων, οἱ 'Αστυφύλακες κ.κ. 'Ιωάννης Σπέγγος καὶ 'Ιωάννης Βρῶτσος.

—'Εκ τῶν λαβόντων μέρος ὑποψηφίων διὰ τὴν Σχολὴν 'Υπαστυνόμων, ἐπέτυχον, κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας, οἱ κάτωθι 'Αρχιφύλακες καὶ 'Αστυφύλακες, οἵτινες καὶ καλοῦνται ὅπως τὴν 20ὴν Σεπτεμβρίου 1963, ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ἀπὸ 8ης μέχρις 9ης π.μ. ὥρας, παρουσιασθῶσιν εἰς τὴν 'Αστυνομικὴν Σχολὴν 'Υπαστυνόμων Β', διὰ διετῆ ἐν αὐτῇ ἐκπαίδευσιν.

1) 'Αρχ. Διαμαντῆς Κακαβᾶς, 2) 'Αρχ. Χρῆστος Καραστάθης, 3) 'Αρχ. Παναγιώτης Χατζημιχαήλ, 4) 'Αρχ. 'Ιωάννης Τζούβελης, 5) 'Αρχ. 'Ιωάννης Παπαθανασίου, 6) 'Αρχ. Νικόλαος 'Αλεξανδρόπουλος, 7) 'Αρχ. Κωνσταντῖνος Μηχιώτης, 8) 'Αρχ. Μᾶρκος Παραρᾶς, 9) 'Αρχ. Φώτιος Τζιαβέλας, 10) 'Αρχ. Παῦλος Λαγιάκος, 11) 'Αρχ. Νικόλαος Σαμαρᾶς, 12) 'Αρχ. 'Αθανάσιος Καραντώνης, 13) 'Αρχ. Εὐάγγελος Γιαννικόπουλος, 14) 'Αστυφ. Χαράλαμπος Ζιανίκας, 15) 'Αρχ. Γεώργιος Λαλάκος, 16) 'Αρχ. Σπυρίδων Λορεντζᾶτος, 17) 'Αρχ. 'Ηρακλῆς Μητσοσκούρας, 18) 'Αρχ. 'Ηλίας Λιακόπουλος, 19) 'Αρχ. Κωνσταντῖνος Κοντογεωργάκος, 20) 'Αρχ. Σπυρίδων Αὐλωνίτης, 21) 'Αστυφ. Βασίλειος Βρεττέας, 22) 'Αρχ. Φρῖξος Δαμαλᾶς, 23) 'Αρχ. Γεώργιος Θεοδωρόπουλος, 24) 'Αρχ. Ξενοφῶν Πισπιρῖγκος, 25) 'Αρχ. 'Ηλίας Λύσσαρης, 26) 'Αρχ. Νικόλαος Γεωργακόπουλος, 27) 'Αρχ. 'Αλέξανδρος Καρακωνσταντόπουλος, 28) 'Αρχιφύλαξ Φώτιος 'Αργύρης, 29) 'Αρχ. Γεώργιος Σιδέρης, 30) 'Αρχ. Διονύσιος Παπαδόπουλος, 31) 'Αρχιφύλαξ Σπυρίδων Καντᾶς, 32) 'Αρχ. Βασίλειος Κωνσταντινίδης, 33) 'Αρχ. Νικόλαος 'Αργύρης, 34) 'Αρχ. Χρῆστος Παταριᾶς, 35) 'Αρχ. Παναγιώτης Δαλιάνης, 36) 'Αρχ. Χρυσόστομος Παπαγεωργίου, 37) 'Αρχ. Νικόλαος Ποθάκος, 38) 'Αρχ. 'Ιωάννης Κώης, 39) 'Αρχ. Κωνσταντῖνος Ζωητὸς, 40) 'Αρχ. 'Ηλίας Κοττωρίδης, 41) 'Αρχ. Κωνσταντῖνος Κακούνης, 42) 'Αρχ. Νικόλαος Δεφίγγος, 43) 'Αρχ. Χρῆστος Παππᾶς, 44) 'Αρχ. 'Ιωάννης Τσώτας καὶ 45) 'Αρχ. Κωνσταντῖνος Κουβελιώτης:

—'Εκ τῶν λαβόντων μέρος ὑποψηφίων διὰ τὴν Σχολὴν 'Αρχιφυλάκων, ἐπέτυχον, κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας, οἱ κάτωθι 'Αστυφύλακες, οἵτινες καλοῦνται ὅπως τὴν 20ὴν Σεπτεμβρίου ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ἀπὸ 8ης μέχρις 9ης π.μ. ὥρας, παρουσιασθῶσιν εἰς τὴν 'Αστυνομικὴν Σχολὴν 'Αρχιφυλάκων, δι' ἐννεάμηνον ἐν αὐτῇ ἐκπαίδευσιν:

1) Δημήτριος Ρεντζῆς, 2) Χαράλαμπος Ζιανίκας, 3) 'Απόστολος Δάβαλος, 4) Δημήτριος Δημόπουλος, 5) Χρῆστος Μπαλανίκας, 6) Κωνσταντῖνος Ραφτόπουλος, 7) Βασίλειος Τσιούτσιας, 8) Χρῆστος Λινάρδος, 9) Νικόλαος Φουρτινάκης, 10) Βασίλειος Γεωργιάδης, 11) Σάββας Ταμαμίδης, 12) 'Ιωάννης Χήνας, 13) Σαράντος 'Αντωνάκος, 14) Κωνσταντῖνος 'Αλαμᾶνος, 15) Νικόλαος Τσίτουρας, 16) 'Ανδρέας Δήμας, 17) Παναγιώτης Μακρῆς, 18) 'Αναστάσιος Κωτσιόπουλος, 19) Δημήτριος 'Αντωνίου, 20) Χρῆστος Νάτσιος, 21) 'Εμμανουὴλ Χατζημανώλης, 22) Δημήτριος Τσαούσης, 23) Κωνσταντῖνος Κωνσταντάκος, 24) Θεοδόσιος Λύρας, 25) 'Ιωάννης 'Αντωνάκος, 26) 'Ηλίας Καραματσούκης, 27) Δημήτριος Λεπίδας, 28) Βασίλειος Βρεττέας, 29) Παντελῆς Καλλιανιώτης, 30) Βασίλειος Καχιουτέας, 31) Θεόδωρος Κάκος, 32) 'Αγαθόνικος 'Αποκωρίτης, 33) Γεώργιος Καραμπούλης, 34) Δημήτριος Χούτας, 35) 'Αντώνιος 'Αλεξόπουλος, 36) Πᾶνος Διονυσόπουλος, 37) Νικόλαος Στέκας, 38) Κωνσταντῖνος Τούμπας, 39) 'Εμμανουὴλ Πηγουνάκης, 40) Θωμᾶς Κουλαρμάνης, 41) 'Ανδρέας Καββαδίας, 42) Σωτήριος Βότσης, 43) Σταῦρος Πισινάρας, 44) Σωτήριος Ταβουλαρέας, 45) Νικόλαος Παπαχρήστου, 46) Σπυρίδων Ξηρομερίτης, 47) Γρηγόριος Φιλιππόπουλος, 48) Γεώργιος Λουριδᾶς, 49) Χαράλαμπος Παπαδάκης, 50) Γεώργιος Σταυρουλάκης, 51) 'Ελευθέριος Σιδηρόπουλος, 52) Κωνσταντῖνος 'Ηλιόπουλος, 53) Παναγιώτης

Ξυμιαλῆς, 54) Περικλῆς Ἀνδρουτσόπουλος, 55) Ἰωάννης Τόλιας, 56) Παναγιώτης Κίσσας, 57) Παντελῆς Κυριακόπουλος, 58) Παναγῆς Νιάρχος, 59) Ἐμμανουὴλ Φρουδαράκης, 60) Δημήτριος Δαλμῆτσος, 61) Νικόλαος Δουφεξῆς, 62) Ἀθανάσιος Μπαμπίλης, 63) Γεώργιος Ἐλευθεριανός, 64) Σίμων Παπαδογεῶργος, 65) Παναγιώτης Κανούσης, 66) Νικόλαος Ἀποστολόπουλος, 67) Γεώργιος Μυλωνᾶς, 68) Ἰωάννης Μπικάκης, 69) Νικόλαος Νάκος, 70) Παναγιώτης Σεφερλῆς, 71) Κωνσταντῖνος Τσιτίνης, 72) Πανταζῆς Κωστόπουλος, 73) Ἰωάννης Μιχαλῆς, 74) Δημοσθένης Τσίτσας, 75) Παναγιώτης Κόττος, 76) Κωνσταντῖνος Ρουμελιώτης, 77) Δημήτριος Λουκόπουλος, 78) Κυριάκος Γεωργιτσανάκος, 79) Παναγιώτης Μητσέλος καὶ 80) Αἰμίλιος Κουρουπάκης.

***

ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ—ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Παρητήθησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος: 1) ὁ Ἀστυνόμος Α΄ τάξεως κ. Σπυρίδων Τριανταφύλλου, εἰς ὃν ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας, διὰ τὴν μακροχρόνιον ἐν τῷ Ἀστυνομικῷ Σώματι εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν του, ἐξέφρασε τὴν εὐαρέσκειάν του, 2) οἱ Ὑπαρχιφύλακες κ.κ. Ἰωάννης Ἐλευθερίου καὶ Φραγκῖσκος Μαστραχᾶς καὶ 3) οἱ Ἀστυφύλακες κ.κ. Εὐστράτιος Μπίθαρης, Εὐστράτιος Τσαγκαρούλης, Δημοσθένης Ποῦλος, Σπυρίδων Σπυρόπουλος, Νικόλαος Ἀερικός, Ταξιάρχης Λύρας καὶ Ἐλευθέριος Μητρολιός.

—Ἀπελύθησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος: 1) ὁ Ἀρχιφύλαξ κ. Ἰωάννης Παυλάκης καὶ ὁ Ἀστυφύλαξ κ. Εὐάγγελος Χρονόπουλος, διὰ λόγους πειθαρχίας καὶ 2) ὁ Ὑπαρχιφύλαξ κ. Χρῖστος Παπαχριστόπουλος καὶ ὁ Ἀστυφύλαξ κ. Ἰωάννης Περουλάκης, διὰ λόγους ὑγείας.

***

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν ἐτοποθετήθησαν οἱ κάτωθι ἀξιωματικοί, λόγῳ ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν, ὡς ἀκολούθως:

Α) Εἰς Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν Ἀθηνῶν: 1) Ὑπαστυνόμος Α΄ κ. Ἰωάννης Σποῦλος, ἐκ τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Πατρῶν, 2) Ὑπαστυνόμος Β΄ κ. Κωνσταντῖνος Καννῆς, ἐκ τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Κερκύρας καὶ 3) Ὑπαστυνόμος Β΄ κ. Ἰωάννης Καραχάλιος, ἐκ τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Πειραιῶς.

Β) Εἰς Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν Πειραιῶς, ὁ Ὑπαστυνόμος Α΄ κ. Νικόλαος Κουτούγερας, ἐκ τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Κερκύρας.

Γ) Εἰς Γενικὴν Διεύθυνσιν Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας, ὁ Ὑπαστυνόμος Α΄ κ. Κωνσταντῖνος Μαργαρώνης, ἐκ τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Ἀθηνῶν.

Δ) Εἰς Ἀστυνομικὴν Σχολήν, ὁ Ἀστυνόμος Β΄ κ. Ἀνδρέας Κουτάκης, ἐκ τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Ἀθηνῶν.

***

ΤΙΜΗΤΙΚΑΙ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Δι' ἐγκυκλίου διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης, ἀπενεμήθη εἰς τὸν Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Β΄ τάξεως κ. Γεώργιον Ταμιωλάκην, τὸ Ἀναμνηστικὸν Μετάλλιον Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως.

—Διὰ Β.Δ. ἀπενεμήθη ὁ Σταυρὸς τῶν Ταξιαρχῶν τοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος τοῦ Γεωργίου Α΄ εἰς τοὺς κάτωθι κ.κ. Ἀστυνόμους Α΄ τάξεως: 1) Ἀλκιβιάδην Ὀλύμπιον, 2) Κωνσταντῖνον Τεόπουλον, 3) Χρῆστον Μπακογιάννην, 4) Νικόλαον Αἰλιανόν, 5) Δημήτριον Σαγρόπουλον, 6) Κωνσταντῖνον Λούρην 7) Σωτήριον Καλογερόπουλον, 8) Ἐλευθέριον Γιαννακόπουλον, 9) Ἀλκιβιάδην Παπαποστόλου, 10) Κυριάκον Μανωλέαν, 11) Δημήτριον Κατσιμαγκλῆν, 12) Ἰωάννην Πουρναρόπου-

λον, 13) Ἠλίαν Μπουντᾶν, 14) Χρῆστον Μαρινόπουλον, 15) Στέφανον Χατζάκην, 16) Παναγιώτην Μπουρτζῖκον, 17) Γεώργιον Σπηλιώπουλον καὶ 18) Ἰωάννην Κορρέν.

—Διὰ τοῦ αὐτοῦ Β.Δ. ἀπενεμήθη ὁ Σταυρὸς τῶν Ταξιαρχῶν τοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος τοῦ Φοίνικος εἰς τοὺς κάτωθι κ.κ.: 1) Δημήτριον Καραμαρίαν, ἀστυκτηνίατρον, Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Α′ τάξεως, 2) Νικόλαον Πάγκον, ὑγειονομικὸν Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Β′ τάξεως, 3) Ἰωάννην Παπαϊωάννου, ὑγειονομικὸν Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Β′ τάξεως καὶ 4) εἰς τοὺς Ἀστυνομικοὺς Διευθυντὰς Β′ τάξεως κ.κ. Σπυρίδωνα Τσάλταν, Ἀθανάσιον Βλαχάκην, Κωνσταντῖνον Ἀνδρεόπουλον, Παῦλον Μπούραν, Διονύσιον Τζῖνον, Γεώργιον Παναγούλιαν καὶ Κυριάκον Σπυριούνην.

—Ὡσαύτως ἀπενεμήθη ὁ Χρυσοῦς Σταυρὸς τοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος τοῦ Φοίνικος εἰς τοὺς κάτωθι κ.κ. Ἀστυνόμους Β′ τάξεως: 1) Ἐμμανουὴλ Σκαλιδάκην, 2) Ἠλίαν Ἀρβανιτάκην, Ἰωάννην Παπαϊσιδώρου, 4) Δημήτριον Κοντογεωργάκην, 5) Φωκίωνα Σιαδήμαν 6) Σεραφεὶμ Παπακώσταν, 7) Παναγιώτην Καλτσᾶν, 8) Ἀντώνιον Παπανδρέου, 9) Θωμᾶν Τσάντζαλον, 10) Γεώργιον Ζερμπῖνον, 11) Δημήτριον Μπελέκιον, 12) Νικόλαον Δεβοῦρον, 13) Εὐθύμιον Σταθόπουλον, 14) Ἀδαμάντιον Γαϊτανίδην, 15) Λάζαρον Ντεμίρην, 16) Ἰωάννην Δήμου ἢ Παπαγεωργίου, 17) Ἀθανάσιον Τσαναῆν, 18) Βασίλειον Λατουσάκην, 19) Θωμᾶν Γιαννοῦτσον, 20) Εὐάγγελον Ἀγγελῆν, 21) Ἀνδρέαν Κουτάκην καὶ 22) Χαράλαμπον Μπεκρῆν.

—Ὁμοίως ἀπενεμήθη ὁ Ἀργυροῦς Σταυρὸς τοῦ Β. Τάγματος Γεωργίου εἰς τοὺς κάτωθι κ.κ.: 1) Ἀστυνόμον Β′ τάξεως Γεώργιον Τσαπατσάρην καὶ 2) Ὑπαστυνόμους Α′ τάξεως Ἰωάννην Μπάμπον, Στυλιανὸν Μακράκην, Γεώργιον Δημουλᾶν, Ματθαῖον Φάκαν καὶ Δημήτριον Κατσίγεραν.

***

ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, ἀπενεμήθη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν Ἀστυφύλακα κ. Παναγιώτην Ἰωάννου, διότι τὴν 14ην ὥραν τῆς 27-5-63, εὑρισκόμενος ἐν τῇ οἰκίᾳ του ἐπὶ τῷ ἀκούσματι κραυγῶν γυναικός τινος καλούσης εἰς βοήθειαν, ἔσπευσεν ἐπὶ τόπου καὶ ἐπέτυχε τὸν ἀφοπλισμὸν, σύλληψιν καὶ προσαγωγὴν εἰς τὸ οἰκεῖον ἀστυνομικὸν τμῆμα τοῦ σεσημασμένου κακοποιοῦ Κωνσταντίνου Γεωργιάδου, καθ' ἣν ὥραν οὗτος ἐπετίθετο κατὰ τοῦ βουστασιάρχου Νικολάου Σκουρῆ διὰ μαχαίρας, προκαλέσας οὕτω διὰ τῆς ὡς ἄνω πράξεώς του τὰ εὐμενῆ σχόλια τοῦ κοινοῦ ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τοῦ Σώματος.

***

ΠΑΡΑΣΗΜΟΦΟΡΙΑ ΕΘΕΛΟΝΤΟΥ ΑΙΜΟΔΟΤΟΥ

—Κατόπιν προτάσεως τοῦ Γενικοῦ Νοσοκομείου Κῶ «Ὁ Ἱπποκράτης» καὶ εἰσηγήσεως τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας, ἀπενεμήθη ὁ χρυσοῦς Σταυρὸς τοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος τοῦ Φοίνικος εἰς τὸν ἐθελοντὴν αἱμοδότην κ. Δημήτριον Σταθόπουλον, ὅστις ἔχει χορηγήσει δωρεὰν μέχρι σήμερον 134 κιλὰ αἵματος διὰ κινδυνεύοντας συνανθρώπους του. Εἰς τὸν αὐτὸν αἱμοδότην τὸ 1959 ἀπενεμήθη ὁ Ἀργυροῦς Σταυρὸς τοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος τοῦ Γεωργίου τοῦ Α′, τὸ δὲ 1957 ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς τῷ ἀπένειμε τὸ χρυσοῦν μετάλλιον τῶν ἐξαιρέτων πράξεων.

Προσφάτως ὁ κ. Σταθόπουλος προσέφερεν εἰς τὸ περιφερειακὸν κέντρον αἱμοδοσίας τοῦ Μαιευτηρίου «Ἀλεξάνδρα» καὶ εἰς μνήμην τοῦ ἀποβιώσαντος τὴν 15 Ἰουνίου ἐ.ἔ. ὑγειονομικοῦ ἀξιωματικοῦ, Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Β′ Γεωργίου Γριτσοπούλου, 700 γραμμάρια αἵματος. Ὁ ἐν λόγῳ αἱμοδότης προσέφερε

μέχρι σήμερον, ὑπὲρ ὑπαλλήλων τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος, 6 κιλὰ καὶ 700 γραμμάρια αἵματος.

***

ΕΥΧΑΙ ΕΙΣ ΕΟΡΤΑΖΟΝΤΑΣ

Τὰ «'Αστυνομικὰ Χρονικά» ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ των ἑορτῇ εὔχονται χρόνια πολλὰ εἰς τὸν 'Αστυνομικὸν Διευθυντὴν Α' κ. Παναγιώτην Καραμπούλην, εἰς τοὺς 'Αστυνομικοὺς Διευθυντὰς Β' κ.κ. Παναγιώτην Λυκούσην καὶ Παναγιώτην 'Αναγνωστόπουλον, ὡς καὶ εἰς ἅπαντας τοὺς κ.κ. ἀξιωματικοὺς καὶ κατωτέρους ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους.

***

Κωνσταντῖνος Σαμαρτζῆς

Τὴν 18-8-1963 ἀπεβίωσε καὶ ἐκηδεύθη ἐν Πάτραις ὁ τέως 'Αστυνομικὸς Διευθυντὴς Α' Κωνσταντῖνος Σαμαρτζῆς. 'Ο ἐκλιπών, ἐκ τῶν πρώτων στελεχῶν τοῦ Σώματος, διετέλεσε, κατὰ τὸ ἀπώτερον παρελθόν, Διευθυντὴς τῆς 'Αστυνομίας Κερκύρας καὶ Πατρῶν.

Εἰς τὴν κηδείαν του, γενομένην ἐκ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ 'Αγίων 'Αγγέλων τοῦ Α' νεκροταφείου, παρέστησαν ἀντιπροσωπεῖα ἀξιωματικῶν τῆς 'Αστυνομικῆς Διευθύνσεως Πατρῶν, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν 'Υποδιευθυντήν, 'Αστυν. Διευθυντὴν Β'κ. Ταμιωλάκην Γεώργιον, ὁ Διευθυντὴς τῆς 'Αστυνομίας, 'Αστυνομικὸς Διευθυντὴς Α' κ. Πάνος Καραμπούλης καὶ πλῆθος κόσμου τῆς Πατραϊκῆς κοινωνίας, παρὰ τῆς ὁποίας, ὁ θανὼν ἐξετιμᾶτο ἰδιαιτέρως. 'Ο κ. Διευθυντὴς τῆς 'Αστυνομίας, καταθέτων στέφανον ἐξ ἀνθέων, ἐκ μέρους τῆς Διευθύνσεως εἰς τὴν σορὸν τοῦ ἐκλιπόντος, προέπεμψεν αὐτόν, εἰπὼν τὰ ἀκόλουθα:

«'Ο πρὸ ἡμῶν, νεκρὸς πλέον, σεβάσμιος, Κωνσταντῖνος Σαμαρτζῆς, ὑπῆρξεν ἐκλεκτὸς ἀξιωματικός, ἐκ τῶν πρώτων στελεχῶν τοῦ Σώματος τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων, τὰ ὁποῖα διὰ τῆς πλήρους, ἐπιστημονικῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς, μορφώσεώς των καὶ διὰ τῆς ἀνεπτυγμένης κοινωνικῆς προβολῆς, ἐθεμελίωσαν τὰς βάσεις τῆς ἐξελίξεως καὶ τῆς προόδου αὐτοῦ.

'Ως 'Αστυνομικὸς Διευθυντὴς Α' τάξεως, διῴκησεν, ἐπὶ μακρόν, τὴν ἐνταῦθα 'Αστυνομικὴν Διεύθυνσιν τῆς ὁποίας ἔχω τὴν τιμὴν νὰ προΐσταμαι ἤδη, προκαλέσας διὰ τῆς ἐμμονῆς εἰς τὸ καθῆκον, τὸ ἐνδιαφέρον τῆς ἡγεσίας τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος, διὰ τῆς σοβαρότητος δέ, τῆς καρτερίας καὶ τῆς καλωσύνης, του, τὴν ἀγάπην καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς εὐγενοῦς Πατραϊκῆς κοινωνίας, παρὰ τῆς ὁποίας καὶ ἐξετιμήθη πάντοτε ἀπείρως.

'Η Διεύθυνσις τῆς 'Αστυνομίας, καταθέτει δι' ἐμοῦ, τὸν στέφανον τοῦτον, ὡς ἔσχατον φόρον τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης, πρὸς τὸν πλείστας ὅσας προσενεγκόντα, πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν σκοπῶν αὐτῆς καὶ τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος, γενικώτερον, ὑπηρεσίας, ἐκλιπόντα, ἀνώτατον ἀξιωματικὸν Κωνσταντῖνον Σαμαρτζῆν καὶ εὔχεται ἐκ βάθους καρδίας, ὅπως ἀπερχόμενος τοῦ προσκαίρου τούτου κόσμου, εὕρῃ κατάλληλον πρὸς ἀνάπαυσιν αὐτοῦ χῶρον.

Αἰωνία του ἡ μνήμη.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΘΝΙΚΑΙ ΕΠΕΤΕΙΟΙ

Γράμμος - Βίτσι - Μουργκάνα, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ραΐκου 769

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Οἱ ἐκ τοῦ κινηματογράφου κίνδυνοι διὰ τὴν νεότητα, ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας εἰς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κ. Ἰωάννου Παπαζαχαρίου (συνέχεια) 771

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΜΙΣΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

Ἐδολοφόνησαν ἕνα λεπρὸ γιὰ νὰ κλέψουν τὸ κεμέρι του, ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. Σπύρου Λεωτσάκου 775

ΝΟΜΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἡ σκοπιμότης τοῦ θεσμοῦ τῶν Ὁρκωτῶν Δικαστηρίων, ἐκ τοῦ ἀμερικανικοῦ περιοδικοῦ «Reader's Digest», κατὰ μετάφρασιν Ἀρχιφύλακος κ. Κωνσταντίνου Λαψάνη 778

ΞΕΝΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΙ

Ἡ ἱστορία τοῦ F.B.I, ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀμερικανοῦ συγγραφέως Ντὸν Χουάιτχεντ, κατὰ μετάφρασιν Ἀστυφύλακος κ. Ἀναστασίου Βογιατζῆ (συνέχεια) 783

ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΕΣ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Long Beach ὑπὸ κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου (συνέχεια) 787

Ἐκδρομαὶ Ἐξωτερικοῦ, ὑπὸ Ἀστυν. Διευθυντοῦ Α' κ. Δημοσθένους Χανδρινοῦ 790

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Κωστῆς Παλαμᾶς—Μὲ τὴν ἐπέτειο τῶν ἐθνικῶν ἐξορμήσεων καὶ εἴκοσι χρόνων ἀπὸ τὸ θάνατό του, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χαρ. Σταμάτη (συνέχεια)..... 795

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Ἑορτὴ ἐπὶ τῇ λήξει τῆς Β' περιόδου τῶν παιδικῶν κατασκηνώσεων τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ὑπὸ τοῦ κ. Κωνσταντίνου Ἀκρίβου..... 800

Τὸ Κινηματογραφικὸν Συνεργεῖον τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ραΐκου 803

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ραΐκου (συνέχεια) 805

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ

Ἀστυνομικὰ εἰκοσιτετράωρα, ὑπὸ Συνεργάτου «Χ» 809

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ 813

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ
Κεραμεικοῦ 40 - Ἀθῆναι (Τηλ. 522.512)

Κάθε Σάββατο

Ὥρα 12.30′ - 1 μ.μ.

Παρακολουθῆτε τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.